

หนทางสู่ฝัน

สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน
สำนักงาน กศน.

People grow through experience
If they meet life honestly and courageously.
This is how character is built.

คนเราเติบโตขึ้นได้จากประสบการณ์
หากเราเลือกที่จะเผชิญชีวิตอย่างซื่อสัตย์และกล้าหาญ
และนั่นคือสิ่งที่หล่อหลอมให้เราเป็นเราอย่างทุกวันนี้

Never give up on something you really want.
However impossible things may seem,
There's always a way.

อย่ายอมแพ้ที่จะทำตามฝัน
แม้ว่ามันดูยากเกินจะเป็นความจริงได้
จำไว้เถอะว่า ทุกอย่างมีหนทางและความเป็นไปได้ด้วยกันทั้งนั้น

หนทางสู่ฝัน

สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน
สำนักงาน กศน.

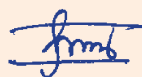

คำนำ

รัฐบาลมีนโยบายให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดโครงการยกระดับ การศึกษาของประชาชน ด้วยการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) โดยมอบหมายให้ สำนักงาน กศน. เป็นผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อให้ประชาชน ได้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง การดำเนินงานดังกล่าว ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖

การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการแบ่งระดับและ การเทียบระดับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งระดับและการเทียบระดับ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินเทียบระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อตอบสนองต่อพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๖ วรรคสี่ เป็นทางเลือกสำหรับประชาชน ในการเข้าระบบการศึกษาในการเทียบระดับการศึกษา ได้สะท้อน ให้เห็นว่าบุคคลมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา จากสังคม การดำเนินชีวิต การทำงาน หรือประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพมาสร้างอาชีพ ให้แก่ตนเอง และสังคมได้อย่างมีคุณค่า การเรียนรู้เหล่านี้เป็นการเรียนรู้ ที่อยู่ในวิถีชีวิต หลายคนมีธุรกิจของตนเอง เป็นพนักงานในบริษัท รับราชการ และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ เพียงแต่ในช่วงวัยของการศึกษา เขาไม่มีโอกาสได้ศึกษา เพราะครอบครัวยากจน บ้านอยู่ไกลจากโรงเรียน มีความผิดพลาดในชีวิต หรือไม่ชอบศึกษาในวัยเด็ก และเมื่อโอกาส ทางการศึกษาเปิดให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้ จึงพร้อมที่จะศึกษาด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะให้ได้รับปริญญา

สำนักงาน กศน. จึงจัดทำ “หนทางสู่ฝัน : สะท้อนประสบการณ์
ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน”
ขึ้น เผยแพร่จัดประกายให้ประชาชนที่สนใจ มีความรู้ และประสบการณ์
การทำงาน ได้นำความรู้และประสบการณ์มาเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)
และเข้าสู่ระบบของการศึกษา ขอขอบคุณผู้ผ่านการเทียบระดับ
การศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ให้การสนับสนุนข้อมูล
และรูปภาพ ขอขอบคุณสำนักงาน กศน.จังหวัด/กทม. และ กศน.อำเภอ/เขต
ที่ให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

(นายประเสริฐ บุญเรือง)

เลขาธิการ กศน.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก-ข
การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1
: ช่องทางพิเศษสำหรับคนไม่ธรรมดา กว่าจะมีวันนี้...	5
พัฒนาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ 3 ช่วงวัย และ 3 ช่วงอายุ	6
พัฒนาการทางร่างกาย ใน 3 ช่วงวัย	7
พัฒนาการทางสติปัญญา	8
สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านๆ อายุตั้งแต่ 20-40 ปี	10
“การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์”	
“มนุษย์เราจะได้ดี ไม่ว่าจะโลกนี้หรือโลกหน้า ต้องมีทั้งความรู้และความดีติดตัวไป”	
“ไม่มีใครที่แก่เกินเรียน”	
“ชีวิตที่ประสบความสำเร็จไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องอาศัยเคล็ดลับขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย และความเป็นจริงที่ว่าเราเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของเราเอง”	
สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านๆ อายุตั้งแต่ 41-60 ปี	44
“เพราะการศึกษาต่ำ ทำให้ขาดโอกาสที่ดีในการทำงานที่ดี”	
“เรียนรู้วันละนิดวันละหน่อย จะได้ทันโลกไม่เป็นเต้าล้านปี”	
“มนุษย์เราต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต”	
“การเรียนรู้ไม่มีการจบสิ้น”	
“ทราบใดที่เรายังมีลมหายใจ เราต้องสู้ ตีแค่ไหนแล้วที่เรามีโอกาสได้เรียนรู้”	
“การเรียนรู้ไม่มีคำว่าสายไป”	
“ความรู้เท่านั้นที่จะเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองและครอบครัวได้”	
“ปลาดายเท่านั้นที่ไม่ว่ายทวนน้ำ คนที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ต้องทำตลอดชีวิต คือการเรียนรู้ตลอดเวลา และสิ่งที่มีค่าที่สุดของชีวิต คือเวลา”	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านฯ อายุ 60 ปีขึ้นไป	81
“อายุมากหรือน้อย ก็เรียนรู้ได้ทั้งจากภายในและนอกห้องเรียนตลอดชีวิต”	
“ความสามารถของมนุษย์ไร้ขีดจำกัด”	
บทส่งท้าย	87
ส่วนเติมเต็มข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็นจากผู้เข้าเทียบระดับการศึกษา	90
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
Memo	92
ที่ปรึกษา	98
คณะผู้จัดทำ และบรรณาธิการ	98

การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ช่องทางพิเศษสำหรับคนไม่ธรรมดา

โดย สำนักงาน กศน.

ปัจจุบันมีประชากรไทย อายุระหว่าง 13-80 ปี ที่ยังคงพลาดและขาดโอกาสทางการเรียนรู้มากถึงร้อยละ 35 ของจำนวนประชากรทั้งหมดของประเทศ ด้วยเหตุผลและความจำเป็นหลายประการ เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และความไม่พร้อมของครอบครัว ต้องออกจากโรงเรียนกลางคันไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ในขณะที่กลุ่มคนเหล่านี้ทำงานเลี้ยงชีพอยู่ในภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และสาขาบริการ เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์และจากการทำงานจริง Learning by working (LBW) ในแต่ละวันของชีวิต ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ได้ทั้งความรู้และผลผลิตทางเศรษฐกิจต่อสังคมที่เป็นรูปธรรม สามารถเลี้ยงชีพ เลี้ยงครอบครัว ตลอดจนใช้ทักษะทางวิชาชีพเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในฐานะผู้ใช้แรงงาน ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ สิ่งที่ขาด คือ ความรู้พื้นฐานในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6) ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นช่วงเชื่อมต่อของการศึกษา หรือเป็นบันไดก้าวสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ประชากรเหล่านี้ จึงมีสิทธิโดยชอบที่จะต้องได้รับการประกันโอกาสทางการศึกษา ด้วยความเป็นธรรม

ด้วยความเป็นจริงที่ว่า “มนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน”

สำนักงาน กศน. จึงได้ดำเนินงานการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) โดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความรู้ความสามารถ เพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่ในโลกได้อย่างมีความสุขด้วยกระบวนการของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้มีประสบการณ์จากการทำงาน เกิดความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ สามารถนำไปปรับใช้กับตนเองและสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับการเตรียมประชาชนในระดับผู้ใช้แรงงาน ในชุมชนเมืองและชนบท เข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน และตลาดแรงงานอาเซียน ASEAN Market และมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งพัฒนาความคิด การเรียนรู้ การทำงาน แบบบูรณาการ และเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ทั้งประชาชนในเขตชุมชน ภาคเกษตรกรรม ภาคบริหาร และโรงงานอุตสาหกรรม ในฐานะหุ้นส่วนการยกระดับการศึกษาของประชากรส่วนมากของประเทศที่ขาดโอกาสให้มีโอกาสในการเรียนรู้ เพื่อให้พัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน ตลอดจนเตรียมความพร้อมของกลุ่มบุคคลวัยแรงงานในตลาดแรงงานอาเซียนในอนาคต อันใกล้ โดยส่งเสริมการเรียนรู้แบบองค์รวมผ่านสื่อที่หลากหลาย เพื่อเป็นการสร้างตัวแบบการศึกษาเทียบโอนวิทยฐานะ ด้วยระบบ Functional Education เน้นความรู้ ความชำนาญการทำงาน Knowledge and Experience by Learning and working ภายใต้แนวคิดที่ว่ามนุษย์สามารถเรียนรู้ได้ต่อเนื่องตลอดเวลาตั้งแต่เกิดจนตาย ทุกที่ทุกเวลา

คุณสมบัติของผู้สมัครเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ มีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์นับถึงวันที่สมัครรับการประเมิน มีพื้นฐานความรู้ไม่ต่ำกว่าการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบหรือการศึกษานอกระบบที่แบ่งระดับเช่นเดียวกับการศึกษาในระบบ และมีประสบการณ์การประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งไม่น้อยกว่า 3 ปี

กระบวนการการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การแนะนำและวางแผนการเรียนรู้ร่วมกับครูที่ปรึกษา ประเมินผลการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้การประเมินผลเป็นรายวิชา ในส่วนของภาคทฤษฎี ประเมินด้วยแบบทดสอบความรู้ร้อยละ 70 ซึ่งแบ่งเป็นการประเมินด้วยแบบทดสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ร้อยละ 20 และแบบทดสอบของสำนักงาน กศน. ร้อยละ 50 โดยคะแนนรวมต้องสอบได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ยกเว้นวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และวิชาคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ต้องสอบได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 สำหรับภาคประสบการณ์ ประเมินด้วยการปฏิบัติงานจริง และหรือ สัมภาษณ์ และหรือ ชิ้นงาน และหรือ แฟ้มสะสมผลงาน ประสบการณ์ ร้อยละ 30 เกณฑ์การผ่านการประเมินแต่ละรายวิชา ต้องได้คะแนนภาคทฤษฎีและภาคประสบการณ์รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

เนื้อหาสาระการเรียนรู้ครอบคลุม 4 Module 9 รายวิชา ดังนี้

Module 1 เครื่องมือสร้างความรู้สู่ความสำเร็จ

1. การใช้คอมพิวเตอร์
2. คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน
3. การบริหารธุรกิจ SME_s

Module 2 พัฒนาการกิจกรรมชุมชนเข้มแข็ง

4. ระบบประชาธิปไตย
5. การบริหารจัดการชุมชน

Module 3 การสื่อสาร

6. การสนทนาภาษาอังกฤษ/ภาษาจีน
7. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และ

Module 4 วิจัยชุมชนและทั่วไป

8. การวิจัยชุมชน
9. การจัดการอาหารเพื่อครอบครัวและชุมชน

จากผลการดำเนินงานเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน รุ่นแรกซึ่งมีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการกว่า 98,000 คน แต่มีผู้สอบผ่านภาคทฤษฎี
ทั้ง 9 วิชา จากการสอบครั้งแรก เพียง 3,139 คน คิดเป็นร้อยละ 6.21 ของผู้เข้าสอบทั้งหมด
สะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่เข้าผ่านการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานด้วยช่องทางนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย
เพราะต้องเป็นผู้มีองค์ความรู้ มีประสบการณ์ มีการเตรียมการที่ดี และเป็นผู้ที่มีนิสัย
รักการเรียนรู้ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ตลอดเวลา แต่ในขณะเดียวกันการผ่านด่าน 9 ออร์หันต์
ก็ไม่ใช่เรื่องยากจนเกินความสามารถและศักยภาพของคนไทยที่รักการเรียนรู้ที่จะ
ฝ่าด่านไปได้

การตัดสินใจเลือกช่องทางเดินที่เหมาะสมกับบริบทเฉพาะตัว (Individual)
และความต้องการทางการเรียนรู้ เป็นสิทธิของคนไทยทุกคนที่สามารถเลือกได้ตาม
ความต้องการและความเหมาะสม วิธีการของแต่ละคนอาจต่างกันบ้างเดิน วิ่ง ขี่จักรยาน
ขับรถ สิ่งสำคัญคือเป้าหมายที่รออยู่ ณ วันนี้ สำนักงาน กศน. มีสินค้าและบริการ
ที่หลากหลายให้เลือก การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เป็นช่องทางพิเศษที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้วยการศึกษาด้วยตนเอง
ก่อนตัดสินใจเลือก สามารถศึกษารายละเอียดได้ที่ www.pattanadownload.com
สอบถามเพิ่มเติม โทร. 0-2282-1895 และ 0-2282-2853

กว่าจะวันนี้...

ขับเคลื่อนมาอย่างเข้มข้นกับการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือโครงการจบ ม.6 ใน 8 เดือน ที่ชาวบ้านชาวเมืองคุ้นปากของสำนักงาน กศน. หลังจากที่กำหนดเป้าหมายการจบภายใน 8 เดือน ก็มีมุมมองที่หลากหลาย หลายฝ่ายเป็นห่วงกังวลเรื่องของคุณภาพของผู้ที่ผ่านกระบวนการนี้ แต่ในความเป็นจริงที่อยู่เบื้องลึกของการกำหนดระยะเวลา 8 เดือนนั้น เพื่อต้องการพัฒนาคนให้รู้จักการกำหนดเป้าหมายของชีวิตและการทำงาน ว่าเราต้องผ่านกระบวนการนี้ให้ได้ภายใน 8 เดือน เมื่อบุคคลกำหนดเป้าหมายแล้ว ย่อมต้องพยายามทุกวิถีการ ในการที่จะให้ตนเองผ่านกระบวนการ จบ ม.6 ให้ได้ อีกประการหนึ่ง การกำหนดเวลา 8 เดือน ถือเป็นความท้าทายประชาชนให้ก้าวผ่านไปให้ได้ หากทำได้ต้องเกิดความภาคภูมิใจดังประโยคในโฆษณา ที่ว่า “เป้าหมายมีไว้พุ่งชน” และในความเป็นจริงแล้วโครงการนี้มีชื่อเต็มว่า “การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้วยความเข้มข้นทางวิชาการและกระบวนการวัดผลประเมินผล ซึ่งแบ่งเป็นภาคทฤษฎีและภาคประสบการณ์ 4 โมดูล 9 รายวิชา พบว่ามีผู้สอบภาคทฤษฎีผ่าน 9 วิชารวดจากการสอบครั้งแรกเพียง 3,139 คน คิดเป็นร้อยละ 6.21 จากผู้เข้าสอบทั้งหมด และมีผู้สอบผ่าน 9 วิชา จากการสอบครั้งที่ 2 อีก 141 คน ทำให้สังคมเกิดอาการ “อึ้ง” ไปชั่วขณะ เพราะโครงการนี้ไม่ง่ายอย่างที่คิด เพราะกระบวนการยังไม่จบเพียงแค่การสอบผ่านภาคทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ยังต้องมีการนำเสนอแฟ้มประมวลประสบการณ์ การสอบภาคปฏิบัติ และการสัมภาษณ์ ใน 7 รายวิชา จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านอีกด้วย เมื่อนำคะแนนทั้ง 2 ส่วนมารวมกัน ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 จึงจะสามารถอนุมัติผลการผ่านรายวิชาได้ และในการอนุมัติให้จบหลักสูตรได้นั้น ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกท่าน ต้องเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการ ระยะเวลา 3 วัน 2 คืน เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมรุ่น และได้มีโอกาสทักความรู้จักกับสำนักงาน กศน. อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น

วันนี้ สำนักงาน กศน. มีตัวอย่างประวัติ ประสบการณ์ ความคิดเห็น วิธีการเตรียมตัว ตลอดจนเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของผู้ที่ผ่านกระบวนการทุกกระบวนการข้างต้น มาขยายต่อเพื่อเป็นตัวอย่าง เป็นกำลังใจแก่ผู้ที่กำลังต่อสู้และฝ่าฟันต่อไป...

พัฒนาการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ 3 ช่วงวัย และ 3 ช่วงอายุ

เอกสาร “หนทางสู่ฝัน สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ที่ท่านกำลังถืออยู่นี้ รวบรวมความรู้และประสบการณ์ของบุคคลที่หลากหลายทั้งวิถีชีวิต ความรู้พื้นฐาน วิชาชีพ และระยะห่างของช่วงอายุ คณะผู้จัดทำจึงต้องการบูรณาการเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของแต่ละช่วงวัย เพื่อนำท่านเข้าสู่เนื้อหาที่รออยู่เบื้องหน้า โดยแบ่งตามทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ ใน 3 ช่วงวัย และ 3 ช่วงอายุ ดังนี้

วัยผู้ใหญ่ตอนต้น
(Early adulthood)
ตั้งแต่อายุ 20-40 ปี

วัยกลางคน
(Middle age หรือ Middle adulthood)
คือ ช่วงอายุ 41-60 ปี

วัยผู้สูงอายุ
(Elderly)
อายุ 60 ปีขึ้นไป

พัฒนาการทางร่างกาย ใน 3 ช่วงวัย

บุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีการพัฒนาทางร่างกายอย่างเต็มที่ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ร่างกายสมบูรณ์ มีการพัฒนาความสูงมาจากวัยรุ่นและจะมีความสูงที่สุดในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้ รวมทั้งกล้ามเนื้อและเนื้อเยื่อไขมัน มีการพัฒนาอย่างเต็มที่เช่นกัน

สำหรับบุคคลในวัยกลางคน ทั้งเพศชายและเพศหญิงร่างกายจะเริ่มมีความเสื่อมถอยในเกือบทุกระบบของร่างกาย ผิวหนังจะเริ่มเหี่ยวแห้ง หยาดไม่เต่งตึง ผมเริ่มร่วงและมีสีขาว น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นจากการสะสมไขมันใต้ผิวหนังมากขึ้น ระบบสัมผัสได้แก่ ความสามารถในการมองเห็นเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่สายตาระยะยาวขึ้น บางคนจะมีอาการหูตึงเนื่องจากความเสื่อมของเซลล์ การลิ้มรสและการได้กลิ่นเปลี่ยนแปลงไป อวัยวะภายในร่างกาย เช่น ผนังเส้นเลือด หัวใจ ปอด ไต และสมอง มีความเสื่อมลงเช่นกัน

ต่อเนื่องสู่วัยสูงอายุ ซึ่งร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกระบบในลักษณะเสื่อมถอย การเปลี่ยนแปลงภายนอกคือ ผมเปลี่ยนเป็นสีขาวมากขึ้น หรือที่เรียกว่าผมหงอก มีรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้า หลังโกง กล้ามเนื้อหย่อนสมรรถภาพ เคลื่อนไหวร่างกายช้าลง การทรงตัวไม่ดี การได้ยินเสื่อมลง การเปลี่ยนแปลงภายในร่างกายที่สำคัญคือ ความยืดหยุ่นตัวของเส้นเลือดลดลงมีการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนในร่างกาย เป็นต้น

พัฒนาการด้านร่างกายของแต่ละช่วงวัย มีผลต่อการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ในขณะที่พัฒนาการด้านอื่น ๆ อาทิ พัฒนาการด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ก็เช่นเดียวกัน

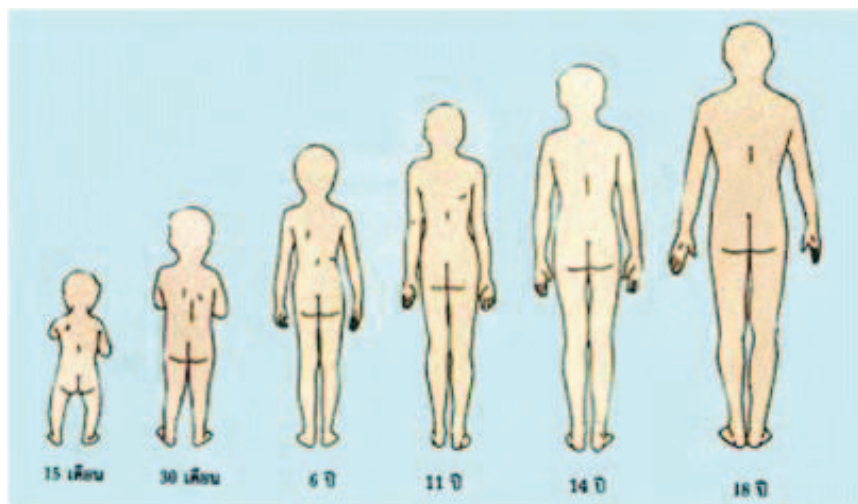
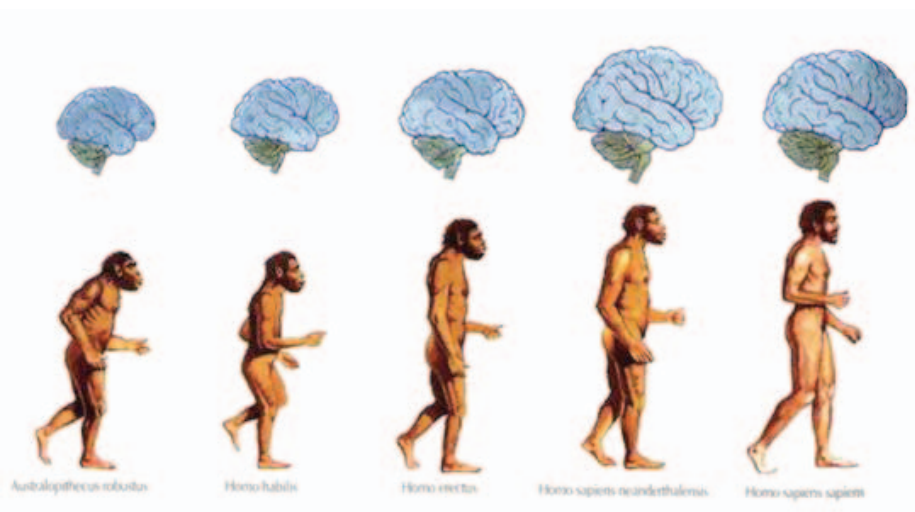
พัฒนาการทางสติปัญญา

พัฒนาการทางความคิดตามแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget's theory) (Papalia and Olds, 1995) กล่าวว่าวัยผู้ใหญ่มีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญาอยู่ในระดับ Formal operations ซึ่งเป็นขั้นสูงที่สุดของพัฒนาการ มีความสามารถทางสติปัญญาสมบูรณ์ที่สุดคือคุณภาพของความคิดจะเป็นระบบ มีความสัมพันธ์กัน และมีความคิดรูปแบบนามธรรม (Abstract logic) ผู้ใหญ่จะมีความคิดเปิดกว้าง ยืดหยุ่นมากขึ้น และรู้จักจัดจำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี และได้มีผู้สำรวจศึกษาหลายคนเห็นว่าความคิดของผู้ใหญ่ นอกจากจะเป็นความคิดในการแก้ไขปัญหาตามที่เพียเจท์กล่าวไว้แล้ว ยังมีลักษณะของความคิดสร้างสรรค์และค้นหาปัญหาด้วย

สำหรับวัยกลางคนจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาใกล้เคียงกับในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีความคิดเป็นเหตุผล รู้จักคิดแบบประสานข้อขัดแย้งและความแตกต่าง จะสามารถรับรู้สิ่งที่เป็นข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความอดทนและมีความสามารถในการจัดการกับข้อขัดแย้งนั้น ๆ ดังนั้นจึงมีความเข้าใจเรื่องการเมือง เล่นการเมือง รู้จักจัดการกับระบบระเบียบของสังคม และรู้จักจัดการกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ

เมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ สมองจะฝ่อและมีน้ำหนักลดลง เลือดมาเลี้ยงสมองได้น้อย มีภาวะความดันโลหิตสูง เซลล์ประสาทตายเพิ่มขึ้น และจำนวนเซลล์ลดลงตามอายุ ทำให้สมองเสื่อมหรือถูกทำลายไป โดยเฉพาะส่วนที่เรียกว่า Gray Matter มักพบอาการความจำเสื่อม โดยเฉพาะความจำในเหตุการณ์ปัจจุบัน (Recent memory) และความจำเฉพาะหน้า (Immediate memory) แต่ความจำในอดีต (Remote memory) จะไม่เสีย

คำว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน จึงเป็นสิ่งที่น่าเป็นข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้”

สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อายุตั้งแต่ 20-40 ปี

นายรัชชานนท์ วงศ์ราษฎร์ อายุ 20 ปี อาชีพค้าขาย 373 หมู่ 11 ต.น้ำแวน อ.เขียงคำ จ.พะเยา โทร. 08-2194-4366

เป็นบุตรคนโต ในจำนวนพี่น้อง 2 คน บิดามารดาประกอบอาชีพทำนา มีฐานะทางบ้านปานกลาง จบประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านผาตลาด จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนเขียงคำวิทยาคม จากนั้นได้ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนผายกวางวิทยาคม เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อของโรงเรียน ได้รางวัลชนะเลิศ แต่พอเรียนชั้น ม.6 ได้เพียงสามเดือนก็ไม่ยอมเรียนเนื่องจากติดเพื่อน ติดแฟน ติดเที่ยวเล่น ปัจจุบันมีครอบครัวแล้ว ได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านภรรยา จึงหันมาประกอบอาชีพค้าขายปลานิล ซึ่งเป็นอาชีพทางบ้านของภรรยา เพื่อเลี้ยงดูตนเองและภรรยา ภรรยาเป็นคนแนะนำให้กลับไปเรียนหนังสือต่อ เพื่อไม่ให้ผู้คนดูถูกว่ามีความรู้ น้อย พ่อแม่ส่งให้เรียนแต่กลับไปเที่ยวและแต่งงานเร็วเกินไป ไม่อยากให้ครอบครัวอับอายเพราะว่าถูกผู้อื่นเหยียดหยามในการกระทำที่ผ่านมา จึงเก็บเอาคำพูดของคนที่ถูกมาเป็นแรงจูงใจในการหันกลับมาเรียนเพื่อเอาวุฒิการศึกษาไปเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ผมภาคภูมิใจที่มีครอบครัวอบอุ่น คอยเป็นกำลังใจให้กันเสมอ ไม่ว่าจะผัดสักแค่ไหน ครอบครัวก็ให้อภัยตลอดมา เมื่อผมผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นความภาคภูมิใจอย่างมาก

เมื่อได้วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว จะนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดธุรกิจค้าขายปลานิลของครอบครัว ในการเพิ่มยอดขายหรือแปรรูปปลานิลรวมทั้งเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

อยากจะฝากถึงเพื่อน ๆ ว่าการเรียนไม่เคยสายเกินไป ไม่ว่าจะมียุทำอะไรก็ตาม สามารถศึกษาได้ตลอดชีวิต ไม่มีวันสิ้นสุดถ้าเราต้องการศึกษา และทำตัวให้เหมือนแก้วเปล่าที่พร้อมจะรับสิ่งใหม่ ๆ ทุกเมื่อ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ทำตัวว่ารู้มากกว่า เพราะบางทีเขาอาจมีความรู้มากกว่าเรา นำความคิดเห็นที่ดีของเขามาประยุกต์ใช้กับตนเองและครอบครัว

ต้องมีความมุ่งมั่น อดทน ฝึกฝน ขยันเอาใจใส่ในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ หนังสือเรียน ปรึกษาอาจารย์ หรือผู้รู้ ฯลฯ

“ผมเชื่อว่าเราสามารถกำหนดโชคชะตาได้ด้วยสองมือของเรา
จึงไม่มีคำว่าสายสำหรับการเรียนรู้”

ด้วยฐานะทางบ้านที่ไม่สู้ดีจึงมีวุฒิเพียง ม.ต้น เพราะต้องเสียสละให้น้องสาวได้เรียนต่อ เคยได้รับรางวัลจากการแข่งขันทดสอบทักษะทาง วิทยาศาสตร์ ของศูนย์ทดสอบการศึกษา ID Center ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของชีวิตการเรียน เมื่อออกมาจากระบบโรงเรียน ได้ช่วยพ่อแม่ทำงาน ทั้งรับจ้างซ่อมรถ เย็บผ้าโหล และเพาะปลูกพันธุ์ไม้ขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งมองว่าอาชีพเหล่านี้ไม่สามารถสร้างความมั่นคงให้ครอบครัวได้

โดยส่วนตัวแล้วมีความสนใจในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ วิทยาการและความก้าวหน้าทางการแพทย์ และยังสนใจในเรื่องของรัฐศาสตร์การเมืองการปกครอง มีความใฝ่ฝันที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และหางานดี ๆ ทำ โดยเฉพาะงานราชการ เพื่อเงินเดือนที่มากพอ มีสวัสดิการที่ดีสำหรับตนเองและครอบครัว หากมีโอกาสก็อยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในอนาคต ผมใฝ่ฝันอยากเป็นนักการเมืองที่มาจากทางเลือก ตั้งโดยชอบธรรม

เทคนิคในการดำเนินชีวิต ก็ต้องคิดบวกไว้มาก ๆ ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา ผมเชื่อว่าเราสามารถกำหนดโชคชะตาได้ด้วยสองมือของเรา จึงไม่มีคำว่าสายสำหรับการเรียนรู้ ไม่เฉพาะในห้องเรียน แต่ในชีวิตจริงมีสิ่งที่ต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในส่วนตัว ครอบครัว สังคม ชุมชน เมือง ประเทศ มีเรื่องที่ต้องให้เรียนรู้กันไปตลอดชีวิตทั้งสิ้น และที่ผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานในครั้งนี้ได้ เพราะผมใช้เวลาว่างจากการทำงานในการอ่านหนังสือ ไม่ใช่เพียงหนังสือที่ทาง กศน. ให้มาเท่านั้น

แต่อ่านทุกประเภทวิทยากรทางการแพทย์ เทคโนโลยี ภาษาศาสตร์ กฎหมาย ดนตรี กีฬา
ศาสนา เพราะยิ่งอ่านอย่างตั้งใจก็จะมีความรู้รอบตัวมากขึ้น หมั่นติดตามข่าวสารของ
กศน. บ่อย ๆ และให้ความสำคัญและความร่วมมือในการนัดหมายกับครูที่ปรึกษา

ผมมองว่าการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ไม่ใช่การเปิดโอกาส แต่เป็นการให้โอกาส สำหรับคนที่พลาดโอกาสหรือไม่มีโอกาส
ทางการศึกษาในอดีต ได้มีโอกาสศึกษาต่อโดยไม่เสียเวลา เช่นตัวผมเองที่ได้รับโอกาสนี้
ซึ่งจะทำให้ผมและใครอีกหลาย ๆ คนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างที่ตั้งใจไว้
อยากบอกว่าคนที่จะเข้าโครงการนี้ต้องมีคุณภาพจริง จึงจะสอบผ่านภาคทฤษฎี 9 วิชา
และการประเมินภาคประสบการณ์ได้

นายสัญญา สีนวล อายุ 28 ปี อาชีพรับจ้าง (พนักงานโรงงาน)

257 หมู่ 4 ซอย วปอ.11 (พิเศษ) ถ.เศรษฐกิจ 1 ต.ท่าไม้ อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร

“เรียนรู่ว่าตนเองต้องมีหน้าที่อย่างไรบ้างในแต่ละช่วงวัย
เมื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่โดยเฉพาะครูคนแรกในชีวิต คือ พ่อและแม่”

เกิดที่จังหวัดอุดรธานี มีพี่น้อง 2 คน เป็นพี่ชายคนโต จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านหนองตุ จ.อุดรธานี ออกมารับจ้างทั่วไป และช่วยบิดาทำนา เพื่อหาเงินส่งน้องเรียนให้จบระดับปริญญา ใช้เวลายามว่าง ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และได้เข้าศึกษาต่อจนจบ ม.ต้น จาก กศน.อำเภอเมืองอุดรธานี จากนั้นจึงมาทำงานที่ บริษัทไทยเอเชีย โพลีเมอร์ จำกัด ในตำแหน่งพนักงานทั่วไป แผนกเทคนิค จนถึงปัจจุบัน

ในขณะที่ต้องช่วยพ่อแม่หาเงินส่งน้องเล่าเรียนนั้น คิดอยู่เสมอว่าเมื่อส่งน้อง จบการศึกษามีงานทำที่มั่นคง สามารถช่วยให้พ่อแม่สุขสบายขึ้นแล้ว ตัวเองจะต้องหาโอกาส ศึกษาต่อเพื่อหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมให้มากยิ่งขึ้น ให้ได้ เพราะเมื่อได้เข้ามา ทำงานในบริษัทเอเชียโพลีเมอร์ จำกัด ยิ่งมีความเชื่อมั่นว่าความรู้ ประสบการณ์ และความมุ่งมั่นอดทน จะทำให้ทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิตได้

สิ่งที่ทำให้ภาคภูมิใจคือการที่ส่งน้อง ๆ ให้ได้เรียนจนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีงานทำที่มั่นคงทุกคน ส่วนเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของตนเองก็คือการได้เรียนต่อ จนจบระดับปริญญาตรีเช่นเดียวกัน และอยากมีธุรกิจขายอาหารทะเลแปรรูปเป็นของตนเอง ผลิตอาหารที่มีคุณภาพปลอดภัยให้ผู้บริโภคได้รับบริโภคอย่างปลอดภัย

ตลอดชีวิตตั้งแต่จำความได้ ก็ได้เรียนรู่ว่าตนเองต้องมีหน้าที่อย่างไรบ้าง ในแต่ละช่วงวัย เมื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่โดยเฉพาะครูคนแรกในชีวิต คือ พ่อและแม่ ต่อมาคือครูที่โรงเรียน เพื่อนร่วมงานรุ่นพี่ที่ฝึกงานให้ เรียนรู้การใช้ชีวิตในสังคม ให้อยู่ได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ ในปัจจุบันมีเทคโนโลยีมากมาย ที่มาช่วยในการดำเนินชีวิตให้ง่ายขึ้น ต้องการมีความรู้เพื่อใช้ ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ให้มากที่สุด และควรรู้เท่าทันโทษของมันด้วย เมื่อโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ชีวิตดำเนินไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต

นายเจริญ ราษฎร์ อายุ 21 ปี อาชีพค้าขาย

5/1 หมู่ 2 ต.นาชุมเห็ด อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง โทร. 08-0699-5355

กศน.อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

“การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์”

ผมจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนอิศรานุสรณ์ จังหวัดกระบี่ เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และบิดา มารดา มีบุตรหลายคน จึงทำให้ไม่สามารถเรียนต่อได้

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพราะต้องการยกระดับการศึกษาของตนให้สูงขึ้น เพื่อจะได้พัฒนาตัวเองให้มีอาชีพที่ดีและมั่นคง

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ภูมิใจในตนเองที่สอบเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผ่านทั้ง 9 รายวิชา และจบการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายใน 8 เดือน เป็นสิ่งที่ตนเองมีความมุ่งมั่นมากที่สุด

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษย์ที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงต้องศึกษาหาความรู้ ตั้งแต่เกิดจนตาย เพื่อให้ตนเองอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ปรึกษาครูของ กศน.ตำบล และครูที่ปรึกษา ศึกษาจากตำรา และคู่มือ รับผิดชอบ ต่อหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากครูที่ปรึกษา ฝึกทำแบบทดสอบ และหาความรู้เพิ่มเติม จากเอกสาร วารสารต่าง ๆ และให้เวลาต่อการพบครูที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีประโยชน์ เป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้พลาดโอกาสทางการศึกษาได้มีทางเลือก และให้ข้อเสนอแนะ ให้ กศน. ให้โอกาสกับบุคคลที่ไม่มีอาชีพได้มีโอกาสเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานช่องทางนี้ด้วย”

“ไม่มีใครที่แก่เกินเรียน”

เกิดที่จังหวัดสกลนคร เคยทำงานที่ประเทศไต้หวัน เป็นเวลา 2 ปี ปัจจุบันเป็นหม้าย อันมีสาเหตุมาจากปัญหาเศรษฐกิจภายในครอบครัว จำเป็นต้องหย่าร้างแยกทางกันในที่สุด และมาปักหลักค้าขายกับพี่สาวที่อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร

ในวัยเด็กพ่อแม่แยกทางกัน ทำให้เรียนจบเพียงประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะประสบปัญหาไม่มีเงินทุนในการศึกษาต่อ มีความสนใจที่จะเรียนรู้เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับชีวิต เพิ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประกอบอาชีพในปัจจุบัน คิดเสมอว่า “ไม่มีใครที่แก่เกินเรียน” เหตุผลนี้จึงเป็นแรงผลักดันให้เข้าสู่การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสามารถสอบผ่านทั้ง 9 วิชา ซึ่งถือเป็นสุดยอดของความภาคภูมิใจ

อนาคตคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน และอาจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และขยายกิจการหรืออาชีพเสริมควบคู่กับงานประจำที่ทำอยู่ในขณะนี้ จากการที่ได้เข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานในครั้งนี้ ทำให้รู้สึกว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกๆ อาชีพ และทุกๆ คน และเข้าใจถึงโอกาสที่ได้รับในฐานะผู้ที่เคยพลาดโอกาสคนหนึ่ง

นางสาวอารี ทิมกว้าง อายุ 28 ปี อาชีพแม่บ้านโรงเรียนพงกุแวง
53/6 หมู่ 5 ต.ยะหา อ.ยะหา จ.ยะลา โทร. 08-9976-6300

“การยกระดับฯ สามารถใช้วัดระดับความรู้ของผู้เรียนได้ดีและจริง
เพราะข้อสอบมีความยากตามมาตรฐานที่เทียบเท่า ม.ปลาย”

เดิมจบ ม.3 จากโรงเรียนสตรีศาสนูปถัมภ์
ในจังหวัดยะลานอกจากมีอาชีพแม่บ้านที่โรงเรียนบ้านพงกุแวงแล้ว
ตนเองยังมีอาชีพเสริมจากความรู้ความสามารถที่เรียนรู้จาก
วิถีชีวิต คือการทำขนมมาก และเป็นวิทยากรส่งเสริมอาชีพ
แก่สมาชิกในชุมชน ร่วมจัดโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต
แก่สมาชิกในชุมชนด้วย เหตุที่อยากศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
เพราะยังมีคนขาดโอกาสอีกมากในสังคมไทย จึงต้องการเรียนรู้
เพื่อเพิ่มเติมเสริมความรู้ให้สามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเอง
ชุมชน และสังคมไทยให้ได้มากที่สุด

แต่ชีวิตมักมี 2 ด้านเสมอ ในขณะที่มีข่าวดี ข่าวร้ายก็ตามมาทำลายข่าวดีนั้น
เสียจนยับเยิน ในขณะที่สอบติดที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
แต่ด้วยความขัดสน เนื่องจากครอบครัวประสบปัญหาทางเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. 2546
ไม่มีทุนที่จะใช้ในการศึกษาต่อ รู้สึกน้อยใจพ่อแม่ และน้อยใจในโชคชะตา จึงประชดชีวิต
โดยการไม่เรียนต่อให้จบ ม.ปลาย วุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครงานจึงมีเพียง ม.ต้นเท่านั้น

หวังไว้ว่า เมื่อผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษา
ขั้นพื้นฐานแล้วจะนำวุฒิไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เพราะการศึกษาเป็นสิ่งที่ไม่มีวันจบสิ้น
ไม่มีใครแก่เกินเรียน ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต การสนใจข่าวสารบ้านเมือง
และการเปิดมุมมองของตนเองให้กว้าง เปิดใจที่จะศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเรา
และค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถ
ของตน

ตนเองคิดว่าการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เป็นวิธีการศึกษาที่สามารถใช้วัดระดับความรู้ของผู้เรียนได้ดีและจริง เพราะข้อสอบ
มีความยากตามมาตรฐานที่เทียบเท่าความรู้ในระดับผู้ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายในภาคปกติจริง ๆ ยากให้มีวิธีการและช่องทางแบบนี้เรื่อย ๆ เพราะบางคน
อาจจะมีโอกาสทางการศึกษาที่ไม่เท่ากัน จึงถือได้ว่าการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุด
ของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการปรับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

นางพิมพ์ประพันธ์ กรีนเบิร์ก อายุ 26 ปี อาชีพค้าขาย

169 หมู่ 1 ถ.อุดร-กุดจับ ต.เชียงพิณ อ.เมือง จ.อุดรธานี โทร. 08-9941-8922

“ชีวิตที่ประสบความสำเร็จไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องอาศัยเคล็ดลับขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย และความเป็นจริงที่ว่าเราเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของเราเอง”

ดิฉันเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสตรีราชินูทิศ จ.อุดรธานี สาเหตุที่ไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากฐานะของครอบครัวยากจน ผู้ปกครองให้ออกมาหาเงินช่วยเหลือครอบครัว ประกอบกับบ้านไกล เดินทางไม่สะดวก และเพื่อหน่วยการเรียน

ทำงานได้ระยะหนึ่งก็แต่งงานมีครอบครัว แต่มีอันต้องเลิกร้างกัน โดยมีบุตร 1 คน หลังจากแยกทางกับบิดาของบุตร ตัดสินใจใช้ชีวิตคู่อีกครั้ง โดยได้สมรสกับ นายไบรอัน สก็อต กรีนเบิร์ก ชาวอเมริกัน อาชีพปัจจุบัน

ดำเนินธุรกิจร้านค้าขนาดเล็กต่อจากยาย ควบคู่ไปกับมรดกการเป็นชวานาจากมารดา ครอบครัวอยู่ในฐานะพอมีพอใช้ ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะขยายร้านค้าให้มีขนาดใหญ่ขึ้น มีสินค้ามากขึ้น รวมทั้งการตกแต่งร้านใหม่ให้สวยงามดูดียิ่งขึ้นด้วย

ชีวิตที่ประสบความสำเร็จไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องอาศัยเคล็ดลับขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย และความเป็นจริงที่ว่าเราเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของเราเอง เป็นคนเลือกเส้นทางชีวิต และนั่นคือสิ่งที่ยากที่สุด เพราะไม่มีใครรู้ว่าเส้นทางที่กำลังเดินนั้นจะนำไปสู่เป้าหมายที่เราต้องการหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้น การที่เรารู้จักเกณฑ์การใช้ชีวิต จะช่วยให้เราได้รับประโยชน์สูงสุดจดจำตลอดเวลาทุกนาที เพราะกฎเหล่านี้เปรียบเสมือนแผนที่ชีวิตในการใช้เวลา เพื่อเลือกลงมือทำในสิ่งที่สำคัญตรงตามเป้าหมายในชีวิตของเรา

สิ่งที่ภาคภูมิใจ คือสามารถสอบผ่านวิชาภาษาอังกฤษในการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้คะแนนถึง 93.33 จากคะแนนเต็ม 100 โดยในการเตรียมตัวเข้ารับการประเมิน ต้องเข้าร่วมกิจกรรมของการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานของ กศน.อำเภอเมืองอุดรธานี ติดต่อครูที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และที่สำคัญคือต้องอ่านหนังสือและติดตามข้อมูลข่าวสารตลอดเวลา

“ความรู้คือสิ่งสำคัญที่จะนำมาใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต
ต่อยอดก็เกิดความสุขุม และเสถียรภาพกับชีวิตมากยิ่งขึ้น”

ศึกษาระดับประถมศึกษาและอาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ จบแล้วได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ จังหวัดนครปฐม ด้านนาฏศิลป์ไทย (โขน) ได้รับวุฒิการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากนั้นได้ลาออกมาทำงานด้านการแสดงนาฏศิลป์ตามโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด เพื่อเก็บเงินเป็นทุนสำหรับศึกษาต่อ แต่หลังจากนั้นครอบครัวได้ย้ายทะเบียนบ้านไปตั้งรกรากอยู่ที่จังหวัดแพร่ จึงได้มาอาศัยอยู่ในจังหวัดสุโขทัยซึ่งเป็นจังหวัดใกล้เคียงเพื่อหางานด้านนาฏศิลป์และการแสดงทำตามที่ตนเองถนัด สุดท้ายได้ทำงานเป็นนักร้อง-นักดนตรี ในร้านอาหารกึ่งผับ และรับแสดงตามงานต่าง ๆ โดยรับงานแสดงนาฏศิลป์ควบคู่ไปด้วย เมื่อทราบข่าวการเปิดรับสมัครการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเข้าศึกษาต่อ เพื่อให้ชีวิตได้มีโอกาสก้าวผ่านต่อยอดในระดับสูงขึ้นไป

เนื่องจากครอบครัวประสบปัญหาล้มละลายทางธุรกิจ ทำให้ไม่มีทุนในการศึกษาต่อจนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบกับผลการเรียนที่ตกต่ำแย่ลง เป็นเหตุให้ต้องลาออกเพื่อทำงานเก็บเงินเป็นทุนในการศึกษาต่อ ในยามที่ท้อแท้ เหนื่อยหน่าย ผิดหวังกำลังใจจากคนในครอบครัวและคนรอบข้างสำคัญมาก เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับอุปสรรค และอยากจะมีก้าวต่อไปเพื่ออนาคตที่สดใสกว่า

ผลงานที่ภาคภูมิใจ คือการได้ร้องเพลงและแสดงโขนบนเวทีของ ทพท. ในงานลอยกระทง และได้มีโอกาสแสดงโขนพระราชทานในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ

ในมุมมองของผม ความรู้คือสิ่งสำคัญที่จะนำมาใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต ต่อยอดให้เกิดความสุขุม และเสถียรภาพกับชีวิตมากยิ่งขึ้น ชีวิตคือการเรียนรู้ เพราะความรู้มีอยู่ทุกมุมโลก และไม่มีใครจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นที่มาของวลีที่ว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน” ในการที่จะประสบความสำเร็จในการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นั้นเราจะต้องทบทวนความรู้เดิม ศึกษาข้อมูลความรู้ข่าวสารใหม่ ๆ เพิ่มเติมตลอด และต้องมุ่งมั่นตั้งใจอย่างจริงจังเพื่อไปให้ถึงความสำเร็จในการเรียนที่คาดหวังไว้

นายวี ปัญญาวงศ์ อายุ 37 ปี อาชีพทำประปาหมู่บ้าน
จังหวัดตาก 190 ต.ท่าสายลวด อ.แม่สอด จ.ตาก โทร. 08-9155-5919
กศน.อำเภอแม่สอด

“ทำอะไรก็พอดี คิดดี ทำดี”

รวิ ปัญญาวงศ์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และได้บรรพชาเป็นสามเณร ต่อมาได้ลาสิกขาได้ไปทำงานในกรุงเทพฯ ประกอบอาชีพช่างกลึงและอาชีพอื่น ๆ อยู่หลายปี และกลับมาอยู่บ้านเกิดเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2552 ช่วยครอบครัวทำกิจการประปาหมู่บ้าน

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เพราะมารดาทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเพียงลำพัง ไม่อยากสร้างภาระเพิ่มให้มารดา จึงตัดสินใจเข้าบรรพชาเป็นสามเณร เพื่อรับการขัดเกลาให้เป็นคนดีมีศีลธรรมจากศาสนาพุทธ ใช้โอกาสทางการศึกษาทางธรรม ขาดเสียโอกาสการศึกษาในทางโลก

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพราะต้องการยกระดับการศึกษาของตนให้สูงขึ้น เพื่อทดแทนโอกาสที่สูญหายไปเมื่อครั้งเยาว์วัย และเมื่อได้ศึกษารายละเอียดของโครงการนี้แล้วมีความมั่นใจว่าจะผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานได้โดยไม่ยาก

นางสาวมณีเนตร โชติวรรณ อายุ 28 ปี อาชีพทำสวน

12 หมู่ 11 ต.กำโลน อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช โทร. 08-8838-9677

กชน.อำเภอเมืองลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

“สร้างโอกาสจากวิกฤติของชีวิต”

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียน พิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร ครอบครัวประสบปัญหา ทำให้ไม่มีโอกาสเรียนต่อ

สำหรับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มศักยภาพ และยกระดับการศึกษาให้กับตัวเองเพื่อการประกอบอาชีพ

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในชุมชน เป็นพลเมืองดีใช้สิทธิ์ของตนตามกฎหมาย

เป้าหมายการดำเนินชีวิต นำการศึกษาที่ได้ไปใช้ต่อยอดในการประกอบอาชีพ “การศึกษามีความสำคัญมากในการใช้ชีวิตประจำวันของทุกคน เพราะโลกของเรามีการแข่งขันกันมาก จึงต้องหาความรู้ การศึกษาสามารถศึกษาได้ตลอดชีวิตของคน ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ก็สามารถหาความรู้ได้ ทั้งทางประกอบอาชีพ และประสบการณ์ชีวิต”

นางสาวมณีเนตร มีความเห็นว่าการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการหยิบยื่นโอกาสให้กับคนที่ต้องการศึกษา และยกระดับการศึกษาของคนให้สูงขึ้น และได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ กชน. ว่า ควรดำเนินการต่อไปเพื่อเพิ่มศักยภาพให้คนในประเทศให้สูงขึ้น และเป็นการให้โอกาสกับคนที่ต้องการศึกษาต่อ

นายโชคชัย กองศิริ อายุ 28 ปี อาชีพค้าขายอาหารตามสั่ง และเล่นดนตรี
246 หมู่ 7 ต.หุมม่น อ.เชียงขวัญ จ.ร้อยเอ็ด โทร. 08-1871-5258

“การศึกษาเป็นเรื่องที่ไฟฝันตลอดชีวิต เมื่อมีโอกาสจึงรีบตัดสินใจสมัครเรียนทันที
เพื่อพัฒนาชีวิตตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น”

ครอบครัวของเรามีพี่น้องหลายคนจึงทำให้มีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายที่สูงมาก เป็นเหตุให้ตัดสินใจลาออกจากโรงเรียน ขณะที่เรียนอยู่ ม.5 โรงเรียนนาฏศิลป์กรุงเทพ เพื่อทำงาน เล่นดนตรี ร้องเพลงหารายได้จุนเจือครอบครัว ส่งเสียให้พี่สาวเรียนพยาบาล และน้อง ๆ ได้มีโอกาสเรียนหนังสือกันทุกคน

ประสบการณ์และความภาคภูมิใจ คือ เป็นตัวแทนของโรงเรียนมาโดยตลอด ในเรื่องการแสดงดนตรีและร้องเพลง ได้รับรางวัลชนะเลิศมาโดยตลอด อาทิ ปี 2538 ได้รับรางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพฯ จากการประกวดร้องเพลง พระราชินีพนธ์ที่สวนสยาม (วันที่ 12 สิงหาคม) ปี 2539 ได้รับรางวัลชนะเลิศ ถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพฯ จากการประกวดร้องเพลงพระราชินีพนธ์ “แสงเทียน” ปี 2540 ได้รับรางวัลชนะเลิศถ้วยของสมเด็จพระเทพฯ ในการร้องเพลงลูกทุ่ง “ลั่นเกล้าเผ่าไทย”

ปี 2541 เป็นตัวแทนกรุงเทพมหานคร ได้รับรางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทาน ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากการร้องเพลงเฉลิมพระเกียรติ ในวันที่ 5 ธันวาคม ปีกาญจนาภิเษก และ ฯลฯ ต่อมาได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนดีเด่นผู้มีความสามารถ ระดับประเทศได้โล่เกียรตินิยมจาก ฯพณฯ ท่านนายท้าว หลีกภัย เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2543 และวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2543 ได้รับเกียรติขับเสภาในการแสดงมหรหรรรมดนตรีไทยในงาน BOI แฟร์ 2000 ณ เมืองทองธานี กรุงเทพฯ ซึ่งเหล่านี้เป็นความภาคภูมิใจที่มีรัฐสม

การศึกษาเป็นเรื่องที่ไฝ่ฝันมาตลอดชีวิตเมื่อมีโอกาสจึงรีบตัดสินใจสมัครเรียนทันที เพื่อพัฒนาชีวิตตนเองและครอบครัวให้ดียิ่งขึ้น เพื่อไปให้ถึงความฝันและความหวังที่จะตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องทำให้สำเร็จให้ได้ คือ เมื่อมีโอกาสจะศึกษาต่อจนถึงระดับสูงสุด มีธุรกิจเป็นของตัวเอง อาจมีกิจการห้องอาหารตามสั่งและทำห้องซัอมดนตรี เปิดสอนดนตรี เป็นกิจการของตนเอง การเปิดให้มีการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโอกาสที่ดีที่สุดสำหรับคนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาและกำลังทรัพย์ไม่เพียงพอ แต่ในขณะเดียวกันผู้ที่ได้รับโอกาสอันดีนี้ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเองอย่างเคร่งครัดและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

การแบ่งเวลาในการทำงานและศึกษาค้นคว้าความรู้ทั้งจากหนังสือและทางอินเทอร์เน็ตตลอดจนแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้ประสบผลสำเร็จคือ สอบผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิใจและดีใจที่ได้รับโอกาสในครั้งนี้ ต่อจากนี้จะมุ่งมั่นพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตในครอบครัวตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเมื่อมีโอกาสก็จะถ่ายทอดประสบการณ์ครั้งนี้พร้อมทั้งแนะนำบุคคลอื่นในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

นายวรทัศน์ ชัยพัฒนาวรรณ อายุ 28 ปี อาชีพช่างซ่อมโซ่คัทพ์

249/19 หมู่ 6 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.บางพูน อ.เมือง จ.ปทุมธานี

โทร. 08-5832-7634, 02-958-8602

มีพี่น้อง 3 คน เป็นคนโต จบมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนบางมดวิทยา มีความสามารถด้านเล่นกีตาร์และสนใจเรื่อง Animation และคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันทำงานเป็นช่างซ่อมโซ่คัทพ์ ช่วงล่างรถยนต์ ที่ร้านเดียร์โซ่คัทพ์ จ.ปทุมธานี

ในอดีตเคยคิดว่า การศึกษาไม่ใช่สิ่งสำคัญในชีวิต คนเราจะประสบความสำเร็จได้ บางครั้งอาจไม่ต้องมีการศึกษาที่มาก จึงอยากทำงานเก็บเกี่ยวประสบการณ์ให้มากพอ ก่อน โดยเริ่มจากการเป็นแค้เด็กฝึกงาน จนในปัจจุบันสามารถทำได้เกือบทุกอย่าง

เมื่อต้องมาสานต่อกิจการร้านซ่อมโซ่คัทพ์ ช่วงล่างรถยนต์ของครอบครัว ถึงแม้จะเป็นกิจการเล็ก ๆ แต่ก็สามารถเลี้ยงดูครอบครัวมาตั้งแต่ตนเองยังเด็ก ๆ เมื่อมีหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้น ต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ทำให้ตัดสินใจเปลี่ยนความคิดในอดีต อยากกลับมาศึกษาต่อให้สูงๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนากิจการให้ดียิ่งขึ้นและสานต่อกิจการให้ครอบครัวต่อไป รวมทั้งสร้างความภาคภูมิใจให้ครอบครัว เป็นแบบอย่างให้ลูกและน้อง ๆ เห็นถึงความพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการเรียน

เมื่อผมคิดที่จะกลับมาเรียนต่อ ทำให้ทราบว่า การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด เราสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้แต่ภายในห้องเรียนหรือตำราเรียน เพียงอย่างเดียว แต่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา ถ้าเราพยายามและขวนขวายหาความรู้ อยู่ตลอดเวลา

เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมในการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุด ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือต้องขยันอ่านหนังสือให้มาก มีความรับผิดชอบในตนเองมากกว่า การศึกษาแบบปกติ พยายามหาความรู้จากสิ่งรอบตัวและหากมีข้อสงสัยก็ควรที่จะสอบถาม จากครูที่ปรึกษา เพื่อความเข้าใจที่มากขึ้น

นายเกรียงไกร บุญมาฉาย อายุ 28 ปี อาชีพหน่วยกู้ภัย

52/7 หมู่ 6 ต.นาจอมเทียน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี

กศน.อำเภอบางละมุง สำนักงาน กศน.จังหวัดชลบุรี

“ผมรักและชอบในงานกู้ภัยมากจึงทำให้เรียนไม่จบ เพราะเอาเวลาส่วนใหญ่มาทำงานกู้ภัย”

เป็นคำบอกเล่าของ **เกรียงไกร บุญมาฉาย** อาชีพหน่วยกู้ภัย มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ ธรรมสถาน เมืองพัทยา เกิดเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2529 อายุ 28 ปี อยู่บ้านเลขที่ 52/7 หมู่ 6 ต.นาจอมเทียน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี โทร. 08-1637-6566 เป็นคนจังหวัดชลบุรีโดยกำเนิด บิดาชื่อนายสุรินทร์ บุญมาฉาย มารดาชื่อ นางดวงรัตน์ บุญมาฉาย บ้านเดิมอยู่ อ.พญาไท ย้ายมาอยู่ อ.สัตหีบ เมื่อปี พ.ศ. 2539 มีภรรยาชื่อนางพรรณณา บุญมาฉาย มีบุตรด้วยกัน 1 คน ชื่อเด็กหญิงบทมากร บุญมาฉาย อายุ 2 ปี

ด้วยนิสัยส่วนตัวเป็นคนร่าเริง ชอบช่วยเหลือคนอื่นจึงได้เข้ามาทำงานที่มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน เมืองพัทยา เกรียงไกรรักและชอบในงานกู้ภัยมาก จึงทำให้เรียนไม่จบ เพราะเอาเวลาส่วนใหญ่มาทำงานกู้ภัย จึงทำให้ไม่ได้ไปเรียน พลาดโอกาสทางการศึกษา ด้วยความอยากเรียนยังมีอยู่ และต้องการใช้วุฒิการศึกษาที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปสมัครเรียนการกู้ชีพ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและผู้ประสบภัยอื่น ๆ เพราะการได้ช่วยเหลือชีวิตเพื่อนมนุษย์ที่ประสบอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่เขารัก ชอบ และมีความสุขมากที่ได้ทำ จึงได้ตั้งเป้าหมายการดำเนินชีวิตไว้ว่าจะทำงานกู้ภัยไปตลอดชีวิต แต่ในเรื่องการเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ได้รู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เคยรู้ ถึงแม้จะอายุเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้อุทิศชีวิตจึงเป็นการเรียนที่ไม่มีที่สิ้นสุดสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

นายชานุกภัทร์ จันทรคำไธสสิน อายุ 34 ปี อาชีพรับจ้าง
99/29 หมู่ 5 ต.ป่าสัก อ.เมือง จ.ลำพูน โทร. 08-6019-3862

“ในสายงานมีคนที่ยกย่องชื่นชมยกย่อง แต่ตนเองจบการศึกษาในระดับที่ต่ำที่สุด
จึงจำเป็นต้องพยายามศึกษาเพื่อลดความแตกต่าง”

ผมเกิดที่กรุงเทพมหานคร จบ ป.6 และ ม.3 ที่โรงเรียนวัดดุสิตาราม ซึ่งเป็นโรงเรียนพระราชทาน ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อ ปวช. แต่ไม่จบ จึงไม่ได้วุฒิใด ๆ เพิ่ม หลังจากนั้นก็ทำงานมาตลอด ในระหว่างการทำงาน ก็จะหาความรู้เพิ่มเติมตลอด โดยชอบศึกษาด้านโลหะ วิทยา เคมี และฟิสิกส์ เริ่มจากการฝึกงานช่างจิ๋วเวอรี่ สายการหล่อแบบ พยายามเก็บเกี่ยวสะสมความรู้ จนได้เป็นช่างเทคนิคสายการหล่อ และย้ายจาก ช่างเทคนิคขึ้นมาเป็นผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย หรือ ผู้จัดการแผนก ซึ่งคุมทั้งหมด 4 แผนก และได้เริ่มเรียน

สายบริหารเสริมอย่างเต็มตัวรวมถึงเรียน กศน.ควบคู่กันไปด้วย

เนื่องจากต้องเรียนด้วย และทำงานไปด้วย ทำงานเข้ากะกลางคืน เข้าต้องไปเรียนต่อ จำเป็นต้องเลือกการทำงานก่อนจึงหยุดเรียนไว้เพียงเท่านั้น การที่บริษัทและในสายงานมีคนที่ยกย่องชื่นชมยกย่อง แต่ตนเองจบการศึกษาในระดับที่ต่ำที่สุด จึงจำเป็นต้องพยายามศึกษาเพื่อลดความแตกต่าง ประกอบกับการปรับตำแหน่ง และเงินเดือนนั้นต้องมียอดประกอบของวุฒิการศึกษาใช้ในการพิจารณาด้วย

การที่เริ่มชีวิตการทำงานจากเด็กฝึกช่าง และพยายามฝึกฝนฝีมือ รวมทั้งการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และด้วยความรู้ที่ต่ำ แต่ไม่ละทิ้งความพยายาม จนปรับจากการเป็นช่างทำจิวเวอรี่ เปลี่ยนมาเป็นสายบริหารเต็มตัว ซึ่งสามารถทำให้เติบโตได้อีกไกล ถึงตอนนี้เริ่มเป็นแค่ผู้ช่วยผู้จัดการ หรือผู้จัดการ 4 แผนก

เป้าหมายสำคัญของชีวิตคือการประสบความสำเร็จสูงสุดจากทำงานด้วยความซื่อสัตย์ ตำแหน่งงานที่อยากจะไปให้ถึงคือ Factory Manager และถ้าเป็นไปได้อยากศึกษาต่อให้ได้ถึงระดับปริญญาโท ซึ่งทั้ง 2 เรื่องนี้ ถือว่าเป็นความฝันอันสูงสุด

“ผมมองว่าการศึกษามีหลายแบบ มีทั้งวิชาการและนอกระบบ แต่การศึกษาไม่เคยทำให้คนตกต่ำ พยายามเรียนรู้ให้มาก ในเวลาที่ต้องการใช้หรือแก้ปัญหา ความรู้ที่เก็บเกี่ยวไว้จะสามารถนำมาใช้ได้ทันที”

นางสาวแสงพิตร สังกั อายุ 33 ปี

154/11 หมู่ 11 ต.พุดดินนา อ.คลองท่อม จ.กระบี่ โทร. 08-1087-1720

กศน.อำเภอคลองท่อม สำนักงาน กศน.จังหวัดกระบี่

“ในวัยเด็กมีความคิดว่า การศึกษาเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ เมื่อบุตรเข้าโรงเรียนมีการบ้านมากมาย แต่ตอบไม่ได้ จึงกลับมาคิดว่าการศึกษาสำคัญกับการใช้ชีวิตในปัจจุบัน”

เกิดวันที่ 13 กรกฎาคม 2523 ที่บ้านพุดเตย แต่ไปเติบโตที่บ้านทับปริก จบประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านทับปริก เมื่อปี พ.ศ. 2536 มีอาชีพหลัก ทำสวนยางพารา กรีดยางของตนเอง อาชีพเสริมรับจ้างกรีดยาง ทำขนมขาย และผูกไม้ดอกหน้าขายในช่วงที่หยุดกรีดยาง ปัจจุบันสมรสกับนายอนุชาติ สมพงษ์ มีบุตร 2 คน คนโตชื่อนางสาวอรุณญา สมพงษ์ กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ กศน. และเรียนเสริมสวยที่ล้ำทับ คนเล็กชื่อ เด็กหญิงปาริชาติ สมพงษ์ กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุดดินนา

นางสาวแสงพิตร สังกั ตั้งเป้าหมายในการดำเนินชีวิตไว้ว่าจะมีครอบครัวที่อบอุ่น ทำงานเก็บเงินไว้มาก ๆ เพื่อเป็นทุนการศึกษาให้กับบุตร ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับลูกหลาน ในด้านอาชีพมีร้านทำขนมขายเป็นของตนเอง สามารถขยายกิจการในตำบลใกล้เคียงและทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในวัยเด็กตอนที่ใกล้จบประถมศึกษาปีที่ 6 แสงพิตร มีความคิดว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ อยากออกมาหาเงินใช้ ชอบทำงานมากกว่าเรียนหนังสือ คิดว่าเรียนให้อ่านออกเขียนได้ก็พอ เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 6 จึงหยุดการเรียนและไม่คิดที่จะเรียนต่อ จนกระทั่งเมื่อบุตรเข้าโรงเรียนมีการบ้านมากมายแต่กลับตอบคำถามไม่ได้ กอรปกับประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงกลับมาคิดว่าการศึกษา มีความสำคัญกับการดำรงชีวิตประจำวันตลอดจนอนาคตที่จะถึงในปี 2558 และความสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเป็นการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีสำหรับชีวิต ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และเหตุการณ์ในปัจจุบันได้ด้วย จึงได้มาสมัครเข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ เปิดโอกาสให้กับบุคคลที่เคยพลาดการศึกษา ด้วยสาเหตุใดก็ตาม ได้ศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์เพิ่มเติมให้กับชีวิต สามารถนำความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น อย่างรอบคอบ รู้เท่าทันกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเป็นแนวทางที่ดีให้กับบุตรหลานต่อไปในอนาคต

จากการอ่านหนังสือทุกวัน ทุกเวลาที่ว่าง ฝึกทำกิจกรรมท้ายบททุกวิชา หาข้อมูลทั้งในหนังสือที่มีอยู่ทั่วไป หนังสือของเด็กมัธยมศึกษา ค้นหาข้อมูลในชุมชนและหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เมื่อมีข้อสงสัยก็จะถามอาจารย์ที่ปรึกษา หาแบบทดสอบของเด็กมัธยมศึกษา มาหัดทำและค้นหาคำตอบ พยายามจำคำถามและคำตอบที่ถูกต้องให้ได้ ทำให้สามารถสอบผ่านภาคทฤษฎีได้ทั้งหมด 9 วิชา ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจมากของ นางสาวแสงพิตร สังคำ เพราะไม่คิดว่าตนเองจะทำได้ในรอบแรกที่สอบ

นางสาวแสงพิตร สังคำ ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ว่าควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน เพราะที่ผ่านมาคนในชุมชนได้รับข่าวสารน้อยมาก และควรมีการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานในรุ่นต่อ ๆ ไป เพื่อยกระดับการศึกษาของประเทศไทยให้สูงขึ้น

นางสาวโพวรรณ บุญเทียม อายุ 38 ปี อาชีพเกษตรกร
122 หมู่ 5 บ้านคำภู ต.ชัยพร อ.เมือง จ.บึงกาฬ โทร. 08-7835-7395
กศน.อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

“การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด อยากให้ทุกคนเรียนรู้ ทุกคนในชาติจะได้พัฒนา”

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน
อำเภอบางละมุง มีบุตร 2 คน ทำงานเป็นตัวแทนอยู่บริษัทไทยประกันชีวิต สาขาบึงกาฬ
อยู่ฝ่ายขาย ตำแหน่งผู้จัดการหน่วย

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เพราะครอบครัวมีรายได้น้อย
ไม่พอที่จะส่งให้เรียนต้องออกจากการศึกษา来帮助ครอบครัวหารายได้

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีความคิดเสมอว่าถ้ามีโอกาสจะศึกษาต่อ ปัจจุบัน
ครอบครัวสุขสบายไม่เดือดร้อนเลยตัดสินใจเรียนต่อ เพราะการศึกษาทำให้เรามีโอกาส
ได้เรียนรู้อะไรอีกมากมายเท่าที่เราอยากรู้ ความรู้ไม่มีวันสิ้นสุด

สิ่งที่ภาคภูมิใจ ภูมิใจในตัวเองที่สอบผ่านในรอบแรกของการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป้าหมายการดำเนินชีวิต จะนำวุฒิการศึกษาในครั้งนี้ไปศึกษาต่อ เพื่อยกระดับ
วุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และนำไปพัฒนาตัวเอง

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด อยากให้ทุกคนเรียนรู้
ทุกคนในชาติจะได้พัฒนา

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา อ่านหนังสือทำความเข้าใจกับสิ่งที่เราเรียนรู้
อ่านที่ละน้อย อ่านบ่อย ๆ ก่อนสอบอ่านทบทวนอีกครั้งจะจำได้

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสิ่งที่ดีมาก
ให้โอกาส แก่บุคคลที่พลาดโอกาสการศึกษาไม่ต้องเสียเวลามานั่งเรียนเต็มเวลา
เพราะความรู้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในห้องเรียนเสมอไป ขอให้ กศน. ได้ดำเนินงานโครงการนี้ต่อไป
เพื่อเปิดโอกาสสำหรับคนที่มึ่งงานทำและมีเวลาเรียนน้อยได้เรียนในระดับที่สูงขึ้น”

“การศึกษานำทางแห่งชีวิต”

เดิมเป็นคนจังหวัดปัตตานี มีพี่น้องทั้งหมด 7 คน เป็นบุตรคนที่ 5 มีบุตรเป็นหญิง 2 คน จบการศึกษาประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านหนองแรด อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปัตตานี จบระดับปริญญาตรี ด้านศาสนา จากประเทศซูดาน (มหาวิทยาลัยนานาชาติซูดาน) ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนา ที่โรงเรียนอัสตดร์กียะห์อิสลามียะห์ จังหวัดนราธิวาส อาชีพรับจ้าง

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เพราะมีปัญหาทางครอบครัว ครอบครัวมีรายได้น้อยไม่พอที่จะส่งให้เรียนต้องออกจากการศึกษามาช่วยครอบครัวหารายได้

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ สถานที่ทำงาน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ จึงเป็นเหตุทำให้เกิดความคิดที่จะศึกษาต่อกองปรักบทางด้านครอบครัวให้การสนับสนุนทางการศึกษา

มีสิ่งทีภาคภูมิใจ คือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านศาสนา จากมหาวิทยาลัยแอฟริกันนานาชาติ ประเทศซูดาน (International university of Africa (sudan)

เป้าหมายการดำเนินชีวิต คือการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย บนพื้นฐานของความพอเพียง

“การศึกษาไม่มีขอบเขต และการศึกษาไม่ได้กำหนดอายุ สามารถศึกษาได้ตลอดจนวันสิ้นลมหายใจ”

วิธีการและเคล็ดลับเตรียมความพร้อมเทียบระดับการศึกษานั้น เกิดจากแรงบันดาลใจ มีเป้าหมายของชีวิต ยกระดับคุณภาพของชีวิต อ่านหนังสือทำความเข้าใจบ่อย ๆ ก่อนสอบอ่านทบทวนอีกครั้ง

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขึ้นพื้นฐานดีมาก เพราะการศึกษาเป็นเครื่องนำทางแห่งชีวิต เพื่อที่จะหาแสงสว่าง ฉะนั้นการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ควรอาศัยอยู่บนหนทางแห่งการศึกษา อยากรให้ กศน.อยู่เคียงข้างส่งเสริมให้ความสำคัญทางการศึกษา ให้ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และสรรหาแหล่งทุนและงบประมาณในการศึกษาต่อสำหรับผู้ทีขาดโอกาส”

“อยากใช้ความรู้ความสามารถที่มีถ่ายทอดความรู้ หนีบยื่นโอกาสให้แก่เด็กเหล่านั้น
เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

เนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจน พ่อแม่มีบุตรหลายคน
หลังจบ ม.3 จากโรงเรียนอำนาจเจริญ บิดาก็เสียชีวิต ทำให้
พี่น้องทุกคนต้องช่วยตนเองดิ้นรนเพื่อการศึกษา เพื่อแบ่งเบา
ภาระของมารดา ซึ่งแม้ว่าพวกเราจะพลาดการศึกษาในวัยเด็ก
แต่ไม่เคยหยุดเรียนรู้ อาศัยการอ่านเพื่อหาความรู้รอบตัว และ
เก็บเกี่ยวประสบการณ์ชีวิตเป็นบทเรียนมาพัฒนาตนเอง

ดิฉันทำธุรกิจส่วนตัวขายรถมือสองเป็นอาชีพหลัก และมีอาชีพเสริมเป็นตัวแทน
ไทยประกันชีวิต สมรสกับนายอินจวงให้ชาวมะเลเชีย เชื้อสายจีน (ฮองกง) ความสามารถพิเศษ
ของดิฉัน คือ พูดภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา ทั้งภาษาอังกฤษ จีนกลาง ฮกเกี้ยน
(ไต้หวัน) เกานตานิส (ฮองกง) แต่จีว ภาษามาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นต้น สำหรับภาษาไทย
ก็สื่อสารได้ทั้งภาษากลาง ภาษาอีสาน ภาษาเหนือ และภาษาไทยใหญ่ (ไทยภูเขา)

ความฝันในวัยเด็ก อาชีพที่อยากทำมากที่สุด คือ ครูอาสาในถิ่นทุรกันดาร
ทางภาคเหนือ อยากใช้ความรู้ความสามารถที่มีถ่ายทอดความรู้ หนีบยื่นโอกาสให้แก่เด็ก
เหล่านั้น เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เมื่อมีโอกาสในการศึกษาจึงไม่ลังเลที่จะศึกษาต่อ
เพื่อทำความฝันให้สำเร็จ

แม้จะไม่โดดเด่นในการทำงาน ก็ถือว่าประสบความสำเร็จเพราะได้ถ้วยรางวัลแห่งชีวิต คือ ความสำเร็จของตัวเองในทุก ๆ ด้าน ทั้งเรื่องครอบครัว ที่มีสมาชิก ๆ เรียนเก่ง เป็นเด็กดี และที่ภาคภูมิใจที่สุด คือ การได้เลี้ยงดูตอบแทนมารดาให้ท่านสุขสบายทั้งกายและใจ ภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทยและคนดีของสังคม

ตั้งเป้าหมายไว้ว่าหลังจากผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับวุฒิม.ปลายแล้ว ก็จะนำไปเรียนต่อปริญญาตรี และถ้ามีโอกาสได้เรียนในระดับสูงยิ่งขึ้นก็จะเรียนต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เป็นคนมีความรู้ความสามารถ นำความรู้ที่มีไปใช้ในการช่วยเหลือตนเองและครอบครัว และถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก ๆ ในถิ่นทุรกันดาร ช่วยเหลือคนอื่นให้เขามีโอกาสทางการศึกษาอย่างเราอย่างน้อยก็ได้ทำความฝันของตนเองให้เป็นความจริง

การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเรียนในโรงเรียนเท่านั้น แต่เราสามารถเรียนรู้ได้จากทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การดำเนินชีวิต ยิ่งปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ซึ่งเราสามารถหาข้อมูลที่เรอยากรู้ได้อย่างรวดเร็ว สะดวกสบาย การเรียนรู้จึงไม่มีขีดจำกัด

การวางแผนการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ชยันอ่านหนังสือ ค้นคว้าจากหนังสือและสื่อหลาย ๆ เล่ม รู้จักใช้เทคนิคการเรียนรู้ การอ่านหนังสือให้อ่านสารบัญชื้อหัวข้อเรื่อง โครงสร้างวิชาเขาต้องการให้เราทำอะไร ส่วนเนื้อหาให้ขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญไว้ก่อนก่อนสอบหาหนังสือเล่มเดียวรวมทุกวิชา เช่น ดิวเข้มสอบเข้า ม.1 มาอ่าน และฝึกทำแบบทดสอบย่อย ๆ เวลาสอบถ้าไม่แน่ใจให้ข้ามไปทำข้ออื่นก่อน แล้วค่อยกลับมาทำข้อที่ข้ามไป จะทำให้เราทำข้อสอบเสร็จทันเวลา นี่คือเทคนิคในการเตรียมตัวสอบ และเทคนิคการสอบของดิฉัน ที่ทำให้ผ่านการประเมินในครั้งนี้

นางสาวสลิทพิทย์ อุ้นกอย อายุ 26 ปี อาชีพเกษตรกร

92/6 หมู่ 13 ต.หนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์ โทร. 08-2172-3269

กศน.อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

“อยากมีการศึกษาที่สูงกว่า เพื่อที่จะได้ไปประกอบอาชีพที่ดีต่อไป”

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนพระบางวิทยา มีพี่น้อง 2 คน เป็นบุตรคนแรก เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เพราะทางบ้านยากจน ค่อนข้างลำบากและมีรายจ่ายมากในแต่ละวัน ซึ่งพ่อแม่ต้องส่งน้องเรียนด้วย จึงเสียสละให้น้องได้รับโอกาสเรียนต่อไปก่อน และออกมาช่วยพ่อแม่ทำงาน ทหารายได้ส่งน้องเรียน เพราะเห็นเพื่อน ๆ มีการศึกษาที่สูง มีหน้าที่การงานที่ดี จึงเกิดบันดาลใจอยากศึกษาต่อบ้าง และอยากมีการศึกษาที่สูงกว่า เพื่อที่จะได้ไปประกอบอาชีพที่ดีต่อไป ประกอบกับน้อง ๆ ก็เรียน เรียนจบมีงานทำดูแลตัวเองได้แล้ว

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ในสมัยที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เคยได้รับเกียรติบัตรมากมายในสาขาต่าง ๆ ในปัจจุบันก็ยังช่วยพ่อแม่ทำการเกษตรกรรม ซึ่งเป็นรายได้หลักของครอบครัวอยู่

การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ดี ซึ่งถ้ามีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา รู้จักหาความรู้อยู่เสมอ ก็จะทำให้เราเป็นคนฉลาดและมีความรู้ มีแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง และยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและชุมชนได้ด้วย

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา อ่านหนังสือและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ในเรื่องที่ไม่มีความรู้และนำมาจดบันทึกไว้ และนำบันทึกนั้นกลับมาอ่านทบทวน สิ่งใดที่ไม่รู้ ก็จะนำมาถามครูที่ปรึกษาเพื่อให้มีความรู้อย่างชัดเจนหรือสอบถามผู้รู้ เช่น ครูในโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน และครู กศน.

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโครงการที่ดีมาก ให้โอกาสแก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ได้เรียนต่อ ได้มีโอกาสเรียนโดยใช้เวลาไม่มาก อยากให้โครงการนี้ เดินหน้าต่อไปเพื่อเปิดโอกาสให้กับผู้ที่สนใจอยากศึกษาต่อ”

นายพงศกร หนูคล้าย อายุ 38 ปี อาชีพเป็นลูกจ้างภาครัฐ
9 หมู่ 3 ต.ควนหนองคว่ำ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช โทร. 08-0887-9808
กศน.อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

“คนเราจะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ดีมักจะมีมาจากความชอบ”

พงศกร จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพี่น้อง 3 คน มีบุตรหญิง 1 คน ทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราว หน่วยงานภาครัฐ รพ.สต.บ้านท่าเนียบ

เพราะความยากจนเป็นเหตุผลสำคัญ ที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก มารดาจึงส่งไปวชเรียนศึกษาธรรมะทดแทนความรู้ทางโลก เมื่อลาสิกขาออกมาก็ไปหางานทำ เพื่อช่วยเหลือครอบครัว พ่อ-แม่ และน้อง ๆ ในฐานะเป็นที่ขายคนโต

มีความหวังเสมอว่าเมื่อคนเรายังมีโอกาส และเมื่อสังคมให้โอกาสทางการศึกษา ก็ต้องศึกษาต่อ และหาความรู้เพิ่มเติม เพราะการเรียนรู้ไม่มีวันจบสิ้น เมื่อมีความรู้ เราสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประกอบในการทำงานได้ เพื่อประโยชน์ต่อองค์กร และหน้าที่การงานของตนเองให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป้าหมายการดำเนินชีวิต นำความรู้ ที่ได้ศึกษามาพัฒนาการทำงานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และจะนำวุฒิการศึกษาที่ได้ไปศึกษาต่อ ที่วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ร่วมดำเนินกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชน จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น จัดมหกรรม เดิน-วิ่ง เพื่อสุขภาพ วันงดสูบบุหรี่โลก ร่วมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในชุมชน

การที่คนเราจะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ดี หรือประสบความสำเร็จนั้น ส่วนใหญ่ มักจะมาจากความชอบ ความอยากทำ ในเรื่องของ การเรียนก็เช่นเดียวกัน เมื่อเราเห็น การศึกษาดี เมื่อนั้นเราก็อยากเรียนและจะทำให้ได้ดี สร้างเป้าหมายให้ตนเองเพื่อเป็น รากฐานการเรียนที่ประสบความสำเร็จ เพราะการเรียนรู้ไม่มีวันจบ การเตรียมตัวเข้าเทียบ ระดับการศึกษา วางแผนการเรียน จัดระเบียบตัวเอง มีความตั้งใจ และตั้งเป้าหมาย ในการดำเนินชีวิต

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสิ่งที่ดีมาก ให้โอกาสขยายโอกาสแก่บุคคลที่พลาดโอกาสการศึกษาในวัยเด็ก สามารถให้ความรู้ ได้ตามมาตรฐาน สร้างบุคลากรในอาชีพต่าง ๆ ให้มีความรู้เพิ่มขึ้น เพื่อสร้างขีดความสามารถ พัฒนาตัวเอง และองค์กรหรือชุมชนให้ดีขึ้น อยากจะให้มีการดำเนินการต่อไปเพื่อเปิดโอกาส ให้กับคนที่ต้องการศึกษาต่อ และควรมีห้องเรียนและเวลาเรียนที่ชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลต่าง ๆ ให้มากกว่านี้”

เป็นชาวเชียงใหม่โดยกำเนิด มีพี่น้องต่างมารดา 4 คน เป็นบุตรคนโต เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน สันกาวาฬ อำเภอสันป่าตอง แล้วได้เรียนต่อที่โรงเรียน ยุพราชวิทยาลัย แต่ว่าเรียนได้ไม่ถึงเดือนก็ไม่ยอมไปโรงเรียน มีนิสัยเกเร ดุด่าเพื่อน ดุด่าเพื่อน หลังจากนั้นบิดาได้พาไปสมัครเรียน ที่โรงเรียนนวมินทราชูติศพายัพ ไปเรียนไม่ถึงอาทิตย์ก็ออก แล้วไปเรียนต่อที่โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่พุทธโสภณ ก็ไม่จบ บิดาเป็นพ่อค้า ไม่ค่อยมีเวลาให้ที่บ้านมีฐานะปานกลาง ทำธุรกิจ

แหนม/หมูยอ/แคบหมูส่งตามตลาด กาดหลวง กาดประตูเชียงใหม่และกาดธานีท์ (ตลาดศิริวัฒนาในปัจจุบัน) และบิดาฝากความหวังไว้สูงมาก เนื่องจากเป็นบุตรคนโต ประมาณปี พ.ศ. 2538 บิดาเสียชีวิต จึงต้องกลายเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยปริยาย ล้มเลิกความคิดเรื่องเรียนต่อ ได้แต่เสียใจในวันเวลาเก่า ๆ ที่ไม่สามารถกลับไปแก้ไขอดีตได้

เมื่อมีครอบครัว ภรรยาจบปริญญาตรี เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว แต่งงานกันได้ 6-7 ปี ภรรยาก็สอบได้เป็นครูอัตราจ้างในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง เลยต้องย้ายตามภรรยา มาอยู่ที่จังหวัดพะเยา โดยมาทำงานเป็นนักการภารโรงในสถานศึกษาที่ภรรยาเป็นครูสอน วันเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุด ก็ทำแหนมสดขาย ซึ่งเป็นความรู้ที่มีติดตัวมา เป็นสิ่งเดียวที่บิดาได้ให้ไว้เป็นวิชาชีพทำมาหากิน มีความน้อยเนื้อต่ำใจที่จบแค่ประถมศึกษาปีที่ 6 ภรรยาและลูกสาวทำให้มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค ภรรยาได้แนะนำให้เข้ารับการ เทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งคิดว่าจากประสบการณ์ ของตนเองที่ผ่านมา ก็ไม่ได้ดีด้วยความสามารถ เพียงแต่บางช่วงของชีวิตอาจเลือกเดินทาง ผิดพลาด และถ้าหากย้อนเวลากลับไปได้ ก็จะเลือกเรียนเพื่อเป็นต้นทุนชีวิต เพราะความรู้ เป็นสิ่งที่ติดตัวเราไปจนวันตาย ไม่มีใครเอาของเราไปได้ ถ้าอยากรู้เราต้องศึกษาเอา หรืออ่านจากหนังสือเอง เพิ่งเข้าใจคำที่บิดาสอนและพยายามผลักดันให้เรียน เพื่อให้มีโอกาสดี ๆ ในชีวิต และในวันนี้ก็คิดได้แล้วและคิดว่าการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเรียน ในห้องหรือในระบบอย่างเดียว หากเราใฝ่รู้ ไม่ว่าที่ไหน เวลาใด เราก็เรียนได้ และจะเรียนรู้ ไปตลอดชีวิต

เพราะการเรียนแบบเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้มีที่ยืนในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ แม้จะไม่ได้ประสบความสำเร็จด้านหน้าที่การงาน แต่การที่ได้มาเทียบระดับการศึกษากับ กศน. ทำให้รู้ว่าตนเองเป็นคนที่มีคุณค่าและมีความสามารถไม่น้อยไปกว่าคนอื่น ยิ่งผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยแล้ว โดยใช้ประสบการณ์เกือบทั้งชีวิต ยิ่งสร้างความภาคภูมิใจอย่างมาก ณ เวลานี้

พงศกรณ์ มีเป้าหมายที่จะเรียนต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช คณะรัฐศาสตร์ เหมือนที่ภรรยาเรียน และอยากทำธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับโรงงานแหวน/หมวย/ลูกชิ้น ใน อ.เชียงคำ จ.พะเยา

คติการดำเนินชีวิต คือ เราควรใฝ่รู้ ใช้ชีวิตแบบไม่ประมาท หาความรู้ให้ตนเองเสมอ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้ตนเอง ต้องเป็นคนที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเอง ตามศักยภาพ จะทำให้สังคมน่าอยู่ ประเทศชาติเจริญ หากบุคคลใดมีความรู้ มีคุณธรรม มีปัญญา ย่อมนำพาความสุขมาสู่ตนเองและคนในครอบครัว

เคล็ดลับในการประเมินเทียบระดับ คือ เตรียมตัว เตรียมใจ ไม่กลัวอุปสรรค ต้องคิดว่าคนอื่นทำได้เราก็ต้องทำได้ ความขยัน ความอดทนไม่ย่อท้อ จะพาเราไปสู่ความสำเร็จที่ตั้งใจไว้ได้ โดยเปลี่ยนแปลงตนเองให้ได้รับสิ่งใหม่ ๆ มีการค้นคว้าศึกษาอย่างไม่หยุดนิ่ง มีการเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ด้วยวิธีที่หลากหลาย ทั้งการอ่านหนังสือ อินเทอร์เน็ต และการสอบถามจากผู้รู้

“เมื่อคนมีการศึกษาที่ดีขึ้น ความคิดย่อมเปลี่ยนไปในทางที่ดี
ประเทศชาติก็จะพัฒนาได้อย่างยั่งยืน”

ชื่อเดิม จินตนา โขหนู มีพี่น้องทั้งหมด 6 คน
ตนเองเป็นลูกคนที่สอง ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่
อ.บางสะพานใหญ่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ ย้ายมาอยู่ที่
จ.ระนอง ตั้งแต่อายุได้ 13 ปี ด้วยฐานะทางบ้าน
ที่ยากจนประกอบกับมีพี่น้องหลายคน ทำให้ตนเอง
และพี่ชายต้องพลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก
ไปโดยปริยาย จึงเรียนจบแค่ ป.6 เพราะต้อง

ช่วยทำงานหารายได้ดูแลเลี้ยงดูน้อง ๆ สถานภาพปัจจุบันสมรสแล้ว มีทายาทรวม 4 คน
อยู่ในวัยเรียนทั้งหมด

เป้าหมายของชีวิตคือได้เห็นลูกหลานเติบโตขึ้นมาเป็นคนดีของสังคม รู้จักแยกแยะ
ดี ชั่ว ถูก ผิด โดยตนเองจะคอยเป็นฐานและแรงผลักดันให้บุตรธิดาทุกคนประสบความสำเร็จ
ในชีวิตบนหนทางและวิธีการที่ถูกต้อง เป็นผู้นำที่คิดเป็น และลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

โดยส่วนตัวเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวคือความรู้ ทำให้ศรัทธาและเชื่อในการเรียนรู้
ตลอดชีวิต ว่าสามารถเรียนรู้ได้จนถึงวันสุดท้ายของชีวิต เชื่อว่าการจะประสบความสำเร็จได้
คือต้องอยู่กับปัจจุบัน ทำวันนี้ให้ดีที่สุด นั่งสมาธิให้หัวสมองว่างก่อนที่จะอ่านหนังสือ หรือ
ทำกิจการงานสิ่งใดสิ่งอื่น ที่สำคัญอย่าลืมหวานั่งให้ตัวเองได้พักผ่อนหย่อนใจกับครอบครัวบ้าง
การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการเปิดโอกาส
ให้บุคคลที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในอดีตที่ผ่านมา ได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน และจุดประกาย
ให้คนที่เสียโอกาสไป พยายามที่จะเรียนรู้
เพื่อพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น เป็นแผนพัฒนาคน
ที่ดีมาก ตรงประเด็นกับการพัฒนาคน
ที่ต้องพัฒนาที่การศึกษา เมื่อคนมีการศึกษา
ที่ดีขึ้น ความคิดย่อมเปลี่ยนไปในทางที่ดี
ประเทศชาติก็จะพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

“ทฤษฎีการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสิ่งสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาอิสลาม”

นายอัมหมัดอินตรา ทาซอ เป็นบุตรคนที่ 5 ในจำนวนพี่น้อง 8 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นครูสอนอิสลามศึกษา ในวัยเยาว์เขาต้องหยุดเรียนกลางคันตอนอายุ 13 ปี (ม.1) เนื่องจากบิดาและมารดาได้เสียชีวิต ทำให้ขาดผู้ส่งเสริมด้านการศึกษา ต่อมาได้ศึกษาต่อด้านอิสลามศึกษาจนจบระดับการศึกษาชั้นยานาวี (อิสลามศึกษาตอนปลาย) และไปศึกษาต่อที่ประเทศลิเบีย จนจบปริญญาตรีอิสลามศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2549 ได้รับการเทียบวุฒิทางการศึกษาเทียบเท่าระดับอุดมศึกษาโดยสำนักงาน ก.พ.

สาเหตุที่นายอัมหมัดอินตรา คิดจะศึกษาต่อ นั้น ก็เพื่อให้ได้มาของวุฒิการศึกษาสายสามัญ เพิ่มศักยภาพของตนเอง โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันประเทศไทยจะมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ต้องการมีความรู้ทัดเทียมคนอื่น ๆ ผนวกกับตนเองมีอาชีพเป็นครูอยู่แล้วจึงต้องไขว่คว้าหาความรู้เพิ่มเติม จึงได้สมัครเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานกับ กศน.อำเภอยะรัง มีเป้าหมายเป็นผู้นำครอบครัวที่ดี มีอาชีพการงานที่ดี มีพื้นที่ในสังคม และพร้อมอุทิศตนเพื่อสังคม

สำหรับผมในแง่ของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผมคิดว่าทฤษฎีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสิ่งที่ดีมาก สอดคล้องกับคำสอนของศาสนาอิสลาม

เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมเข้าเทียบระดับ ก็คือ ศึกษาแบบเรียนด้วยตนเอง อ่านหลาย ๆ รอบ หากยังไม่เข้าใจก็จะปรึกษากับครูที่ปรึกษา

เห็นด้วยกับการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดโอกาสให้กับผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษา แต่มีศักยภาพในตนเอง ทั้งนี้ได้มีข้อเสนอแนะให้มีการจัดตัวให้กับผู้เข้าเทียบระดับการศึกษา เพื่อให้สามารถประเมินผ่านทุกคน

นายวงศ์กร ปากนัวโยธิน อายุ 29 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว
(อุตสาหกรรมโรงงานน้ำปลาตั้งย่งหุยเส็ง)

221 ถ.อารีราษฎร์ ต.ปากน้ำ อ.เมืองระยอง จ.ระยอง โทร. 09-0961-0237

“คนเรียนเก่งไม่ใช่คนที่ใช้เวลาทุกเย็นหลังเลิกเรียนและวันหยุด
หมดไปกับการชุลุกอยู่ในโรงเรียนสอนพิเศษ”

เป็นชาวระยองโดยกำเนิด ตัดสินใจลาออกจากโรงเรียนขณะเรียนอยู่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จ.ชลบุรี เพื่อออกมาช่วยกิจการที่บ้าน
คือโรงงานน้ำปลาตั้งย่งหุยเส็ง จนถึงปัจจุบัน ประกอบกับสมัยเรียนระดับมัธยมศึกษา
ค่อนข้างเป็นคนติดเพื่อน ไม่สนใจที่จะศึกษาในตอนนั้น แต่ปัจจุบันความคิดเปลี่ยน
เพราะได้เห็นแล้วว่าการศึกษาสำคัญอย่างไร เพราะเพื่อนรุ่นเดียวกันหลายต่อหลายคน
ศึกษาต่อจนจบปริญญาตรีกันไปแล้ว ความรู้สึกในวันที่ได้ไปร่วมแสดงความยินดีในงาน
รับปริญญาของน้องสาว เกิดแรงจูงใจอย่างแรงกล้าที่จะศึกษาต่อ แม้ว่าวันนี้อายุจะเพิ่มขึ้น
แต่ไม่มีคำว่าแก่เกินเรียนในนิยามของผม เป้าหมายชีวิตในวันนี้ คือ การได้เข้าศึกษา
ต่อระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ เวลานี้ความฝัน
เคลื่อนใกล้ความจริงเข้ามาทุกขณะ

ในวัยเรียนมีความภาคภูมิใจที่ได้รับใบ Certificate ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ของโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา และยังเป็นนักดนตรีเป่าทรัมเป็ต ประจำวงของโรงเรียนอีกด้วย
การที่คนเราจะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ดีหรือประสบความสำเร็จนั้น ส่วนใหญ่
มักมาจากความชอบก่อน เรื่องการเรียนก็เช่นเดียวกัน การสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน
เป็นการวางรากฐานสำคัญของการเรียนที่ประสบความสำเร็จ คนเรียนเก่งไม่ใช่คนที่ใช้เวลา
ทุกเย็นหลังเลิกเรียนและวันหยุดหมดไปกับการชุลุกอยู่ในโรงเรียนสอนพิเศษ คนที่อุทิศชีวิต
ให้กับการเรียนพิเศษอาจมีผลการเรียนดีขึ้น แต่นั่นไม่ได้เรียกว่าการใช้เทคนิคในการเรียน
ให้ดีขึ้น ถ้าเรามีทักษะในการเรียนรู้ที่ดี เราก็สามารถเรียนรู้ได้ดีโดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ
เพียงแค่เริ่มต้นด้วยการปรับทัศนคติใหม่ สร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาในตนเอง ตั้งใจ
มุ่งมั่น และพยายาม อย่าเรียนเพียงเพราะต้องเรียน แต่ควรเรียนด้วยความต้องการอยากรู้
เนื้อหาวิชานั้น

วินัยในตนเองเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมตัวเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และต้องมีความกระตือรือร้นอย่างมากในการเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ ต้องลองวัดระดับความสามารถของตนเองด้วยการลองทำข้อสอบแบบฝึกหัดในหนังสือ หรือภาคผนวก สำนวรตนเองก่อนว่าเรามีจุดอ่อนในวิชาใด อย่างไร แล้วจดบันทึกสิ่งนั้นเอาไว้ จดข้อผิดพลาดเพื่อหาคำตอบว่าทำไมจึงผิด บางครั้งอาจผิดเพราะว่าเราอ่านคำสั่งไม่ละเอียด หรืออาจเผลอข้ามข้อความสำคัญในข้อสอบนั้น ๆ ไป ทำให้เราคิดวิเคราะห์ผิดพลาด และถ้าไม่เข้าใจก็อาจต้องปรึกษาครูที่ปรึกษา หรือค้นหาทางอินเทอร์เน็ต

สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อายุตั้งแต่ 41-60 ปี

นายอนุวัฒน์ อรน้อยเวชกิจ อายุ 47 ปี อาชีพกัปตันเรือยอร์ท
218/5 หมู่ 3 ถ.เทพกระษัตรี ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. 09-2265-8661

“เพราะการศึกษาทำให้ขาดโอกาสที่ดีในการทำงานที่ดี”

เป็นชาวนครศรีธรรมราช เรียนจบ
ประถมศึกษาที่โรงเรียนพิบูลย์สวัสดิ์ จ.ภูเก็ต
และจบมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนทุ่งโพธิ์วิทยา
จ.พังงา ผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ถึงขั้นสูงสุด
ของระดับชั้น เคยชนะเลิศการเขียนเรียงความ
หลายต่อหลายครั้ง เคยเป็นแชมป์บาสเกตบอล
มัธยมปริทัศน์จังหวัดพังงา ก่อนที่ชีวิตจะหักเห อันมีเหตุ
มาจากผู้ปกครองซึ่งมีอาชีพรับจ้าง ต้องย้ายที่ทำงาน
บ่อยครั้ง ประกอบกับความเกรงตามภาวะของวัยรุ่น
ชีวิตในรั้วโรงเรียนจึงสะดุดลง

โอกาสของชีวิตเข้ามาเมื่อตอนอายุ 19 ปี ได้เข้าทำงานในตำแหน่ง ช่างเทคนิค
ฝ่ายซ่อมบำรุง ของโครงการประมงไทย-มาเลเซีย ระหว่างสองประเทศทำงานในประเทศ
มาเลเซีย ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นเวลา 3 ปี หลังจากนั้นไปทำงานที่อู่ต่อเรือรัฐกลันตัน
และต่อมาได้ดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายซ่อมบำรุงของบริษัทโซคากาญจนา และปัจจุบัน
ดำรงตำแหน่งนายเรือภายในประเทศ มีหน้าที่ขับเรือยอร์ทส่วนตัวของผู้สร้างนั่งฮอลิวิดู

เพราะการศึกษาต่ำ ทำให้ขาดโอกาสที่ดีในการทำงานที่ดี การสอบเลื่อนตำแหน่งจากนายเรือภายในประเทศ เป็นนายเรือระหว่างประเทศ จำเป็นต้องใช้วุฒิการศึกษาในระดับที่สูงกว่าที่มีอยู่ ที่มีวันนี้ได้เพราะความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และสามารถประสานงานกับชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี ทำให้ได้รับโอกาสที่ดีในการประกอบอาชีพ จากการทำงานและการใช้ชีวิตทำให้ได้พบเห็นเรื่องราวมากมาย ทำให้รู้ว่าคนเราสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องนั่งเรียน ทั้งนี้ต้องรู้จักแยกแยะเรื่องราวที่เข้ามาในชีวิต

เป้าหมายการดำเนินชีวิต คือ ไปให้ไกลที่สุด โอกาส...เปิดให้ทุกคนเสมอ หากมีความพยายาม และใฝ่ดี ทุกเวลาในที่คือโอกาส อยู่ที่เรารู้จักไขว่คว้ามาเป็นของตนเอง หวังไว้ว่าวันหนึ่งจะเป็นนายเรือระหว่างประเทศให้ได้

การอ่านหนังสือทุกประเภท ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา ผูกตนให้เป็นคนกระหายความรู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เหล่านี้คือ เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมเข้าสอบเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ประสบความสำเร็จ

“เรียนรู้อันละนิดวันละหน่อย จะได้กับโลกไม่เป็นเต่าล้านปี”

เพราะเกิดในครอบครัวพ่อค้าแม่ขาย จึงชอบการค้าขายมาตั้งแต่เด็ก อาชีพเป็นอาชีพสุจริตได้เห็นเงินทุกวัน ด้วยอาชีพค้าขายและร่างกายแรงใจจากตนเอง ทำให้สามารถส่งลูกเรียนได้ แต่ในระหว่างทางต้องยอมรับว่าลำบากมาก หวังว่าสักวันเมื่อมีความรู้เพียงพอ จากงานที่ดี มีความมั่นคง ไม่ต้องเหนื่อยหนักเหมือนทุกวันนี้

ทุกวันนี้สถานประกอบการต่าง ๆ ต้องการจ้างงานคนพิการมากขึ้น หากเรามีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นอาจมีโอกาสดีในด้านการทำงานมากขึ้น เพราะอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง เพราะเศรษฐกิจไม่คงที่

การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนไทยในยุคนี้มีความสำคัญมาก ยุคนี้ต้องไฝหาคความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เรียนรู้อันละนิดวันละหน่อยสะสมไปเรื่อย จะได้รู้ทันข่าวสารไม่เป็นเต่าล้านปี

ในด้านการเตรียมตัวสอบนั้น ผมอ่านหนังสือทุกวัน อ่านบ่อย ๆ ทบทวนบ่อย ๆ เวลาทำข้อสอบก็ต้องอ่านคำถามให้เข้าใจ ไม่ต้องเร่งรีบเมื่อมั่นใจจึงตอบ

นายประนอม เตชะนิ้ง อายุ 43 ปี อาชีพเกษตรกร
25 หมู่ 8 ต.เวียง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ โทร. 08-1163-1355
กศน.อำเภอฮ้างตาขาว

“บุรุษเราต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านแม่ใจ จังหวัดเชียงใหม่ เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และบิดามารดามีบุตรหลายคน ประกอบกับทางครอบครัวประสบปัญหาขาดแคลนคนช่วยทำงาน จึงออกจากโรงเรียนมาทำงานช่วยงานพ่อแม่ ทำนา เลี้ยงควาย พร้อม ๆ กันทั้ง 6 คน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ นายประนอม เตชะนิ้ง ต้องการยกระดับการศึกษาของตนให้สูงขึ้น เพื่อจะได้พัฒนาความรู้ของตัวเองควบคู่กับการทำงาน และถ่ายทอดความรู้ไปยังคนในชุมชนและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน และคนในชุมชน ก่อปรกับการศึกษาทำให้เรามีชีวิตชีวา เป็นการกระตุ้นให้มีชีวิตชีวาสดใส และอ่อนกว่าวัยอีกด้วย เข้าทำนอง ไม่มีใครแก่เกินเรียน และอายุเป็นเพียงตัวเลข

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ได้รับรางวัลบ้านแม่ใจเหนือ เป็นกองทุนโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน และรางวัลชมเชย “ชุมชนพอเพียง” จากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงความสำเร็จในชีวิตที่สร้างความภาคภูมิใจในชีวิต ครอบครัว ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และความสำเร็จจากการทำงานในตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ได้สร้างคุณประโยชน์ให้แก่พี่น้องประชาชนในหมู่บ้านแม่ใจเหนือ ให้มีความกินดีอยู่ดีมากขึ้น อีกสิ่งหนึ่งที่ภาคภูมิใจคือ สามารถจบการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานสอบผ่านทั้งภาคทฤษฎีและภาคประสบการณ์ ทั้ง 9 รายวิชา

มนุษย์เราต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาทำให้เรามีชีวิตชีวา เป็นการกระตุ้นให้เรามีพลังมาก ไม่มีใครแก่เกินเรียน และอายุเป็นเพียงตัวเลขการเรียนรู้มีหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทำงาน จากผู้รู้ หรือภูมิปัญญา ถือเป็นการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองทั้งสิ้น เราสามารถนำความรู้ที่เราได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา ชั้นแรกมอบใจให้กับการศึกษาเรียนรู้ เป็นการกระตุ้นให้เรามีพลังมากขึ้น และทำให้เรามีแรงกระตุ้นในการพัฒนาตนเอง ขึ้นต่อไปเข้าพบครูที่ปรึกษาทุกอาทิตย์ เพื่อเรียนรู้จากครูที่ปรึกษามากที่สุดในแต่ละรายวิชา และทำความเข้าใจบทเรียนและสิ่งสำคัญคือการอ่านหนังสือเรียนด้วยตนเอง สร้างวินัยแก่ตนเอง โดยการอ่านหนังสือเรียนเวลาตอนเย็นหลังเลิกงานและในเวลาว่างอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นโครงการที่ดีมาก เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้นำความรู้ และประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและความรู้ที่มาจากประสบการณ์การทำงาน จากภูมิปัญญาเข้ามาเข้ารับการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้วุฒิการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถนำวุฒิการศึกษาไปยกระดับในการทำงาน และให้ข้อเสนอแนะให้ กศน. ดำเนินการจัดเทียบระดับการศึกษาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง อย่างยั่งยืน เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษา และจัดตั้งศูนย์เทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกอำเภอ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่อยู่ห่างไกล”

นายประพันธ์ จรุงศิลป์ อายุ 45 ปี อาชีพชาวประมง

3/12 หมู่ 5 ต.คลองใหญ่ อ.คลองใหญ่ จ.ตราด โทร. 08-1110-7053, 08-5096-8592

กศน.อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

“การเรียนรู้ไม่มีกรอบเส้น”

เกิดเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2513 เป็นบุตรคนที่ 4 ของนายชุมพล และนางโหง จรุงศิลป์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดหัวงโสม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จาก กศน.อำเภอคลองใหญ่ เคยบวชเป็นพระภิกษุ และได้วุฒินักธรรมตรี ปัจจุบัน ประกอบอาชีพประมง เคยได้รับเลือกให้เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านตาคานึก หมู่ 5 ตำบลคลองใหญ่ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2547 เป็นเวลา 7 ปี และได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2554 นอกจากนี้เคยเป็นประธานองค์กรนักศึกษา กศน.อำเภอคลองใหญ่ เมื่อปี 2555 และในปัจจุบันได้เป็นคณะกรรมการสถานศึกษา กศน.อำเภอคลองใหญ่

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เพราะการเดินทางไปโรงเรียนมีความลำบาก และโดยความคิดส่วนตัวยังไม่คิดว่าการศึกษามีความสำคัญทำอาชีพประมงมาตั้งแต่เด็กมีเงินมีรายได้ดี จึงคิดว่ามีอาชีพมีรายได้แล้ว จะเรียนไปทำไม

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ เนื่องจากมีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต้องทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่นั้น ต้องใช้ทั้งความสามารถ ความรู้ ความเท่าทันเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงของข่าวสารบ้านเมือง ต้องเป็นผู้นำ และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกบ้าน และคิดว่าการศึกษาเท่านั้นที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีความพร้อมสมบูรณ์ มีความมั่นใจในตนเองจึงศึกษาต่อ

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

1. ได้รับโล่รางวัลหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงระดับพออยู่ พอกิน พ.ศ. 2555
2. จัดสวัสดิการชุมชน กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์
3. จัดฌาปนกิจสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน

เป้าหมายการดำเนินชีวิต ต้องการพัฒนาตนเองไปเรื่อย ๆ เพื่อสร้างโอกาสให้ครอบครัวเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป นำสิ่งดี ๆ มาพัฒนาชุมชนของตนเองให้เท่าเทียมชุมชนอื่น และจะทำให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ไม่มีการจบสิ้น ในชีวิตจะต้องเรียนรู้ตลอดเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นคนเราจึงไม่ควรหยุดการเรียนรู้

วิธีการและเคล็ดลับเตรียมความพร้อมการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ติดตามข่าว ปริญญาครูที่ปรึกษาและผู้ที่มีความรู้ ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูที่ปรึกษาและตารางการสอบ ต้องรักการอ่าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการศึกษาที่สะดวก รวดเร็ว สำหรับคนวัยทำงานที่มีเวลาในการมานั่งเรียนน้อย เนื่องจากต้องประกอบอาชีพ ต้องทำภารกิจในชุมชนหลายอย่าง

“การเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามวิถีชีวิต
ที่เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ การทำงาน จากบุคคล ครอบครัว ชุมชน”

ผมเกิดมาพร้อมกับปมด้อยทางด้านร่างกาย
ติดเชื้อโปลิโอตั้งแต่กำเนิด ทำให้ขาข้างหนึ่งลีบไม่สมประกอบ
เป็นอุปสรรคในการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงเรียนจบ
เพียง ม.3 จากโรงเรียนโนนเมืองวิทยาคาร จ.หนองบัวลำภู

แม้ร่างกายจะไม่สมบูรณ์ แต่ทางด้านจิตใจผมสู้ไม่มีถอย
ด้วยความที่มีจิตอาสา ช่วยเหลืองานชุมชนมาโดยตลอด
ทำให้ได้รับความไว้วางใจจากชาวตำบลโนนเมืองเลือกให้เป็น
สมาชิก อบต.โนนเมือง 3 สมัยซ้อน ปัจจุบันเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน ต้องการศึกษาต่อ
เพื่อนำวุฒิการศึกษาและความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และนำไป
ประกอบการสมัครเรียนในระดับปริญญาตรีต่อไป เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง
ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาต่อไปใช้ให้เกิดประโยชน์
ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ในการทำงานเกี่ยวกับกรมมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมต่อไป

การเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามวิถีชีวิตที่เป็นการเรียนรู้
จากประสบการณ์ การทำงาน จากบุคคล ครอบครัว ชุมชน จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูน
ความรู้ ทักษะ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ในการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น เราต้องมีความวินัยในตนเอง แบ่งเวลาให้การเรียนรู้
ทบทวนบทเรียน ทำแบบฝึกหัด อ่านหนังสือค้นคว้าเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ
ตั้งใจพากเพียร เมื่อเราตั้งใจเรียนแล้ว เราจะมีสมาธิ สามารถทำความเข้าใจกับบทเรียนได้ดีขึ้น
กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและพร้อมที่จะเรียนรู้ในวันต่อ ๆ ไป ใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้วยตนเอง
ฝึกการค้นหาคำตอบทั้งจากหนังสือ ตำรา อินเทอร์เน็ต และจากผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้
สนุกและได้ความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าการอ่านหนังสืออย่างเดียว

มีถิ่นกำเนิดที่ ต.บึงขำอ้อ อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี และได้ย้ายมาอยู่ที่ ต.ข้าวงาม อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ในภายหลัง นายอนันต์เป็นบุตรคนโต จำนวนพี่น้อง 6 คน เนื่องจากเป็นคนเรียนดีสอบแข่งขันเข้าโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอหนองเสือได้อันดับที่ 1 และสอบแข่งขันชิงทุนจากกรมชลประทานได้อันดับที่ 1 จึงได้มีโอกาสเรียนชั้นมัธยมในสมัยนั้น แต่เนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจนและประกอบกับพ่อแม่มีลูกหลายคน จึงขาดโอกาสที่จะได้เรียนต่อในระดับสูง ซึ่งในสมัยก่อนสถานศึกษาในระดับสูงยังไม่มีอยู่ในท้องถิ่นและบริเวณใกล้เคียง

เดิมเคยเป็นคนเรียนหนังสือเก่งและเป็นนักเรียนทุนของกรมชลประทาน แต่ขาดโอกาสได้ศึกษาต่อ เมื่อได้รับโอกาสอีกครั้งจึงมีความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มเติมให้มีความรู้ความสามารถเทียบเท่าคนอื่น

มีเป้าหมายการดำเนินชีวิต ที่จะเป็นคนดีของสังคมถึงแม้จะเป็นส่วนน้อย แต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้คิดดี ทำดีเลย และจะช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่าเท่าที่จะสามารถทำได้

ผมคิดว่าการศึกษาช่วยให้คนหายโง่ ทำให้คนที่ไม่รู้กลับมามีความรู้และมีโอกาสที่จะรู้มากขึ้น

เคล็ดลับในการเรียน คือ ตั้งใจศึกษาและปฏิบัติตามคำแนะนำของครูที่ปรึกษา สอบถามผู้มีความรู้ ทั้งที่เป็นครูที่ปรึกษาและเพื่อนที่เข้าเทียบระดับด้วยกัน รวมทั้งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากประสบการณ์ในการดำรงชีวิตที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน

นายสักการะ บุญเกิด อายุ 42 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้านโทรศัพท์มือถือ)

8/148 หมู่ 2 ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา โทร. 08-6593-2882

สักการะเป็นชาวนครศรีธรรมราช มีพี่น้อง 6 คน เป็นบุตรคนที่ 4 ทางบ้านมีฐานะยากจน เรียนจบชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดศรีมงคล และจบมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียน ปากพูน บ้านอยู่ในชนบทที่ห่างไกลความเจริญและมีฐานะยากจน มีพี่น้องที่กำลังศึกษาพร้อม ๆ กัน 6 คน พ่อแม่ไม่สามารถ รับประทานอาหารได้ จึงต้องหยุดเรียนเพื่อจะมาช่วยทำงานหารายได้ ช่วยเหลือครอบครัว

เขาจึงเลือกเรียนในหลักสูตรระยะสั้น สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์, วิทยุ โทรทัศน์ ขาว-ดำ, โทรทัศน์สี จากโรงเรียนแสงทองโทรทัศน์ สาขาดาวคะนอง กรุงเทพฯ ทำให้เขา มีความสามารถและถนัดในวิชาอิเล็กทรอนิกส์มาก สามารถซ่อมโทรศัพท์มือถือและ เครื่องใช้ไฟฟ้าได้ทุกชนิด มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์ไม่น้อยกว่า 18 ปี ด้วยความที่เขาต้องการพัฒนาตนเอง จึงหาความรู้เพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ตและ เข้าอบรมสัมมนาวิชาการที่เกี่ยวกับงานทำอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้ปัจจุบันเป็นเจ้าของกิจการ ร้านโทรศัพท์มือถือ “ใบบัวไมบาย” รับซ่อมโทรศัพท์มือถือและจำหน่ายอุปกรณ์

สักการะใฝ่ฝันที่จะเรียนหนังสือให้จบชั้นสูงสุดของการศึกษาระดับภาคปกติ แต่ ไม่มีโอกาสด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ในตอนนั้นมีความพร้อมในทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเวลา หรือฐานะทางการเงิน ผนวกกับ กศน. ให้โอกาสจึงอยากทำความฝันให้สำเร็จ ไม่มีใคร แก่เกินเรียน การเรียนรู้ไม่มีวันจบสิ้นเพราะเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงทุกวัน ทำให้ ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลาและนำมาปรับใช้กับอาชีพที่ทำอยู่

ภาคภูมิใจที่ได้ดำเนินชีวิตโดยสุจริตในทิศทางที่ถูกที่ควรจนสามารถสร้างตัว จากลูกคนจนในชนบท ไม่ได้เรียนหนังสือ มาเป็นลูกจ้างพนักงานในโรงแรมและช่างประจำร้าน จนปัจจุบันเป็นเจ้าของกิจการเองและมีครอบครัวที่อบอุ่น อยากให้ลูกได้เรียนสูง ๆ มีความรู้ เพราะเชื่อว่าคนมีความรู้และปัญญา อนาคตจะไม่อดตาย

เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมในการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุด ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหมั่นศึกษาหาความรู้จากตำราเรียนที่ กศน. แจกทั้ง 9 วิชา หาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ เช่น ห้องสมุด หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่มตามเวลานัด และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเมื่อมีปัญหา

นายวิชัย สิงห์นันท์ อายุ 43 ปี อาชีพร้านขายของชำ
89 หมู่ 8 บ้านดงหัวเรือ ต.นาใหญ่ อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด โทร. 08-6003-3761

“โอกาสทางการศึกษาของผมจึงสะดุดลงเพียงเท่านั้น
ด้วยภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของพี่ชายคนหนึ่งที่พึงจะทำ”

เกิดในครอบครัวชาวนายากจน มารดาเสียชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก ได้บิดาที่อบรมเลี้ยงดูเป็นทั้งพ่อและแม่ให้กับผมและน้องสาว แต่เวลาแห่งความรักและความอบอุ่นที่ได้รับจากบิดานั้นสั้นนัก ขณะที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บิดาก็จากไป โอกาสทางการศึกษาของผมจึงสะดุดลงเพียงเท่านั้น ด้วยภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของพี่ชายคนหนึ่งที่พึงจะทำ คือออกมาทำงานส่งเสียเลี้ยงดูน้องสาวให้มีการศึกษาสืบต่อไป

หลังจบ ม.3 ก็ได้เดินทางเข้ามาทำงานที่ตลาดสำเพ็ง ย่านเยาวราช ทั้งเป็นคนยกของเข็นรถ ส่งของ ทำงานทุกอย่างด้วยความขยันขันแข็ง ประกอบกับสามารถขับรถยนต์ได้ และมีความรู้เรื่องการเขียนบิลส่งของอยู่บ้าง จึงทำให้นายจ้างให้ความไว้วางใจมากกว่าลูกน้องคนอื่น ๆ ทำงานตรงจุดนั้นได้ 5 ปีเศษ จึงหันมาขับรถแท็กซี่ เนื่องจากเป็นอาชีพอิสระเมื่อถึงหน้าหนาว ก็สามารถกลับไปทำนาได้ และได้กลับไปเป็นชาวนาเต็มตัวเมื่อปี 2549 เพราะถึงจุดอิ่มตัวกับชีวิตในเมืองหลวง เมื่อกลับมาอยู่บ้านเกิด ได้เริ่มงานด้านจิตอาสาในชุมชนของตนเอง โดยร่วมกับ อบต.นาใหญ่ จัดตั้งศูนย์กู้ชีพ กู้ภัยของชุมชนขึ้น และเปิดร้านขายของชำควบคู่กันไปทำมาจวบจนถึงทุกวันนี้

การที่ต้องพลาดโอกาสทางการศึกษาในระดับ ม.ปลาย ไม่ได้ทำให้รู้สึกย่อท้อ ข้าพเจ้ายังพยายามหาความรู้ให้ตนเองอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นความรู้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ บ่อยครั้งที่มักจะยืมหนังสือเรียนจากห้องสมุดประชาชนใกล้ที่พักใน กทม. มาอ่าน และทำแบบฝึกหัด เพื่อเป็นการฝึกอ่านและเขียนไปในตัวอยู่เสมอ เพราะมองว่าการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคต คิดว่าตอนนี้ตนเองมีประสบการณ์มากพอ เริ่มเก็บเงินได้ และที่สำคัญคือ

มีเวลาสำหรับการศึกษามากขึ้น จึงเกิดแรงจูงใจในการที่จะศึกษาต่อเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งใจไว้ และมองไกลไปอีกว่าความรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ จะสามารถนำไปใช้ในบทบาทของสมาชิกประชาคมอาเซียน สามารถส่งเสริมอาชีพที่ทำอยู่ให้รุ่งเรืองต่อไปได้

เคล็ดลับในการผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ค้นหาตนเอง เพื่อวางเป้าหมายชีวิตว่าเราต้องการอะไร 2. รวบรวมข้อมูล ทั้งจากสื่อ ผู้รู้ ครูที่ปรึกษา เพื่อหาแนวทางและวางแผน 3. ทดสอบตนเอง ฝึกทักษะการอ่าน การคิด และการเขียนบ่อย ๆ ทำแบบฝึกหัดตามหนังสือที่ได้รับ ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และสื่อต่าง ๆ 4. ทำใจให้พร้อม เมื่อสมองพร้อมอย่าลืมนึกจิตใจ หาเวลานั่งสมาธิเพื่อลดความประหม่าและความเครียด และ 5. เตรียมเอกสารข้อมูลให้พร้อม เพื่อให้การประเมินภาคประสบการณ์สมบูรณ์ที่สุดเพียงเท่านี้ ความสำเร็จก็อยู่ใกล้แค่เอื้อม

“ตราใบเตยที่เรายังมีลมหายใจ เราต้องสู้ ต่แค้ไหนแล้วที่เรามีโอกาสได้เรียนรู้”

ครอบครัวของเราเป็นครอบครัวขยาย ฐานะค่อนข้างยากจน ผมเป็นลูกคนสุดท้ายในบรรดาลูก 4 คน ได้แบบอย่างที่ดีด้านความขยัน และอดทนพ่อและแม่ ทำไร่ ทำนา หาเลี้ยงทุกคนในครอบครัว รวมถึงตาและยาย ที่บ่มเพาะปลูกฝังให้ลูก ๆ หลาน ๆ อย่างพวกเรา เป็นคนดี มีเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เอาไรต์เอาเปรียบผู้อื่น

ผมจบ ม.3 จากโรงเรียนศรีฐานกระจายศึกษาไม่ได้ศึกษาต่อ เพราะต้องออกมา ช่วยพ่อแม่ทำไร่ ทำนา ทำอยู่ 2-3 ปี จึงเดินทางมาหางานทำใน กทม. อีก 3 ปี หลังจากนั้น ได้เดินทางไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น และได้หวั่น รวมประสบการณ์ในต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 15 ปี การทำงานในต่างประเทศนั้น มีความรู้ประสบการณ์อย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ต้องมีวุฒิการศึกษาด้วยเพื่อปรับเลื่อนขั้นเงินเดือนให้สูงขึ้น

ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการเลือกประกอบอาชีพ และมีสิทธิในการถือครองทรัพย์สินที่หามาได้โดยสุจริต มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีวินัยในตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับลูกหลาน ให้เกียรติกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในครอบครัว สังคม ชุมชน สื่อสัต์ย์ต่อหน้าที่ ยึดมั่นในคุณธรรม และปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกาของสังคม

ผมมีความเชื่ออยู่เสมอว่าการเรียนการศึกษานั้นไม่มีวันที่จะเรียนรู้ได้หมด เรียนมากรู้มาก เรียนน้อยรู้น้อย ตั้งใจไว้ว่าจะนำความรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ จากกระบวนการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปถ่ายทอดให้คนรอบ ๆ ตัวได้รับรู้ด้วย เพราะคาดหวังว่าจะนำความรู้ไปสู่การพัฒนาชีวิตของตนเอง ครอบครัวและชุมชน

คนเรากล้าอยู่เฉย ๆ มันก็เหมือนเป็นคนไร้ค่าเกินไป ตราบใดที่เรายังมีลมหายใจ เราต้องสู้ ต่แค้ไหนแล้วที่เรามีโอกาสได้เรียนรู้ มีคนบอกว่าโลกอยู่ยากขึ้นทุกวัน ตรงนี้ผมคิดว่า มันขึ้นอยู่กับเราเรียนรู้ที่จะอยู่ส่วนไหนของมันมากกว่า การเรียนรู้ที่จะเป็นคนดีโดยพื้นฐาน ของสังคม การเรียนรู้ที่จะอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุขแบบพอเพียงมันไม่ได้ยากเกินไป ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับใจเราเอง

นายธนเดช เต็งโสตา อายุ 42 ปี

“เจ้าของธุรกิจรับ-ส่งสินค้า และเป็นอาสาสมัครมูลนิธิ พอ.สว.”

159/1 หมู่ 11 ต.ทุ่งศุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

กศน.อำเภอลานกระบือ สำนักงาน กศน.จังหวัดกำแพงเพชร

เกิดวันที่ 24 พฤษภาคม 2515 ศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้านซากยายปิ่น ต.ทุ่งศุขลา ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนทุ่งศุขลาพิทยา “กรุงไทยอนุเคราะห์” อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวตั้งแต่ปี 2533-2540 เข้าทำงานที่ท่าเรือแหลมฉบังในปี 2540-2546 ในปี 2547 ย้ายไปอยู่ที่บ้านเลขที่ 162 หมู่ 6 ต.ลานกระบือ อ.ลานกระบือ จ.กำแพงเพชร ประกอบอาชีพรับ-ส่งสินค้า และเป็นอาสาสมัครมูลนิธิ พอ.สว. จนถึงปัจจุบัน

หลังจากจบมัธยมศึกษาตอนต้น ก็ต้องออกจากโรงเรียน ไม่ได้ศึกษาต่อ เนื่องจากย้ายที่อยู่ไปจังหวัดปัตตานี แต่ก็ได้ตั้งเป้าหมายการดำเนินชีวิตไว้ว่าจะต้องพัฒนาตนเองในทุกด้าน ทั้งการศึกษา อาชีพ ธุรกิจส่วนตัวให้เจริญก้าวหน้าเท่าที่ทำได้ จึงเป็นแรงบันดาลใจเข้ามาเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนำประสบการณ์จริง การศึกษาด้วยตนเองจากสื่อทั้งทางทีวี อินเทอร์เน็ต วิทยู และบุคคลรอบข้าง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการประเมิน ซึ่งนายธนเดช เต็งโสตา มีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้ตลอดชีวิตคือ “การสังเกตสิ่งที่พบเห็น แล้วนำมาปฏิบัติ ซึ่งอาจผิดบ้างถูกบ้างก็ตาม” ผลงานที่ภาคภูมิใจ คือการได้เป็นอาสาสมัครของมูลนิธิ พอ.สว. ตั้งแต่ปี 2551 จวบจนปัจจุบัน การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นโครงการที่ดี ช่วยยกระดับการศึกษาของประชากรในประเทศให้สูงขึ้น เป็นการพัฒนาบุคลากรของประเทศให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ผมขอเสนอแนะว่า ผู้เข้าร่วมโครงการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป เพราะถ้าอายุน้อยกว่านี้ ความรู้และประสบการณ์ยังน้อยมาก ควรจะไปเรียนในระบบปกติมากกว่า จึงจะสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้

นางสมจิตร ราพิทซ์ อายุ 46 ปี อาชีพเกษตรกร
177 หมู่ 4 บ้านร่องกู่ ซอย 10 ต.ป่าจี่ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย
กศน.อำเภอเวียงป่าเป้า สำนักงาน กศน.จังหวัดเชียงราย

**“ดีใจที่ได้มีโอกาสศึกษาต่อ
เพราะการได้ศึกษายังมากเท่าไร นั่นคือ กำไรของชีวิตเรา”**

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากแต่งงานได้ย้ายไปอยู่กับสามีที่ต่างประเทศ ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย เป็นเวลา 20 ปี ไม่มีบุตรด้วยกัน แต่ชีวิตคู่ก็มีความสุขดี ในช่วงที่ใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศนั้น ได้รับประสบการณ์ และเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษาพูด และภาษาเขียนมากมาย ซึ่งเป็นสิ่งมีความภูมิใจมาก และได้ตั้งเป้าหมายการดำเนินชีวิตไว้ว่า “อยากมีชีวิตที่อยู่อย่างเรียบง่ายกับครอบครัว แต่มีคุณภาพทั้งของตนเอง ต่อชุมชน อีกทั้งยึดถือการดำรงชีวิตตามแบบในหลวง คือ การใช้ชีวิตตามแบบเศรษฐกิจพอเพียง”

ในวัยเด็กครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่สามารถส่งเสียให้เรียนต่อได้ เพราะมีภาระต้องส่งเสียพี่น้องอีก 2 คน ได้เรียนจบหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ดังนั้น เมื่อสำนักงาน กศน. ได้มีการทำโครงการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งคุณสมจิตร ราพิทซ์ มีความคิดเห็นว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ที่ด้อยโอกาสได้สานต่อความตั้งใจของตนเองในการศึกษาต่อเป็นจริงได้ ก็มีความฝันที่คิดอยากจะเรียนต่อ หากมีโอกาส เพราะคิดว่าการศึกษาที่ยังมากเท่าไร นั่นก็คือกำไรของชีวิตของเราต่อไปเรื่อย ๆ จึงได้ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการดังกล่าว

หลักในการเตรียมความพร้อมเข้ารับการศึกษา คือ ทำจิตใจให้แจ่มใสอยู่เสมอ เพื่อจะได้มีสมาธิในการอ่าน และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนในเวลาว่างอยู่เสมอ เพราะคิดว่าการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะการดำเนินชีวิตในแต่ละวันนั้น ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกโอกาส ทุกสถานที่ เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ทำให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อสังคม ส่งผลให้สามารถสอบผ่านได้ทั้ง 9 วิชา ซึ่งเป็นผลงานที่นางสมจิตร ราพิทซ์ ภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก

นายวรชัย สุภาวัน อายุ 41 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว (ธุรกิจรีสอร์ต)
48 หมู่ 3 ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา โทร. 076-486884, 08-4627-4866

เป็นชาวศรีสะเกษ เกิดมาในครอบครัวชาวนา เป็นบุตรคนโต มีพี่น้อง 4 คน เรียนจบประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้านดอนงูเหลือม จากนั้นไปสมัครเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนราชสีลา ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ และเรียนต่อที่เดิมจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่ไม่ได้เข้าสอบปลายภาค เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุระหว่างเดินทางไปโรงเรียน ทำให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส ต้องผ่าตัดเลือดคั่งในสมอง และนอนรักษาตัวอยู่ 25 วัน

กลับมารักษาตัวที่บ้าน 10 วัน ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน เกิดการท้อจึงได้ปรึกษาอาจารย์ขอหยุดเรียนสัก 1 ปี แล้วค่อยมาเรียนต่อ ต่อมาเข้าไปหางานทำที่กรุงเทพฯ ได้งานที่โรงเรียน ทำบ้านประตู หน้าต่าง โครงหลังคา ทำอยู่ 2 ปี จึงไปสมัครงานที่โรงแรมตะวันนา รามาดา ทำแผนกครัวประมาณ 3 ปี จากนั้นจึงลาออกไปทำงานที่โรงแรมโอเรียลเต็ล เป็นเวลา 2 ปี ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้า และได้สมัครเรียนกับโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ AUA ควบคู่ไปด้วย หลังจากนั้นเขาได้เปลี่ยนงานมาทำที่โรงแรมควอลิตี้แอร์พอร์ต ดอนเมือง ทำอยู่ 2 ปี แล้วย้ายมาทำงานที่โรงแรมประการังรีสอร์ต ในพื้นที่ตำบลคึกคัก ทำให้ได้พบกับภรรยาและแต่งงานอยู่กันมาจนถึงปัจจุบัน

จากประสบการณ์ที่ได้คลุกคลีอยู่ในวงการโรงแรม จึงได้คิดทำธุรกิจรีสอร์ตขึ้นมา วางแผนการตลาดเอง ออกแบบรูปแบบตัวอาคารและการตกแต่งภายในห้องพักจนสำเร็จ และพร้อมที่จะเปิดให้บริการ โดยมีเป้าหมายขยายธุรกิจให้เติบโตขึ้นไปอีก โดยในเดือนพฤษภาคม ปี 2557 จะขยายสร้างห้องพักเพิ่มขึ้นอีก 12 ห้อง จากเดิมที่อยู่อยู่ 7 ห้อง เนื่องจากจำนวนห้องพักไม่เพียงพอกับจำนวนลูกค้าที่เข้ามาพัก และมีแผนที่จะสร้างห้องเพิ่มในปี 2558 เป็นตึก 3 ชั้น จำนวน 30 ห้อง เพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มอีกจำนวนมาก เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ใจกลางของแหล่งท่องเที่ยวเขาหลัก

เนื่องจากหน้าที่การงานประสบผลสำเร็จที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ไม่ได้กลับไปศึกษาต่อให้จบ เมื่อได้มาประกอบอาชีพธุรกิจอิสระ รวมทั้งเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านผาย จึงทำให้ต้องศึกษาหาความรู้ใส่ตัวให้มากเพื่อใช้ในการทำธุรกิจ และพัฒนาหมู่บ้านให้เจริญยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และจะลงรับสมัครเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านและกำนันในคราวต่อไป

คิดว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ดีมาก โดยมาควบคู่กับหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไร จำเป็นที่ต้องเรียนรู้ศึกษาในงานที่จะทำ จึงจะประสบความสำเร็จได้ การเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นความรู้ใหม่ ๆ นั้น จะทำให้ได้เปรียบคนอื่น และสามารถเรียนรู้ได้เรื่อย ๆ ตลอดชีวิต

เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมเข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เตรียมตัวอ่านหนังสือให้จบในทุก ๆ วิชา หลาย ๆ รอบ และค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและให้ได้ข้อมูลมากที่สุด รวมทั้งศึกษาข้อมูลจากหนังสือเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นายจักรี แก้วสะแสบ อายุ 43 ปี อาชีพค้าขาย/เกษตรกร
โทร. 08-9394-4337 กศน.อำเภอโพธาราม จังหวัดสุพรรณบุรี

จักรี เป็นบุตรคนโตในจำนวน 3 คน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนอุทิศศึกษา แล้วเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนคลองขลุงราษฎร์รังสรรค์ จนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)

เนื่องจากบิดามารดาของจักรีมีคดียาเสพติดเกี่ยวกับที่ดินมรดกที่จังหวัดนครสวรรค์ ทำให้มีรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ค่าเดินทางไปศาล ค่าจ้างทนาย ฯลฯ ถึงแม้ว่าศาลชั้นต้นศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาตัดสินให้ชนะทั้ง 3 ศาล แต่จำนวนเงินที่ใช้ไปก็ทำให้ฐานะทางการเงินของครอบครัวมีปัญหา เป็นเหตุให้พลาดโอกาสทางการศึกษา ตัดสินใจช่วยครอบครัวทำงานเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของตน จึงเสียสละให้น้อง ๆ ได้เรียนก่อน เมื่อมีโอกาสจึงจะหาทางเรียนในภายหลัง

เมื่อต้องเสียสละให้น้อง ๆ ได้เรียน แต่ก็ไม่เคยทิ้งการเรียน เพื่อนรุ่นเดียวกันที่เรียนห้องเดียวกัน มักจะนำหนังสือมาให้อ่าน คิดว่าเมื่อมีโอกาสจะเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากตอนเด็กที่ได้ตามบิดามารดาไปศาลจังหวัดนครสวรรค์ ทุก ๆ ครั้งที่ได้เห็นความยุติธรรมที่ศาลมีให้ จึงอยากเติมความฝันให้ตัวเองที่จะเป็นทนายความ เมื่อมีโอกาสจึงเข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานกับ กศน.อำเภอโพธาราม จ.สุพรรณบุรี

ด้วยความที่เคยเป็นผู้พลาดโอกาสมาก่อน จึงอยากเป็นที่พึ่งของคนที่ย่อยโอกาสกว่าช่วยเหลือสังคมตามกำลังของตน พึ่งพาตนเองได้โดยไม่เป็นภาระของผู้อื่น รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีของคนรุ่นต่อไป

“ผมมองว่ามีอาชีพอะไรก็ได้ แต่ถ้าหากไม่ศึกษา ไม่มีความรู้ในวิชานั้น ๆ ก็จะทำให้การไม่สำเร็จ เหมือนกับดาบ ถ้าไม่หมั่นลับแล้ว ความคมจะยังคงอยู่หรือ ถ้าจะลงมือทำอะไร ต้องหาทางศึกษาให้เข้าใจถ่องแท้ก่อน แล้วค่อยลงมือทำ ผลที่ออกมาจะสำเร็จได้ตั้งใจหมาย”

วิธีและเคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมเข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ อ่านหนังสือเพื่อให้มีความรู้รอบตัว มีทักษะด้านต่าง ๆ การแบ่งเวลาให้เหมาะสมก็มีส่วนสำคัญ รวมทั้งใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หมั่นทบทวนอยู่เสมอ จะทำให้ความรู้อยู่กับตัวเราตลอดไป

“การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิต”

จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบอาชีพ ช่อมจักรยานยนต์ มาประมาณ 20 ปี มีความชำนาญในการซ่อมจักรยานยนต์ทุกยี่ห้อ สิ่งที่น่าสนใจในการประกอบอาชีพ คือ การทำงานในศูนย์ฮอนด้า ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์บริการ สามารถนำพาศูนย์บริการที่รับผิดชอบ ชนะเลิศอันดับที่ 1 ของประเทศในกลุ่ม A ด้วยคะแนน 100% และปัจจุบันสามารถผลิตเครื่องมือในการตรวจเช็คแรงดันหัวฉีดในรถจักรยานยนต์ได้ทุกยี่ห้อ ในอุปกรณ์ชุดเดียวด้วยราคาที่ประหยัด เคยผ่านการอบรมช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ของทุกยี่ห้อ ต้นกล้าอาชีพ เกษตรกรธรรมชาติ การเพาะเลี้ยงปลาการ์ตูน ฯลฯ

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก พอเสียตั้งแต่ยังเล็ก พี่ชายคนโต รับภาระเลี้ยงดูน้อง ๆ หลายคน ผมจึงตัดสินใจหยุดเรียนที่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหันมาทำงานซ่อมรถจักรยานยนต์ในร้านของพี่ชายคนโต และหมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาตนเองและเพิ่มโอกาสในการทำงาน และเข้าถึงบริการของรัฐอย่างถูกต้องตามระเบียบที่ประชาชนควรจะได้รับโดยมีเป้าหมายในการพัฒนาความรู้และยกระดับการศึกษาตลอดเวลา เพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคตตลอดเวลา อยากประกอบอาชีพเชิงผสมผสานแบบพึ่งพาตนเอง

ผลงานที่ภาคภูมิใจ สามารถบริหารศูนย์บริการฮอนด้าได้ 100% เป็นอันดับที่ 1 ของประเทศ และผลิตเครื่องมือวัดแรงดันหัวฉีดใช้กับรถจักรยานยนต์ทุกยี่ห้อ

“การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เป็นโอกาสในการพัฒนาความเป็นอยู่อย่างยั่งยืนต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชน ในเรื่องการเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา ต้องหมั่นอ่านหนังสือและหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ที่สุด ตั้งใจในการหาความรู้ สอบถามผู้รู้ และพบครูที่ปรึกษา สอบถามครู กศน. ที่ทำงานเทียบระดับ จาก กศน. ในพื้นที่ โครงการนี้เป็นโครงการที่ดีมาก ให้โอกาสแก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในอนาคตอยากให้เน้นเนื้อหาในหนังสือจากประสบการณ์วิถีชีวิตแบบง่าย ๆ ของประชาชนกลุ่มที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาในระบบและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพเพื่อมุ่งเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน”

“เพราะวุฒิการศึกษาต่ำ ทำให้เสียโอกาสในหน้าที่การงานและรายได้”

ผมเป็นชาวจังหวัดนครราชสีมา มีพี่น้อง 3 คน ผมเป็นคนกลาง บิดาเป็นครู เสียชีวิตตอนผมอายุได้ 10 ขวบ ส่วนมารดาทำอาชีพค้าขาย ผมเรียนจบชั้นประถมที่บ้านเกิด และได้ย้ายไปอยู่กับนายชายที่ จ.ปทุมธานี และจบ ม.3 ที่นั่น จากนั้นกลับมาเรียน ม.ปลายที่บ้านเกิด แต่ไม่จบ เนื่องจากติดเพื่อน ติดเที่ยว จึงออกจากโรงเรียนไปหางานทำ เป็นเด็กเสิร์ฟ พนักงานขับรถ ทำงานธุรการ ทำนาเกลือสินเธาว์ ก่อนที่จะเดินทางไปทำงานที่ประเทศไต้หวัน โดยทำงานอยู่ที่นั่น 2 ปี กลับเมืองไทยมาได้งานที่ บจก. GMAC (ไฟแนนซ์รถยนต์) ทำอยู่ 8 ปี จึงลาออกมาสมัครสมาชิก อบต. ที่บ้านเกิดได้รับการเลือกตั้งดำรงตำแหน่งอยู่เป็นเวลา 2 ปี ตัดสินใจลงสมัครแข่งขันในตำแหน่งนายก อบต. แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงตัดสินใจย้ายถิ่นฐานมาตั้งรกรากที่บ้านภรรยาในจังหวัดสตูล เมื่อ 3 ปีก่อนจนถึงปัจจุบัน

ผมอยากได้วุฒิเพื่อสมัครเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป เพราะวุฒิการศึกษาต่ำ ทำให้เสียโอกาสในหน้าที่การงานและรายได้ การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และเป็นการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ โดยอ้อมอีกด้วย นอกจากนี้การศึกษาก็จะทำให้ตามทันยุคทันสมัย

ผมไม่มีผลงานที่เป็นชิ้นเป็นอัน มีแต่ความภาคภูมิใจในหน้าที่การงาน เช่น การได้เลื่อนตำแหน่งเร็วกว่าเพื่อนที่มีวุฒิปริญญา การได้ขึ้นเงินเดือนที่สูงกว่าเพื่อนร่วมงานทั้งหมด และการได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต. ทั้งที่เพิ่งย้ายกลับไปอยู่บ้านได้เพียง 3 เดือน และการได้รับเลือกให้เป็นประธานชมรมลูกเสือชาวบ้าน

เป้าหมายชีวิตผมไม่ได้วางไว้สูงส่ง เพียงแค่อยากทำให้คนที่อยู่รอบข้างมีความสุขที่สุด แม้บางเรื่องมันจะทำให้ผมต้องทุกข์อยู่คนเดียวก็ตาม เพราะผมคิดว่าเสียเวลาทำให้มันผ่านไปนั่นที่สุด ผมเป็นคนที่ชอบเรียนรู้ในทุกเรื่อง ทั้งเรื่องอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ผมอ่านหนังสือเกือบทุกประเภท ดูทีวีถึงตี 3 ตี 4 ทุกวัน เพราะตอนกลางวันต้องทำงาน เพราะทำให้เราได้รู้ว่าขณะนี้กำลังเกิดอะไรขึ้นกับประเทศและโลกของเรา จักรวาลของเรา เกิดมาทั้งที่อยากรู้ให้หมดทุกเรื่อง แต่คงเป็นไปได้ แต่ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ แต่ก็คงจะพยายามเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

นายสมพงษ์ เฟื่องสุวรรณ อายุ 49 ปี อาชีพช่างเฟอร์นิเจอร์
204 หมู่ 2 ต.ด่านขุนทด อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา โทร. 08-7107-1740
กศน.อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

“การเรียนรู้อันไม่มีคำว่าสายไป”

สมพงษ์ จบการศึกษาประถมศึกษา 7 จากโรงเรียนด่านขุนทด จากนั้นได้ไปฝึกงานตามอู่ซ่อมรถหลายปี ต่อมาได้เป็นเจ้าของกิจการอู่ซ่อมรถของตนเอง และได้ไปฝึกงานเฟอร์นิเจอร์ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการค้นพบที่ยิ่งใหญ่ คือพบว่า เป็นงานที่ตนเองชอบ จึงได้ประกอบอาชีพรับตกแต่งภายในเฟอร์นิเจอร์ทุกชนิดนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เพราะมีพี่น้องหลายคนซึ่งอยู่ในวัยเรียนทุกคน เมื่อเรียนพร้อมกันหลายคน ย่อมหมายถึงค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น จึงเสียสละโดยหันหลังให้กับรั้วโรงเรียนอย่างสิ้นเชิง แรงจูงใจในการศึกษาต่อเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง เพื่อยกระดับวุฒิการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้นและต้องการเป็นตัวอย่าง

ให้ลูก ๆ เห็นว่าการศึกษามีความสำคัญ ยังไม่สายที่จะกลับมาเรียนใหม่

ผลงานที่ภาคภูมิใจ ได้มีโอกาสเข้าไปทำเฟอร์นิเจอร์ในวังจิตรลดา และร้านค้าตามสนามบิน

เป้าหมายการดำเนินชีวิต ทำวันนี้ให้ดีที่สุด เพื่อวันข้างหน้าที่ดีกว่า

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ไม่มีคำว่าสายไป ความรู้มีอยู่ทั่วไป ในทีวี หนังสือ การฝึกงาน ฟังเค้าพูด ดูเค้าทำ จำเอาไว้ใช้เป็นอาชีพได้ การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา อ่านและทำความเข้าใจกับหนังสือแต่ละวิชา ดูข่าวทีวี และมีความรู้รอบตัวซึ่งสำคัญมาก

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโครงการที่ดีมาก มีประโยชน์ เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มวุฒิการศึกษาให้กับคนที่พลาดโอกาสทางการศึกษาให้สูงขึ้น ขอให้ดำเนินงานการเทียบระดับการศึกษาดังกล่าวต่อไป เพื่อประชาชนที่พลาดโอกาสได้มีโอกาสในชีวิตอีกครั้ง”

นายสมพงษ์ เต็งเจริญ อายุ 48 ปี อาชีพรับเหมา-ออกแบบ-ประเมินราคา

หินอ่อน-หินแกรนิต และรับแกะสลักหินอ่อน-หินแกรนิต

408 ถ.ธรรมโชติ ต.บางพุทรา อ.เมืองสิงห์บุรี จ.สิงห์บุรี โทร. 08-4701-0070

เกิดที่ อ.ศรีสำโรง จ.สุโขทัย มีพี่น้อง 6 คน เป็นชายทั้งหมด ตนเองเป็นบุตรคนที่ 3 ครอบครัวเปิดร้านโชห่วยเล็ก ๆ ในตลาดเทศบาลศรีสำโรง จบ ม.ศ.3 จากโรงเรียนประจำอำเภอ และเริ่มต้นศึกษาต่อ ม.ศ.4 ที่โรงเรียนวัดสระเกศ (ภูเขาทอง) กทม. แต่ยังไม่ทันข้ามปี บิดาก็จากไปอย่างไม่วันกลับ ภาระในการส่งเสียเลี้ยงดูบุตรชาย จึงตกหนักอยู่ที่มารดาเพียงคนเดียว ขณะนั้นพี่ชายทั้งสองกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย และน้อง ๆ อยู่ในวัยเรียน รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอต่อภาระที่หนักอึ้ง พี่ชายต้องทำงานเพื่อส่งเสียตนเองเพื่อให้จบมหาวิทยาลัย ตัวผมสมัครใจที่จะไม่เรียนต่อ ขออนุญาตออกจากงานทำ แต่มารดาไม่ยอม ขอให้อดทนเรียนเพื่อโอกาสในวันข้างหน้า อดทนได้ระยะหนึ่งก็เริ่มต้องขาดเรียน เพราะไม่มีค่ารถเมล์ไปโรงเรียน ไม่มีอาหารจะกิน และไม่มีค่าเทอมไปจ่ายให้กับทางโรงเรียน อาศัยเพื่อนที่โรงเรียนช่วยบ้าง พระที่วัดสระเกศ ช่วยบ้าง บางวันต้องเดินเท้ากลับที่พักเป็นระยะทางหลายสิบกิโลเมตร เพราะไม่มีเงินจ่ายค่ารถเมล์ จนเกิดความท้อแท้ ขาดเรียนบ่อยก็ทำให้หมดสติหือสอบ ติด ร. หลายวิชา จึงตัดสินใจเลิกเรียนโดยไม่ปรึกษาใคร และคิดออกหางานทำ บอกกับตนเองว่าถ้ามีโอกาส จะกลับมาเรียนใหม่

ชีวิตการทำงานเริ่มต้นตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เริ่มต้นงานแรกด้วยงานเขียนแบบ-ออกแบบ ได้ค่าจ้างวันละ 80-100 บาท เป็นฟรีแลนซ์ทำเฉพาะเสาร์-อาทิตย์ โดยมีพี่ชายคนโต เป็นคนสอนงานให้ ทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้วิธีการอ่านแบบ-เขียนแบบ-ทำ Shop Drawing และอื่น ๆ ต่อมาพี่ชายเรียนจบแล้วได้เดินทางไปทำงานที่อเมริกา จึงจำเป็นต้องหางานใหม่ ข้อจำกัดคือในกรุงเทพฯ ถ้าไม่มีเงินค้ำประกัน หรือไม่รู้จักเจ้าใหญ่ นายโต โอกาสที่จะหางานดี ๆ ทำนั้นเป็นเรื่องยากมาก จึงตัดสินใจกลับบ้านเกิดเพื่อหางานทำ ในอาชีพพนักงานขายประกัน ซึ่งเป็นงานที่ต้องต่อสู้กับทัศนคติและความเชื่อทางลบของคนในยุคที่การประกันชีวิตของไทยเพิ่งเริ่มบุกเบิก จนในที่สุดความอดทนก็ส่งผล เมื่อได้รับตำแหน่งผู้จัดการสาขาของ บ.ไทยประกันชีวิตที่อายุน้อยที่สุดในประเทศ อายุเพียง 23 ปี และยังเป็นวิทยากรประจำภาค สอนตัวแทนใหม่ในวิชาเงื่อนไขกรมธรรม์

ต่อมาผู้จัดการภาคได้ส่งเข้าอบรมว่าที่ผู้จัดการเขต จนจบหลักสูตร ขณะรอการแต่งตั้งปรากฏว่าคุณสมบัติไม่พร้อม เนื่องจากไม่มีวุฒิปริญญาตรี หมดสิทธิเข้ารับตำแหน่ง ก่อเกิดความท้อแท้ น้อยเนื้อต่ำใจ จึงได้ตัดสินใจลาออก ในโลกนี้ไม่มีที่ยืนสำหรับคนไม่มีความรู้...

จากวันนั้น ผมเกิดความกลัว กลัวในการศึกษาที่มีน้อยนิด ไม่มีความรู้ในสายงานที่มหาวิทยาลัยใช้สอนแยกเป็นคณะ ๆ จนเกิดความชำนาญในอาชีพ ยิ่งคิดก็ยิ่งกลัวกลัวอดตาย จึงดิ้นรนหอบความรู้ด้านการขายที่มีเต็มเปี่ยม และวุฒิ ม.ศ.3 เข้ากรุงเทพฯ สู้อีกครั้งกับงานขาย เพราะคิดว่าขายประกันขายยากที่สุดยังขายได้ต่อไปนี้ก็ขายได้ทุกอย่าง จนกระทั่งโชคชะตาพัดพาให้มีโอกาสมาจ้างงานเขียนแบบอีกครั้ง และมีโอกาสได้พบรักและแต่งงานกับภรรยา ซึ่งทำงานเป็นเลขานุการบริษัททำเหมืองและผลิตหินอ่อนและหินแกรนิต จนกระทั่งกลับไปตั้งรกรากที่บ้านเกิดของภรรยาที่ จ.สิงห์บุรี ทำธุรกิจรับออกแบบ-เขียนแบบ-ประเมินราคา และรับเหมาติดตั้งหินอ่อน-หินแกรนิต ทำธุรกิจภายใต้วิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง มีเงินออม ไม่มีหนี้ ไม่ต้องกู้ยืมใคร

วันนี้ถือว่าประสบความสำเร็จในชีวิตการงานและครอบครัว แต่สิ่งที่ยังฝังลึกอยู่ในใจตลอดเวลา คือ ก่อนตายชาตินี้ขอให้มึปริญญาเหมือนกับคนอื่น ๆ เขาบ้าง และฟ้าก็ประทานโครงการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานมาให้เพื่อเป็นสะพานทอดต่อไปถึงปริญญาในอนาคต การศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้กันตลอดชีวิต ไม่มีวันจบสิ้น และการให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาสเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอคุณ กคน. ครับ

นายเรีง บุขนงค์ อายุ 48 ปี อาชีพประมง

2 หมู่ 6 ต.บ้านแหลม อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี โทร. 08-1943-1005

เกิดและเติบโตที่ตำบลบ้านแหลม มีพี่น้องทั้งหมด 8 คน ตนเป็นบุตรคนที่ 6 เรียน จบชั้นประถม 7 ได้ลำดับที่ 3 จากโรงเรียนวัดลักษณาราม ทางบ้านประกอบอาชีพประมง ไม่สนับสนุนให้ศึกษาต่อ จึงได้ออกมาช่วยงานที่บ้าน และฝึกงานที่โรงกลึงอุตสาหกรรม ทำให้มีความรู้เรื่องงานเชื่อมโลหะ กลึงโลหะ โดยเฉพาะสแตนเลส ซึ่งเขามีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เป็นผู้ริเริ่มนำสแตนเลสมาติดขอบไม้ของเรือประมง เพื่อยืดอายุการใช้งานของไม้ที่ประกอบเป็นเรือประมง และนำแผ่นสแตนเลสหุ้มสมอเรือเพื่อให้มีอายุการใช้งานเพิ่มขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่าย ไม่ต้องเปลี่ยนสมอบ่อย และเมื่อปี พ.ศ. 2550 ได้เกิดมรสุมทำให้เรือประมง ส.พรทิพย์อัปปางได้เป็นผู้ควบคุมช่วยเหลือกู้เรือที่อัปปางจนสำเร็จที่บริเวณปากน้ำชุมพร โดยใช้เรือประมงขนาดใหญ่ 3 ลำ และเครื่องดูดน้ำจากเทศบาลปากน้ำชุมพร

เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. 2556 ได้มีโอกาสดูการถ่ายทอดเปิดงานโครงการยกระดับการศึกษาประชาชน จบ ม.6 ใน 8 เดือน อย่างมีคุณภาพ จึงเกิดความสนใจ และได้โทรศัพท์ไปหาข้อมูลที่ กศน.อำเภอบ้านแหลม และติดตามข้อมูลข่าวสารตลอดมา จนได้มาเป็นผู้เข้าเทียบระดับการศึกษา แรงจูงใจในการศึกษาต่ออีกประการหนึ่ง คือ ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศสมาชิกในอาเซียนจะรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หากเรามีการศึกษาน้อย ทั้งด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ รวมทั้งความรู้ด้านอื่น ๆ จะเป็นการเสียเปรียบและเสียโอกาส ดังนั้น จึงควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ของตนเองและส่วนรวม

เป้าหมายการดำเนินชีวิต คือ “การสร้างงานสร้างธุรกิจ มีเงินก็สามารถสร้างได้ แต่การสร้างคนดีมีความสามารถต้องใช้เวลาและประสบการณ์ ต้องมองคนให้ออก ต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ เงินเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้างคนดีมีความสามารถได้ ตั้งค่าผู้บริหารที่ดี มีใช้ทำแต่กำไรให้องค์กรหรือบริษัทเพียงอย่างเดียวแต่ต้องสร้างผู้บริหารรุ่นต่อไปด้วย เพื่อมาดูแลกิจการให้เจริญรุดหน้าต่อไป”

ฝึกนิสัยให้รักการอ่านหนังสือให้มาก ไม่ใช่เฉพาะหนังสือเรียน หนังสือทั่วไป ก็ควรอ่าน เพื่อหาความรู้รอบตัว ค้นหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต อาจารย์ที่ปรึกษา ก็มีส่วนช่วยเป็นอย่างมาก การรวมกลุ่มของผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาซึ่งมีความร่วมมือร่วมใจก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน

“ความรู้เท่านั้นที่จะเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองและครอบครัวได้”

เกิดในครอบครัวชาวนา ฐานะค่อนข้างยากจน ในอำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี หลังจากจบมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่มีทุนเรียนต่อ ต้องออกเดินทางหางานทำ ประเดิมงานแรกด้วยการทำงานห้องอาหารแห่งหนึ่งในเมืองพัทยา ในระหว่างการทำงานได้เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ จนก่อให้เกิดทักษะและประสบการณ์เพียงพอจนเกิดความมั่นใจ และสามารถสมัครเข้าทำงานในโรงแรมใหญ่ได้ และยังมีโอกาสได้เรียนรู้หาประสบการณ์

เพิ่มเติมมากขึ้นเรื่อย ๆ ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการทำงานด้านการโรงแรม ซึ่งต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยนำความเอาประสบการณ์จากการทำงานในหลายพื้นที่ของประเทศไทยมาประยุกต์ใช้กับการทำงาน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป โรงแรมป่าตอง รีสอร์ท จังหวัดภูเก็ต ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจที่เรียนรู้ด้วยตนเองมาโดยตลอด จนวันนี้สามารถก้าวสู่ตำแหน่งฝ่ายบริหารโรงแรม 4 ดาว ในจังหวัดภูเก็ตได้

ความรู้เท่านั้น ที่จะเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองและครอบครัวได้ เมื่อหน้าที่การงานปัจจุบันเอื้อโอกาสทางการศึกษาและไม่เกินกำลังที่จะเรียนรู้ จึงอยากเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไป ในวัยเด็ก ความสำเร็จในหน้าที่การงาน ณ ปัจจุบัน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา ทำให้รู้ว่าความรู้สำคัญและจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ

การเรียนรู้ตลอดเวลา คือการเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองอยู่เสมอ ทำให้รู้ทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน สามารถนำความรู้มาแก้ไขปัญหาหรือแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ หรืออีกนัยหนึ่งคือการเตรียมตัวให้พร้อมรองรับทุกสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับเป้าหมายของชีวิต คือ มีหน้าที่การงานและรายได้ที่มั่นคง ครอบครัวอบอุ่น พึ่งพาตนเองได้ ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เทคนิคที่ใช้ในการเข้าเทียบระดับการศึกษา คือการอ่านจับประเด็นใน 9 วิชา อย่างน้อยวิชาละ 1 สัปดาห์ รวม 9 สัปดาห์ เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม โดยร่วมนำเสนอเนื้อหาแต่ละวิชาเพื่อแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม เพื่อให้เกิดทักษะแห่งการเรียนรู้ แบบครบสูตร คือ ฟัง คิด พูด อ่าน เขียน สำหรับการทำแฟ้มประเมินภาคประสบการณ์ ก็มาจากประสบการณ์การทำงานของแต่ละคน รวมถึงการนำสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม มาวิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ เคล็ดลับความสำเร็จที่สำคัญคือ อย่าฝลัดวันประกันพรุ่ง เริ่มเร็วเสร็จเร็ว ไม่เริ่มก็ไม่เสร็จ โดยเริ่มจากวิชาที่ง่ายไปหายาก ทำทีละวิชาเพื่อป้องกันการสับสน

บายทักษะ ทองเนียม อายุ 59 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว (ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์)
57 หมู่ 4 ต.เกาะศาลพระ อ.วัดเพลง จ.ราชบุรี โทร. 08-1858-6326

“ปลาตายเท่านั้นที่ไม่ว่ายควนน้ำ คนที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ต้องก่ตลอดชีวิต
คือการเรียนรู้อะไรตลอดเวลา และสิ่งที่มีค่าที่สุดของชีวิต คือเวลา”

เนื่องจากครอบครัวของเรามีลูกมาก คือ 8 คน และยังมีฐานะยากจน เลี้ยงชีพด้วยการทำสวนปลูกพืชระยะสั้น ผมเป็นลูกชายคนโต ต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยครอบครัวทำสวน ด้วยความที่รักในการศึกษาเรียนรู้ ผมมีโอกาสเรียนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ภาคค่ำ) เมื่อตอนอายุ 19 ปี จากนั้นเข้ารับการฝึกช่างฝีมือแรงงาน แผนกช่างเชื่อมและโลหะแผ่นที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันตกราชบุรี และเข้ารับการฝึกต่อเป็นช่างเชื่อมท่อแรงดันสูงกับสถาบัน PAE เข้าทำงานในตำแหน่งช่างเชื่อมท่อแรงดันสูง กับบริษัทหุตุเจาะแก๊สและน้ำมันในทะเลอ่าวไทย หลังจากนั้นได้เลื่อนเป็น Field Supervisor, GOT Supervisor, Constructuon Coordinator ตามลำดับ ก่อนจะเกษียณอายุในวัย 55 ปี และได้ศึกษาต่อ กศน. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ กศน.วัดเพลง

ผมมีความพึงใจเรื่องคุณค่าของการศึกษา ว่าการศึกษาเท่านั้นที่จะทำให้ชีวิตนี้มีคุณค่า ในช่วงชีวิตที่ผ่านมาไขว่คว้าหาความรู้หรือใช้โอกาสการเรียนรู้ตลอดมาจนเรียกได้ว่าประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน มีความมั่นคงในครอบครัว ณ วันนี้มีโอกาสได้ชื่นชมน้อง ๆ ที่เรียนจบระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นแรงจูงใจสำคัญว่าสักวันเรา ก็คงต้องทำได้เช่นกัน

ความภาคภูมิใจในชีวิตการทำงาน คือ การได้ร่วมงานกับบริษัทปิโตรเลียมที่ใหญ่เป็นอันดับ 8 ของโลก ด้วยวุฒิ ป.6 ภาคค่ำ และยังได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งจากผลงานที่ใช้ KPI เป็นเครื่องมือวัดตลอดช่วงเวลาของชีวิตการทำงาน เริ่มต้นจากค่าแรงครั้งแรกเดือนละสองพันกว่าบาท มาสิ้นสุดที่เงินเดือนมากกว่าหนึ่งแสนบาทต่อเดือน หลังจากเกษียณอายุงานเมื่อตอนอายุ 55 ปี ได้รับการพิจารณาให้ต่ออายุงานจากผู้บังคับบัญชาถึง 2 ครั้ง ปัจจุบันสามารถส่งลูกเรียนจบระดับปริญญาตรีและได้ทำงานแล้วทั้ง 2 คน

เป้าหมายของชีวิต คือการได้เรียนต่อในระดับปริญญาตรี และการเป็นผู้ลงทุน
ซื้อขายสัญญาอนุพันธ์ล่วงหน้าในตลาดหลักทรัพย์ให้มีรายได้มากกว่าเดือนละ 100,000 บาท
โดยการคิดค้นวิธีการลงทุนขึ้นมาเป็นของตนเองเพื่อปล้ำล้างค่าที่ว่าคนเล่นหุ้นคือ
“แมงเม่า” และจะนำวิธีการที่ประสบความสำเร็จไปเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจจะลงทุนต่อไป

ปลาทายเท่านั้นที่ไม่ว่ายทวนน้ำ คนที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ต้องทำตลอดชีวิต
คือการเรียนรู้ตลอดเวลา และสิ่งที่มีค่าที่สุดของชีวิต คือเวลา แต่เวลานั้นจะไร้ค่า ถ้าปล่อยให้
มันผ่านไปโดยไม่ใช้มันกับการเรียนรู้ เพราะโลกหมุนอยู่ตลอดเวลา พัฒนาการของสรรพสิ่ง
ในโลกนี้ก็มีตลอดเวลาเราจะหยุดเรียนรู้ได้อย่างไร “To know something of everything
and everything of something”

ในด้านการเตรียมตัวเข้ารับการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ความรู้ต้องเตรียมด้วยความเข้าใจคือวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีเคล็ดลับซึ่งเป็นจุดอ่อน
ของคนไทยส่วนใหญ่ อันเนื่องมาจากการสอนที่ไม่ถูกวิธี ไม่เหมาะสมกับคนไทย เช่น
การไม่ให้เกิดกริยาช่วย หรือการไม่แปลความหมายของคำที่ทำให้สับสน ควรสอนให้เข้าใจ
มิติของเวลา ซึ่งในภาษาอังกฤษเขาใช้กริยา 3 ช่องมาสื่อมิติของห้วงเวลานั้นเป็นสำคัญ
จึงขอแนะนำให้หาหนังสือหลักภาษาอังกฤษของ อาจารย์พฤกษ์ศรี ซึ่งเป็นหนังสือ
ที่เหมาะสมกับคนไทยที่ผมเองก็ใช้อยู่ และยืนยันได้เลยว่าที่เข้าใจดีก็เพราะเล่มนี้
ทั้งที่ก่อนหน้านี้ก็สับสนมาตลอด ความรู้ที่ต้องเตรียมด้วยการฝึก คือ คอมพิวเตอร์
ต้องฝึกการใช้คำสั่งให้คุ้นเคยตามแบบเรียนเป็นหลัก ส่วนวิชาอื่น ๆ เป็นความรู้ทั่วไป
อ่านและทำความเข้าใจจากหนังสือของ กศน. ก็เพียงพอ ไม่ได้ยากเกินความพยายาม
ของคนที่มีใจมุ่งมั่น

นายเฉลิมเดช โกมารกุล ณ นคร อายุ 59 ปี อาชีพผู้จัดการโรงงาน

213 หมู่ 2 ต.ขามทะเลสอ อ.ขามทะเลสอ จ.นครราชสีมา โทร. 08-1879-3929

กศน.อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

“ไม่มีคำว่าแก่เกินเรียน และไม่สายเกินไปที่จะเรียน”

ผมจบการศึกษาระดับ ม.ศ.3 จากโรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพฯ ปัจจุบันทำงานที่บริษัทยวาท้า (ประเทศไทย จำกัด) ตำแหน่งผู้จัดการโรงงาน และได้ช่วยงานสังคมมากมาย

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เนื่องจากย้ายโรงเรียนบ่อยเพราะคุณพ่อทำงานโรงงานชลประทานซีเมนต์ กรมชลประทาน หลังจากที่จบการศึกษา ม.ศ.3 แล้ว ได้เรียนต่อที่โรงเรียนไปรษณีย์โทรเลข กรุงเทพมหานคร แต่ไม่จบการศึกษา

จึงได้ออกมาทำงาน ประกอบกับขณะที่กำลังเรียนที่โรงเรียนไปรษณีย์โทรเลข คุณพ่อเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิต จึงได้ย้ายครอบครัวมาอยู่ที่นครราชสีมา มีอคติเปลี่ยนชีวิตไปในทางไม่ดี ประพฤติปฏิบัติตนไม่ดี ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ จึงไม่ไปเรียนต่อให้จบ หางานทำหาเงินด้วยตนเองไม่พึ่งพาใคร เป็นเหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ยกระดับวุฒิการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้นเพราะคิดว่าไม่มีคำว่าแก่เกินเรียน และไม่สายเกินไปที่จะเริ่มต้นในสิ่งที่ดี มีคุณค่ากับชีวิต แรงจูงใจก็คือให้ได้ไปปริญญา

ผลงานที่ภาคภูมิใจ เป็นคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ (กต.ตร.) สถานีตำรวจภูธรอำเภอขามทะเลสอ เป็นที่ปรึกษาติดตามศึกษาการพัฒนาชุมชนที่ว่า การอำเภอขามทะเลสอ เป็นกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนรัฐราษฎร์รังสรรค์ เป็นประธานชมรมส่งเสริมกีฬาเทศบาลขามทะเลสอ กรรมการวัดหนองคู อดีตประธานชุมชน

เป้าหมายการดำเนินชีวิต นำพาครอบครัวให้ประสบแต่สิ่งที่ดี ๆ ในชีวิต ให้การศึกษาก็ปลูกหลานทุกคนจนบรรลุเป้าหมายสูงสุด อยู่กันอย่างรักใคร่ไม่ทะเลาะกัน เวลามีปัญหาที่พูดคุยและแก้ปัญหาาร่วมกัน

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ไม่มีการสิ้นสุด พัฒนาไปเรื่อย ๆ ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ทำให้ไม่เป็นโรคสมองเสื่อม

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา อ่านและทำความเข้าใจกับหนังสือ แต่ละวิชาทั้งหมดรวมทั้งทดลองทำแบบฝึกหัด โจทย์ต่าง ๆ ให้ถูกต้องโดยมีคุณครูคอยให้คำแนะนำและปรึกษาตลอดเวลา

“การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานดีมีประโยชน์ เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น อย่างน้อยประชาชนควรมีความรู้ขั้นพื้นฐาน คือ ม.6 ซึ่งวุฒิ ม.6 เป็นใบเบิกทางที่จะนำไปสู่การศึกษาขั้นปริญญาต่อไปในภายภาคหน้า และให้ข้อเสนอแนะให้ กศน. ควรจัดสนามสอบที่ กศน. แต่ละอำเภอในเขตพื้นที่ที่ผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาสมัคร”

นางอำพร นันท์ชัย อายุ 53 ปี อาชีพหัตถกรรม
196 หมู่ 10 ต.ศรีภูมิ อ.ท่าวังผา จ.น่าน โทร. 08-0674-4686
กศน.อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

“ช่องทางของผู้พลาดโอกาส”

เกิดวันที่ 31 พฤษภาคม 2503 บิดาชื่อนายผัด อินตะ (ปัจจุบันเสียชีวิต) มารดาชื่อนางจันทร์ อินตะ มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน เป็นบุตรคนที่ 1 คู่สมรสชื่อนายสนอง นันท์ชัย มีอาชีพเกษตรกรกรรม และรับจ้างทั่วไป มีบุตร 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพหัตถกรรมหวาย และเลี้ยงกบเป็นอาชีพเสริม และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ประธานแม่บ้าน คณะกรรมการการเงินออมหมู่บ้าน เจริญญีกองทุนเงินล้าน คณะกรรมการกองทุน ก.ช.ค.จ. เจริญญีสวัสดิการแม่บ้าน และคณะกรรมการพัสดุหมู่บ้าน บ้านดอนตัน หมู่ที่ 10 ตำบลศรีภูมิ อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน มีความสามารถพิเศษ หัตถกรรมเย็บขันโตกหวาย ชุดบายศรีสู่ขวัญ และดอกไม้ประดิษฐ์ จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนชุมชนบ้านดอนตัน จังหวัดน่าน

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน นางอำพร นันท์ชัย เป็นบุตรคนแรก ต้องช่วยบิดา มารดาทำงาน และเลี้ยงน้องอีก 3 คน ช่วงอยู่ในวัยเรียนบิดาได้ล้มป่วย จึงไม่สามารถทำงานเลี้ยงครอบครัวได้ ต่อมาบิดาได้เสียชีวิตลง จึงไม่ได้เรียนต่อ เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนชุมชนบ้านดอนตัน จังหวัดน่าน จึงมาช่วยมารดาประกอบอาชีพด้านการเกษตรเพื่อทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ คิดอยู่เสมอว่าเมื่อมีโอกาสจะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพราะในวัยเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา กอปรกับเป็นผู้นำของหมู่บ้าน และทำหัตถกรรมหวาย จึงต้องหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อจะได้ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน เมื่อได้ทราบข่าวประชาสัมพันธ์จากครู กศน.อำเภอท่าวังผา เปิดรับสมัครเทียบระดับการศึกษา จึงได้มาสมัครเข้าเทียบระดับการศึกษาในครั้งนี้

สิ่งที่ภาคภูมิใจ การทำหัตถกรรมหวาย เป็นสินค้า OTOP ระดับ 3 ดาว ส่งออกขายทั่วประเทศและการเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์กบ การปลูกผักปลอดสารพิษไว้บริโภค ในครอบครัวและขายเป็นรายได้เสริม ทำให้ครอบครัวพออยู่พอกิน ไม่ต้องไปทำงานต่างจังหวัด ครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้า มีเงินหมุนเวียนใช้จ่าย และเงินออม เพื่อไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยจะได้ไม่ลำบาก

เป้าหมายการดำเนินชีวิต อยากพัฒนาหัตถกรรมหวายเป็นสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว และการเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์กบ การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ ดำเนินชีวิตแบบพอเพียง โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงและหลักธรรมของพุทธศาสนา คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา มาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตช่วยเหลือสังคม หมู่บ้าน ชุมชน และประเทศชาติ เพื่อตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มนุษย์ทุกคนสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ได้ทุกเพศ ทุกวัย สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เมื่อมีโอกาสควรจะเรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้เท่าเทียมกับผู้อื่น ทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงปัจจุบัน สามารถอยู่สังคมอย่างมีความสุข

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา พบครูที่ปรึกษาตามตารางจัดแผนการเรียนรู้ทุกครั้ง เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงาน จะอ่านหนังสือเรียนและบันทึกสิ่งที่สำคัญสั้น ๆ เพื่อทบทวนความรู้จากครูที่ปรึกษาได้สอนหรือแนะนำ อ่านหนังสือพิมพ์ ข่าวสารบ้านเมือง ศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ อยู่เสมอ และพยายามจดจำความรู้ที่ได้รับ เมื่อไม่เข้าใจจะถามผู้รู้ ครูที่ปรึกษา หรือ ครู กศน. ตลอด

คุณอำพร นันทชัย มีความเห็นว่าการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการให้โอกาสกับผู้ที่ขาดโอกาสหรือพลาดโอกาสทางการศึกษา โดยนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้จริง มีความชำนาญมาเทียบระดับการศึกษา ซึ่งเป็นการยกระดับการศึกษาให้สูงขึ้น หรือเท่าเทียมกับผู้อื่นได้ และได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ กศน. ว่าควรปรับวิชาในการประเมินภาคทฤษฎีให้น้อยลง เพราะผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุมากแล้ว ควรเน้นการประเมินประสบการณ์ด้านอาชีพให้มากกว่านี้

นายวิสิฐศักดิ์ ไชกิจภิญโญ อายุ 59 ปี อาชีพพนักงานขายตรง HLM

ของบริษัทเหม่ยหลั่ว อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย จำกัด
กศน.เขตบางซื่อ สำนักงาน กศน.จังหวัดกรุงเทพมหานคร

“คนเราไม่มีใครแก่เกินเรียน อายุมากแค่ไหนก็เรียนได้”

จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) อยู่บ้านเลขที่ 90/196 หมู่บ้านอยู่เจริญ
ฮอยทรงสะอาด ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กทม. 10900 เป็นคนฝั่ง
ธน เกิดที่ตลาดเสะเวช บางยี่เรือ พ่อแม่เป็นจีนโพ้นทะเล มาจากเมืองจีนตั้งแต่เล็ก ๆ
ปู่ ย่า อุ้มลงเรือสำเภาเข้ามาประเทศไทย มีพี่น้อง 7 คน มีพี่สาว 3 คน มีน้องชาย 1 คน
น้องสาว 2 คน ส่วนคุณวิสิฐศักดิ์ เป็นลูกคนที่ 4 ซึ่งถือว่าเป็นลูกชายคนโต

ในสมัยเด็ก ๆ ต้องออกจากโรงเรียน เนื่องจากพ่อแม่เป็นคนต่างด้าว มีอาชีพ
รับจ้างรายวัน เย็บรองเท้า เข็มขัด เลี้ยงดูลูกไปวัน ๆ ไม่มีหัวหน้าการค้าขายใด ๆ รายได้ต่ำ
ทำให้มีปัญหาเรื่องการส่งเสียลูก ๆ ได้เรียนครบทุกคน พวกพี่ ๆ และคุณวิสิฐศักดิ์
ต้องออกจากโรงเรียนมาหางานทำเพื่อจุนเจือครอบครัว และส่งน้อง ๆ อีก 3 คน
เรียนจนจบปริญญาทุกคน มีงานประจำทำที่มั่นคง น้องชายเป็นหมออยู่โรงพยาบาล
ศรีนครินทร์ขอนแก่น ตำแหน่งรองผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคีวิชาอโศปิติกส์ น้องสาวอีกคน
จบปริญญาโท บัญชี ตอนนี้อยู่ตลาดยิ่งเจริญ อีกคนเป็นแม่บ้าน

คุณวิสิฐศักดิ์ตั้งแต่ลาออกจากโรงเรียน วุฒิศึกษา ม.3 ออกมาทำงานเป็น
พนักงานขายยาหน้าร้านที่จังหวัดนครราชสีมาอยู่ 6 ปี เป็นเซลล์ขายยาอยู่ที่กรุงเทพฯ
และเป็นดีเทลยาหน้าร้านที่จังหวัดนครราชสีมาอยู่ 6 ปี หลังจากนั้นเป็นเซลล์ขายยา
อยู่ที่กรุงเทพฯ และเป็นดีเทลยาทำงานด้านวงการยามาโดยตลอด และได้ลาออกมา
ในปี 2543 ตอนต้มยำกุ้ง (ลดค่าเงินบาท) เข้าสู่วงการขายตรง HLM ของบริษัทเหม่ยหลั่ว
อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย จำกัด และเป็นอาจารย์สอนวิชาโหราศาสตร์จนถึงปัจจุบัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ เนื่องจากสมัยนี้หากไม่มีปริญญา ยากที่จะก้าวหน้า
ในวิชาชีพได้ เป็นบทเรียนที่ลำบากมาตั้งแต่สมัยทำอาชีพดีเทลยามา 25 ปี ไม่สามารถ
เติบโตได้ เพราะการศึกษาน้อยนั่นเอง ทั้ง ๆ ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพมากมายเหลือเฟือ
แต่ก็มีอุปสรรคในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง

สิ่งที่ภาคภูมิใจในชีวิตคือการได้เป็นอาจารย์สอนวิชาโหราศาสตร์ ไม่ใช่จากการเป็นตีเกลยาที่ทำมา 25 ปี ซึ่งเป็นอาชีพเสริม โดยสอนวิชาโหราศาสตร์ที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ และสถาบันโหราศาสตร์สากล สาขางามวงศ์วาน แบบกึ่งให้เปล่า ช่วยให้คนตกงานมากมายมีอาชีพ สามารถเลี้ยงตนเองได้ ปัจจุบันสอนวิชาโหราศาสตร์มาแล้ว 10 ปี โดยได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำสมาคม ตั้งแต่ปี 2547 แต่สอนมาตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบัน

เป้าหมายในอนาคตได้เผยแพร่ความรู้วิชาโหราศาสตร์ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยการนำเข้าเป็นส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉะเชิงเทรา โดย ดร.เกวลิน และ อ.กฤติ ภาวลัย เป็นผู้ประสานงานกับทางมหาวิทยาลัย และจะเปิดสอนในอนาคต และโดยส่วนตัวจะเปิดสอนฟรีที่สถานธรรมเทียนเปา ตึงเล่าเป็งจวัน ตรงข้ามโรงเรียนเซ็นต์จอนส์ เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไป

คุณวิไลศักดิ์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตว่า คนเราไม่ควรเป็นน้ำชาเต็มแก้ว ควรเปิดใจเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ อย่างไม่เลือกจำกัด ถ้าหากมันมีประโยชน์ต่อวิชาชีพของเราและทำให้เราสามารถต่อยอดทางความคิดได้ ผมถือทัศนคติที่ว่า “คนเราไม่มีใครแก่เกินเรียน อายุมากแค่ไหนก็เรียนได้” และวิธีการหรือเคล็ดลับที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาคือ การทบทวนบทเรียน และหัวข้อทางวิชานั้น ๆ ว่าเขาต้องการให้เราทำอะไร? ก็อ่านแต่หัวข้อสำคัญ ๆ ก่อน นอกนั้นก็ถ้ามีเวลา ก็อ่านไปเรื่อย ๆ ทั้งหมดทำเป็นประจำหากมีเวลาว่าง

การที่กระทรวงศึกษาธิการเปิดโอกาสให้กับผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในอดีต ได้กลับมาเรียนเพิ่ม เพื่อยกระดับการศึกษาให้มีโอกาสเรียนต่อปริญญาตรี

“เหมือนมีคนโยนเชือกมาให้ ขณะที่ผมกำลังจะจมน้ำตาย”

นายวิรัตน์ มาใหญ่ อายุ 41 ปี อาชีพทำนา

109/4 หมู่ 6 ต.วังสำโรง อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร โทร. 08-0685-4041

วิรัตน์ประกอบอาชีพทำนาแบบผสมผสาน ไร่นาสวนผสม โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ลดต้นทุนการผลิต เช่น ใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี มีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ทำให้ทราบว่าต้นทุนกำไรมากน้อยเพียงใด ประกอบกับสามารถทำนาได้ถึง 3 ครั้ง/ปี ได้นำความรู้จากการฝึกฝนและประสบการณ์ที่มีมาใช้ในการดำเนินชีวิต ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6 ต.วังสำโรง อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร และได้รับรางวัลลูกดีเด่นเนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ ประจำปี 2552

ความตั้งใจในวัยเด็กของวิรัตน์ คือ อยากเรียนหนังสือให้สูง ๆ แต่พลาดโอกาสทางการศึกษา เพราะที่บ้านมีฐานะยากจน รวมทั้งการเดินทางไม่สะดวก บ้านที่อยู่อาศัยอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมาก เมื่อวันนี้มีโอกาสจึงต้องการศึกษาหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเองเป็นแบบอย่างให้กับคนที่ต้องการเรียนต่อ และนำไปใช้ในการทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน/อาชีพทำนา

เป้าหมายการดำเนินชีวิต คือ ต้องเป็นผู้นำชุมชนที่ดี เน้นการทำงานที่มีความถูกต้องเป็นที่ตั้ง ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน พากเพียรให้สำเร็จอย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เปิดโลกทัศน์ในการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับตนเอง สามารถนำมาใช้กับครอบครัว เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชุมชน สร้างแรงจูงใจให้กับตนเองว่าเมื่อมีการศึกษาก็ต้องมีความรู้ควบคู่คุณธรรม ยึดมั่นความถูกต้องเป็นที่ตั้ง

สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา
ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อายุ 60 ปีขึ้นไป

นายชัยณรงค์ เพิ่มพูน อายุ 60 ปี อาชีพค้าขาย

9 หมู่ 6 บ้านหนองสะแกกวาน ต.สัมปอ่ย อ.โนนดินแดง จ.บุรีรัมย์

โทร. 08-7961-0798

ลุงชัยณรงค์ มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่บ้านคลองไผ่ ต.หนองไทร อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านหนองไทร เมื่อปี พ.ศ. 2510 มีพี่น้องทั้งสิ้น 6 คน เป็นบุตรคนโต ที่บ้านมีฐานะยากจน จึงต้องออกจากโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือทางบ้านทำงานหาเงินส่งเสียให้น้อง ๆ ได้เรียน ด้วยอุปนิสัยที่ชอบช่วยเหลือสังคม ลุงชัยณรงค์จึงได้รับความไว้วางใจจากคนในชุมชน โดยได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านหนองสะแกกวาน ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่คนในพื้นที่ และก้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความภาคภูมิใจ

“ใจจริงอยากเรียนมานานแล้วแต่ด้วยอุปสรรคหลาย ๆ อย่างทำให้ต้องขาดโอกาสทางการศึกษา และด้วยตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบจึงจำเป็นต้องศึกษาต่อเพื่อให้ได้วุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้น และอยากเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูก ๆ ด้วย”

เป้าหมายในชีวิตที่หวังไว้ คือ อยากขยายร้านขายของชำจากเดิมให้ใหญ่ขึ้น และอยากศึกษาต่อในระดับ ปวส. เพื่อนำมาพัฒนาชีวิตของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม

“ผมคิดว่าการเรียนรู้อะไรก็ตามเป็นสิ่งที่ดีสำหรับบุคคลที่พลาดโอกาส ขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่ว่าจะอายุมากหรือน้อยก็สามารถที่จะเรียนรู้ได้ทั้งจากในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต”

วิธีการเตรียมตัวเพื่อเข้ารับการประเมินเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาจากคู่มือและรายละเอียดของรายวิชาต่าง ๆ ทั้ง 9 วิชา พบครูที่ปรึกษาเป็นประจำทุกครั้งที่มีการนัดพบกลุ่ม อ่านหนังสือแต่ละวิชาในเนื้อหาที่ครูที่ปรึกษาแนะนำและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจจากห้องสมุดประชาชน กศน.อำเภอโนนดินแดง อินเทอร์เน็ต และหนังสือวารสารต่าง ๆ ตั้งใจทำแบบทดสอบให้ครบทุกข้อ และตรวจสอบทุกข้อหลังจากทำแบบทดสอบเสร็จก่อนที่จะส่งกระดาษคำตอบ

ผมสร้างกติกากับตนเองว่าถ้าอยากมีความรู้ ก็ต้องขยันอ่าน อ่านหนังสือเพิ่มเติมจากแบบเรียนของ กศน. เข้ารับการพัฒนาตนเอง ฝึกอบรมจากหน่วยงานอำเภอบางมูลนาก นำความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่เข้าเทียบระดับการศึกษา

นายอรรถพร พนิษเจริญ (ลุงตึก) อายุ 60 ปี

ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จาก กคน.อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี

ลุงตึกเล่าว่าได้ฟังประกาศเสียงตามสายในชุมชน ว่ามีการเปิดรับสมัครเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาสมัครกันวันสุดท้ายพอดี เพราะหาใบประกาศนียบัตร ม.ศ.3 ไม่เจอ จึงนำวุฒิ ป.7 มาสมัครแทน เดิมรับราชการทหารบก ลาออกเมื่อปี 2554 ในยศพันโท ตำแหน่งหัวหน้าแผนกธุรการ แต่ไม่ได้เอายศตำแหน่งตรงนั้นมาใช้ จุดประสงค์ที่เข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะอยากมีความรู้และอยากเปรียบเทียบความรู้ระหว่าง

ความรู้สมัยเก่าและสมัยใหม่ สอบครั้งแรกผ่าน 7 วิชา และมาสอบผ่านครั้งที่ 2 อีก 2 วิชาที่ไม่ผ่านในครั้งแรกอาจเป็นเพราะเราอ่านหนังสือน้อยไป เมื่อมาศึกษาในโครงการนี้ได้เปรียบเทียบความรู้ และการหาความรู้ระหว่างสมัยเก่าและสมัยใหม่ที่เห็นชัดคือ ปัจจุบันเรามีสิ่งอำนวยความสะดวกเยอะ ทั้งห้องสมุด อินเทอร์เน็ต แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งสมัยก่อนนั้น ห้องสมุดจะไม่มีใครสนใจเท่าไรถ้าไม่ได้ฝึกฝนเรื่องการศึกษาจริง ๆ ที่มาเรียนก็มีคนถามว่าแกแล้วจะเรียนอีกเหรอ ผมก็บอกว่าขนาดอายุ 60 แล้วยังไม่รู้ทุกเรื่อง ฉะนั้นการศึกษาจึงไม่มีวันสิ้นสุด ต้องมีการศึกษาตลอดเวลา เช่นถ้าเราสนใจเรื่องอะไรเราก็จะไปหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องนั้น ๆ อย่างเรื่องคอมพิวเตอร์ กับภาษาอังกฤษเราทิ้งไปนาน เมื่อตอนทำงานส่วนใหญ่ก็สั่งให้ลูกน้องทำให้ มันก็ทำให้ไม่คล่องแคล่วเหมือนเดิม นิ้วของคนอายุ 60 กับนิ้วของคนหนุ่ม ๆ ก็ไม่เหมือนกันจะพิมพ์อะไรแต่ละครั้งดูก็ ๆ กัง ๆ ไปหมด แต่ผมก็ให้ลูกชายช่วยสอนให้ สมองก็ไม่ค่อยจำอีก ลูกชายก็บ่น ๆ ว่าสอนแล้วจำไม่ค่อยได้ ก็สมองนี้ใช้มา 60 ปีแล้วนี่ครับ

ในเรื่องการศึกษาต่อ คงต้องดูว่ามีเวลาหรือไม่ แต่ดูว่าเป็นเรื่องทำหายอยากแข่งกับเด็ก ๆ รุ่นลูกรุ่นหลานดูบ้าง เรื่องความจำสู้เด็กไม่ได้ก็จริง แต่เด็กก็จะเสียเปรียบผู้ใหญ่ตรงประสบการณ์และความพยายาม ขนาดที่ กคน.ท่าม่วง มีผู้เข้าสอบการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน 80 คน แต่มีผู้ผ่านเพียง 4 คน

ซึ่งผมเป็น 1 ในนั้น ในเรื่องของการเตรียมตัว ก็อ่านสื่อทั้ง 9 วิชา วิเคราะห์เนื้อหา ทำแบบฝึกหัด ทำเล็ม อ่านหนังสือเยอะมาก วิธีการสอนโดยการปฏิบัติหรือทำให้ดู เป็นวิธีการที่ได้ผลมาก สำหรับผม โดยเฉพาะเรื่องของคอมพิวเตอร์ แต่ก็ต้องอ่านเนื้อหา และทำ Short Note แล้วทบทวนบ่อย ๆ การทำข้อสอบก็ควรต้องมีการตรวจทาน ทบทวน อย่าประมาท เพราะจากการสอบครั้งแรกที่ตึกวิชาการบริหารธุรกิจ SME และภาษาอังกฤษ เนื่องจากวิชาการบริหารธุรกิจ SME นั้นไม่ได้อ่านเลย เพราะไม่คิดจะทำการค้า ทำให้ไม่ยอมอ่าน ส่วนภาษาอังกฤษ ยอมรับว่าประมาทไม่ทบทวนคำตอบ

บางคนไม่เข้าใจ เดินเข้ามาเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษา ขึ้นพื้นฐานด้วยความคาดหวังเต็มเปี่ยมว่าจะจบด้วยระยะเวลาอันสั้น แต่คนที่เดินมา ช่องทางนี้จะต้องมีความพร้อม และต้องวางเป้าหมาย วางแผนเป็น แต่คนที่เข้ามา มีพื้นฐานที่ไม่เท่ากัน คนที่มีพื้นฐานมาน้อยกว่าก็ต้องทำงานหนักหน่อย ตรงนี้อยากให้ทุกคน เข้าใจ ตัวผมเองจะขอเป็นส่วนหนึ่งของ กศน. ที่จะช่วยแนะนำวิธีการและแนวทางให้แก่ รุ่นหลัง ๆ ได้มีการเตรียมตัวที่เหมาะสม ทั้งในเรื่องของการสอบภาคทฤษฎี และเรื่องของการทำแฟ้มประเมินภาคประสบการณ์ การสัมภาษณ์ และการสอบภาคปฏิบัติ ที่ทำให้หลาย ๆ คนท้อแท้ อยากบอกทุกคนว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่ดี การศึกษาไม่เคยทำลาย มีแต่สร้างและให้ประโยชน์ คนที่จะประสบความสำเร็จต้องมีการศึกษาก่อนอันดับแรก เมื่อมีการศึกษามีความรู้ก็จะรู้จักแยกแยะ ผมเองก็พยายามให้กำลังใจว่าเมื่อเริ่มต้นแล้ว อย่าไปท้อ ผมอายุมากขนาดนี้ซื้อจำกัดเรื่องความจำ ผมก็ยังทำได้ คุณ ๆ ก็ทำได้เหมือนกัน

นายอรา กัตัญญกานนท์ อายุ 62 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว
541/38 หมู่บ้านการเคหะ ซอย 2 ถ.เชียงใหม่-ลำพูน ต.หนองหอย อ.เชียงใหม่
จ.เชียงใหม่ โทร. 08-1952-2130 กชน.อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

“ความสามารถของมนุษย์ไร้ขีดจำกัด”

จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอมรศิลป์ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนอานวยศิลป์ (พระนคร) กทม. พานิชยการ โรงเรียนพัฒนาพานิชย์ ปี 2 ไม่จบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ทางไกล) ไม่จบ ปัจจุบันประกอบอาชีพ เป็นเจ้าของกิจการ “งานรักษาความปลอดภัย บริษัท เซลเคียวริตี้เทคโนโลยี แอนด์ เซอร์วิสเชส จำกัด และงานบริการทำบัญชี บริษัท กัตัญญการบัญชี จำกัด”

เหตุที่ทำให้พลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก ได้เลือกเรียนสายอาชีพ โรงเรียนพานิชย์ แต่เรียนไม่จบ ไม่สามารถเทียบวุฒิระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ทางบ้านมีปัญหาทางการเงิน เนื่องจากมีพี่น้องถึง 7 คน และน้อง ๆ ก็อยู่ในวัยเรียน ได้ทำงานเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งตำแหน่งงานและเงินเดือน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้ ประกอบกับสังคมรอบตัวมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี วุฒิการศึกษามีความสำคัญต่อการยอมรับ ดังนั้น การเติมเต็มคุณสมบัติส่วนที่ขาด คือวุฒิปริญญาตรี จึงเป็นเป้าหมายในชีวิตที่จะต้องทำให้ได้

สิ่งที่ภาคภูมิใจ การวางระบบบัญชีทั่วไป และโรงแรม ให้กับกิจการต่าง ๆ ที่เปิดกิจการใหม่และกิจการที่มีปัญหาด้านการจัดการบัญชี ให้สามารถดำเนินการได้ โดยใช้ประสบการณ์จากการทำงาน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ด้านบัญชีโรงแรม และบัญชีต้นทุน ให้กับผู้ได้บังคับบัญชา นำไปทำงานให้กับกิจการต่าง ๆ เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ สร้างงานอาชีพให้กับคนที่ต้องการทำงาน ในงานอาชีพรักษาความปลอดภัย โดยการอบรมความรู้ และให้มีรายได้ทัดเทียมอยู่ร่วมในสังคมได้

เป้าหมายการดำเนินชีวิต ศึกษาธรรมะให้ท่องแท้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับสังคมที่ขาดความรู้จริง ในการดำเนินชีวิต ที่อยู่ในความประมาท ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ในชีวิตการทำงานให้เป็นแนวทางการทำงานและดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องของคนรุ่นใหม่ ไม่ให้สูญเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ความสามารถของมนุษย์ ไร้ขีดจำกัด อยู่ที่โอกาสและเวลา และการสนับสนุน การศึกษาเป็นพื้นฐานช่วยให้มนุษย์ รู้ถึงความสามารถของตนเอง และคุณค่าการดำรงอยู่ของความเป็นมนุษย์ トラบใดที่โลกยังหมุนไปตามทิศทางเดิม มนุษย์ยังต้องเดินไปตามทิศทางของโลก วันใดที่หยุดอยู่กับที่ วันนั้นคือความเสื่อมถอยเข้าสู่วาระสุดท้ายของชีวิต จึงใช้เวลาที่เหลือให้คุ้มค่าที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ทั้งหมดคือเหตุผลที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้มนุษย์ดำรงคงอยู่ต่อจากรุ่นสู่รุ่น รักษาพงศ์เผ่าของตนไว้ตลอดไป

การเตรียมตัวเข้าเทียบระดับการศึกษา อ่านหนังสือให้เข้าใจในเนื้อหา ก่อน และแยกวัตถุประสงค์ให้เคลบลง เปรียบเทียบเนื้อหากับประสบการณ์ในการทำงาน ถึงแม้ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน แต่วิธีการทำงาน เป็นหลักการเดียวกัน ที่มาของวิชาการต่าง ๆ ล้วนมาจากการเรียนรู้การศึกษาสะสม ข้อมูลต่าง ๆ จนมาเป็นวิชาการสาขาต่าง ๆ ให้คนรุ่นต่าง ๆ ได้ศึกษาหาความรู้ นำไปประกอบวิชาชีพ และค้นคว้าต่อไป ดังนั้น ผู้ที่จะต้องการศึกษาต่อเนื่อง จะต้องเข้าใจการศึกษาขั้นพื้นฐานคืออะไร มีวิชาอะไร สามารถนำไปใช้ต่อเนื่อง การศึกษาขั้นอุดมศึกษาสาขาต่าง ๆ ได้ต่อไป

คุณนายวรา กตัญญูตานนท์ มีความเห็นว่าการเทียบระดับการศึกษา ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ขาดโอกาสในอุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้นำไปใช้ในการศึกษาต่อเนื่องระดับอุดมศึกษาหรือ วุฒิปริญญาตรี ยกระดับการศึกษาของคนไทย ให้มีความรู้ขั้นพื้นฐาน ให้ได้เท่าเทียมกันทั่วประเทศ จะทำให้สังคมไทย สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ทุก ๆ ด้าน และได้ให้ข้อเสนอแนะ แก่ กศน. ว่า ขอให้ กศน. พัฒนาหลักสูตร ให้ทันสมัยต่อเหตุการณ์ และขยายโอกาส ถึงระดับชุมชนหมู่บ้าน

จากกรณีตัวอย่างของผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่นำเสนอใน “หนทางสู่ฝัน สะท้อนประสบการณ์ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ได้ข้อสรุปตรงกันว่า การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโครงการที่ตอบสนองผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษาได้มาก ด้วยรูปแบบที่ไม่ต้องเสียเวลายามว่างเรียนเต็มเวลา ทำให้ประชาชนได้ประโยชน์จากการพัฒนาตนเองและได้รับโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ในด้านการประกอบอาชีพ ก็สามารถนำวุฒิไปปรับตำแหน่ง ปรับเงินเดือนได้ และยังสามารถประยุกต์ใช้กับการทำงานการบริหารกิจการของตนเอง เป็นเกียรติประวัติแก่ตนเอง สร้างความเชื่อมั่นในตนเอง และความเสมอภาคในสังคม

ผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนใหญ่มีศักยภาพและความตั้งใจสูง มีเป้าหมายชัดเจนในการมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และสังคม ประกอบกับความสามารถในการเรียนรู้ไปเชื่อมโยง เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ไม่มีโอกาสศึกษาในวัยเด็กได้มีโอกาสเข้าทางการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งนอกจากจะประเมินค่าความรู้จากการเรียนรู้ตลอดชีวิต และได้รับความรู้เพิ่มเติมจากโครงการแล้ว ผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนแนวความคิดการบริหารงาน บางคนได้นำแนวคิดจากธุรกิจขนาดใหญ่กว่าไปประยุกต์ใช้กับการบริหารงานในธุรกิจของตนเองอีกด้วย ซึ่งจากการประเมินภาคประสบการณ์ ทำให้สำนักงาน กศน. ได้มีโอกาสค้นพบผู้เทียบระดับการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในงานอาชีพที่หลากหลาย

เคล็ดลับในการเตรียมความพร้อมของผู้เทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลถึงความสำเร็จในการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันของผู้ที่ผ่านการประเมินภาคทฤษฎีทั้ง 9 วิชา ในครั้งนี้ คือมีความรับผิดชอบในตนเองมากกว่าการศึกษาแบบปกติ พยายามหาความรู้จากสิ่งรอบตัว และหากมีข้อสงสัยก็ควรที่จะสอบถามจากครูที่ปรึกษา

บทส่งท้าย

ณ วันนี้ ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงานเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินมาในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ขอให้โครงการนี้ได้ดำเนินการต่อไป เพราะความรู้ไม่มีวันสิ้นสุด ดังวลีที่ว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน”

ก้าวต่อไปของการดำเนินงานในเรื่องนี้ที่จะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คือ

1. การทำให้การจัดการศึกษากับการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เป็นเรื่องเดียวกัน

2. การพัฒนามาตรฐานและรายวิชาให้มีความหลากหลายตอบสนองประชาชนที่มีความรู้ มีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เช่น กลุ่มผู้ที่ทำอาชีพเกษตร อาจมีรายวิชาที่เป็นสาระด้านอาชีพหรือการบริหารจัดการผลผลิตด้านการเกษตร เป็นต้น

หากถามหาความหมายของชีวิต มนุษย์แต่ละคนจะให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทเฉพาะตัว แต่หากจะหาความหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้น สิ่งหนึ่งที่จะตอบคำถามนี้ได้ คือ การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ส่วนเติมเต็มข้อเสนอนะ/ จากพี่เข้าเทียบระดับการศึกษา

การศึกษารูปแบบนี้
ให้โอกาสประชาชนได้ทดสอบ
ภาคความรู้และประสบการณ์
จนประสบผลสำเร็จ

เป็นการเรียนที่ไม่ยาก และไม่ง่าย
เพราะหลักสูตรค่อนข้างเข้มข้น และเนื้อหา
ที่เรียนค่อนข้างยาก โดยเฉพาะบางเนื้อหา
เป็นเรื่องที่ไกลตัว แต่เป็นหลักสูตรที่ดี
และทำให้ผู้ที่เคยพลาดโอกาสได้มีโอกาส
แสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่หลากหลายอีกครั้ง
โดยใช้ประสบการณ์ตรงร่วมด้วยกับวิธีการ
หาความรู้แบบใหม่ ๆ

เป็นโอกาสที่ดีที่มีการเทียบระดับสูงสุด
แบบนี้ขึ้นมา ซึ่งผู้ที่เข้ารับการศึกษาในระดับนี้
ต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองและค้นหาข้อมูล
ให้มากที่สุดจะได้สำเร็จในระดับนี้ไปได้

ลดขั้นตอน ใช้เวลาน้อย เหมาะสมกับ
ผู้ที่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์

ดี เพราะจบเร็ว ได้ความรู้ ค่าใช้จ่ายไม่แพง

เปิดโอกาสให้คนที่พลาดโอกาสทาง
เรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์

เป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้ที่พลาด
ภาคปกติได้เข้ามาศึกษาหาความรู้
การวัดผลหลายรูปแบบ สามารถ
ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
คุณภาพชีวิตดีขึ้น

เป็นโครงการที่ดีต่อ
ที่พลาดโอกาสทางการศึกษา
ประหยัดค่าใช้จ่าย

เปิดโอกาสให้ผู้ที่ต้องการพัฒนา
ได้พัฒนาคุณวุฒิ

ความคิดเห็น ในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาได้เข้ามา
ซึ่งกันและกัน

ดี เพราะจะได้เปรียบเทียบความรู้ความสามารถของเรา
ว่ามีความรู้มากน้อยเท่าไร

การศึกษาจาก
ด้วยระบบ
นำความรู้ที่ได้
ส่งผลให้

เป็นการเปิดโอกาสให้กับทุกคนที่พลาดการศึกษาได้ศึกษาต่อ
โดยไม่เสียเวลาในการประกอบอาชีพของตนเอง และไม่เสียค่าใช้จ่าย
มากมาย ทำให้มีความรู้มากยิ่งขึ้นจากประสบการณ์ของตนเอง
และจบอย่างมีมาตรฐาน

ยาก โดยเฉพาะบางเนื้อหาเป็นเรื่องที่ไกลตัว แต่เป็นหลักสูตรที่ดี
และทำให้ผู้ที่เคยพลาดโอกาสได้มีโอกาสแสวงหาความรู้
ด้วยวิธีที่หลากหลายอีกครั้งโดยใช้ประสบการณ์ตรง
ร่วมด้วยกับวิธีการหาความรู้แบบใหม่ ๆ

ประชาชน
ลดขั้นตอน
ประหยัดเวลา

เป็นการเปิดโอกาสให้กับคนที่ไม่มีโอกาสได้เรียนในวัยเด็ก
อาจด้วยเหตุผลต่าง ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาคคนที่เป็นเยาวชน
และประชาชนให้กระตือรือร้นเพื่อที่จะได้มีโอกาสเรียนสูง ๆ ขึ้น
และมีวุฒิการศึกษาเป็นใบเบิกทางในอาชีพการงานที่ดีต่อไปในอนาคต

หาความรู้

เมื่อจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว น่าจะมีหลักสูตรต่อไป
ถึงระดับอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผู้เทียบระดับ
ให้มีหน้าที่การงานที่ดีขึ้น

Memo

เป็นโครงการที่ดี เพราะทำให้ได้รับการพัฒนาเรื่องวุฒิการศึกษา โดยต้องทำความเข้าใจ
ในเนื้อหาทั้ง 9 วิชาแบบลึกซึ้ง และเข้าใจในเนื้อหาแบบครบถ้วน

เป็นสิ่งที่ดี ที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีพลาดโอกาสทางการศึกษาในวัยเด็ก ได้มีโอกาสได้รับการศึกษา
เท่าเทียมกับผู้อื่น สามารถเอาไว้อาศัยศึกษาต่อได้ สมัครเข้าทำงานได้

เป็นหลักสูตรที่เร่งรัดและรวดเร็ว

ช่วยพัฒนาและยกระดับประชากรชาวไทยให้มีการศึกษาที่สูงขึ้น

เป็นหลักสูตรที่เร่งรัดในการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ต้องการวุฒิและมีความสนใจเรียน

การศึกษาเป็นสิ่งที่ดีสำหรับทุก ๆ คน เพราะในชีวิตเราต้องเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด
เรียนรู้แม้กระทั่งเกิดจนตาย จะทำให้เรารู้ว่า ความรู้ของเราอยู่ในระดับใด
ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง ถึงจะได้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา

เป็นแนวทางที่ดีมาก ซึ่งสามารถช่วยคนที่ขาดโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะคนที่
ประกอบอาชีพการงาน ซึ่งสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่
มาเทียบระดับการศึกษา เพื่อเข้ารับการประเมิน และจบการศึกษาได้เร็วขึ้น

เป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาที่ดีมากสำหรับผู้ที่มีพลาดโอกาสทางการศึกษา
เพราะหลังจากที่ข้าพเจ้าได้มาประเมินแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาในสิ่งที่ไม่เคยเรียนรู้มาก่อน
อยากให้เนื้อหาในคู่มือตรงกับข้อสอบมากกว่านี้

เรียนได้ตลอดชีวิต

ควรจะให้มีการเปิดเทียบระดับการศึกษาต่อไป เพื่อประชาชนจะได้มีโอกาสและทางเลือก
ในการศึกษาหาความรู้ได้หลากหลายช่องทาง และเพื่อเป็นการยกระดับการศึกษา
ให้คนไทยด้วย

Memo

ด้วยระยะเวลาในการศึกษาหรือรวมกลุ่มน้อยมาก และได้มีการเริ่มสอบและข้อมูลในหนังสือมีออกสอบน้อยมาก ส่วนมากต้องใช้หลักประสบการณ์มากกว่า (แต่อาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านก็พยายามหาข้อมูลความรู้มาสอนอย่างเต็มที่ซึ่งเชื่อว่าในรุ่น 2 จะผ่านมากกว่านี้)

เป็นสิ่งที่ดีในการให้ความสำคัญในการศึกษา และเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการเทียบระดับการศึกษา แต่เวลาเรียน ชั่วโมงการสอนน้อย จะเป็นปัญหาสำหรับผู้ที่ยังไม่สนใจ หรือสนใจแต่ไม่มีเวลาในการเรียน ทำให้การเรียนรู้ในรายวิชาที่ต้องทำความเข้าใจอย่างเช่นวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เข้าเทียบระดับส่วนใหญ่ประสบปัญหาอย่างมาก และไม่สามารถทำข้อสอบได้ แต่โดยรวมเห็นด้วยที่มีการเปิดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ทำให้ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา

“ผมเป็นหนึ่งในโอกาสที่ กศน. อำเภอยะลาแก้ว (สกลนคร) หยิบยื่นให้”
การดำเนินการดีอยู่แล้ว

สนามสอบไกลห่างจากจากอำเภอยะลา ทำให้การเดินทางไปสอบลำบาก

สื่อการเรียนการสอนควรจัดให้เพียงพอมากกว่านี้

อยากให้มีการสอบเทียบระดับ ในแต่ละอำเภอยะลาที่เปิดหลักสูตรนี้

ควรจะมีโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้พลาดโอกาสได้ทดสอบตนเอง/ได้ใช้โอกาสตรงนี้ให้เกิดประโยชน์กับตัวเองให้มากที่สุด

ดี เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้ที่ไม่มีความรู้ได้มาศึกษาเล่าเรียน โดยใช้อาชีพเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ และประสบการณ์ในชีวิตเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมาก

ควรพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนไว้คู่ประเทศของเรา เพื่อให้บุคคลที่พลาดโอกาสทางการเรียนหรือผู้ที่ไม่มีการศึกษาได้มาศึกษาต่อโดยที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายมากจนเกินกำลัง

ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้และเสริมอุปกรณ์การเรียน เช่น หนังสือเรียน ให้ผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึง เพื่อให้ นำกลับไปศึกษาเองได้ที่บ้าน

Memo

การทดสอบของ สทศ. ควรมีเกณฑ์ว่าผ่านเท่าไร

ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์การรับสมัครเข้าศึกษาต่อ สร้างความมั่นใจในการศึกษาด้วยตนเองให้มากขึ้น

ให้มีการเทียบระดับแบบนี้ดี ทำให้ผู้ที่พลาดโอกาสได้พัฒนาตนเอง

ต้องการให้ปรับปรุงเรื่องโจทย์ข้อสอบที่ยาวมากไป บางวิชาทำไม่ทันตามเวลาที่กำหนด และให้เพิ่มเนื้อหาในหนังสือเรียนให้มากขึ้น เพราะการออกข้อสอบไม่มีในหนังสือ

เพิ่มเวลาในการเรียนรู้ทำความเข้าใจกับบทเรียนในแต่ละวิชา ก่อนทำการสอบวัดผล คิดว่าน่าจะมีคนที่สอบผ่านหลักสูตรนี้เพิ่มขึ้นอีกหลายคน

วุฒิภาวะทางการศึกษาของแต่ละคนไม่เท่ากัน อยากให้ข้อสอบง่าย โจทย์ไม่ต้องยาวมาก และอยากให้มีความยืดหยุ่นระดับนี้ตลอดไป

การประเมินภาคประสบการณ์ในส่วนของการจัดทำแฟ้มมีหลายวิชาเกินไป และเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับผู้ประเมินที่ต้องประกอบอาชีพไปด้วย

อยากให้ทางโครงการจัดสัมมนาแนะแนวการศึกษาและจัดหางานรองรับเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มาเทียบระดับการศึกษาและพัฒนาอาชีพเพื่อความเป็นอยู่และรายได้ รวมทั้งได้มีโอกาสช่วยเหลือสังคมให้ดีขึ้นต่อไป

การศึกษาที่ต้องให้ผู้เข้าประเมินไปศึกษาใช้ประกอบอาชีพได้จริง ต้องกระจายความรู้ทุกสาขาอาชีพ ไม่ควรเน้นไปที่อาชีพนักการเมืองอย่างเดียว เพราะผู้ที่เข้าประเมินเทียบระดับการศึกษาไม่ใช่มีแต่ นักการเมืองท้องถิ่นเท่านั้น ทำให้เกิดปัญหากับผู้สมัครบางส่วนที่ต้องหยุดเรียนกลางคันเพราะไม่ตรงกับความต้องการ

อยากให้เปิดสอบในสนามสอบประจำ กศน.อำเภอ นั้น ๆ

Memo

ครูที่ปรึกษาควรมีเวลาให้คำปรึกษาผู้เทียบระดับเป็นรายบุคคลให้มากกว่านี้

ควรมีการพัฒนาการศึกษาให้ทัดเทียมยุคสมัยและเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น เพื่อคุณภาพของผู้เข้าประเมินเทียบระดับในรุ่นต่อ ๆ ไป

การเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความรู้และได้รู้ถึงความสำคัญของทั้ง 9 วิชา ว่าจำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันอย่างยิ่ง แต่ละวิชาได้ให้ความรู้แตกต่างกัน แต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

มีแนวทางหรือวิธีการเรียนที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เทียบระดับเตรียมตัวได้พร้อมทันการสอบ

เรื่องระบบต่าง ๆ ควรดำเนินงานให้เร็วขึ้นกว่านี้

สถานที่ในการสอบอยู่ห่างไกลซึ่งทำให้ยากลำบากในการเดินทางและต้องใช้เวลานานในการเดินทางไปสู่สนามสอบ ควรจัดให้มีสนามสอบของแต่ละศูนย์เทียบระดับการศึกษาเพื่อความสะดวกในการเดินทางของผู้เข้าประเมินเทียบระดับการศึกษา

ดีเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ได้มาศึกษาเล่าเรียน โดยใช้อาชีพเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้และประสบการณ์ในชีวิตเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นสิ่งที่ดีมาก ควรมีการพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนได้คู่ประเทศของเราเพื่อให้บุคคลที่พลาดโอกาสทางการเรียนหรือผู้ที่ไม่มีการศึกษาได้มาศึกษาต่อโดยที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายมากจนเกินกำลัง

อยากให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเทียบระดับ ลดขั้นตอนและรายละเอียดลงบ้าง สำหรับผู้ที่สอบผ่านภาคทฤษฎีแล้ว เพราะการที่ผู้เข้าเทียบระดับไม่ได้รู้ล่วงหน้าจึงไม่ได้เก็บข้อมูลประกอบการทำรายงาน มีแต่ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันจริงไม่ได้แต่งหรือเสริมขึ้นมา

ควรจัดให้มีการทิวให้กับผู้เข้าเทียบระดับการศึกษาให้เข้มข้นกว่านี้ เพื่อให้ผ่านการประเมินและจบทุกคน

Memo

อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ เช่น การเรียนคอมพิวเตอร์ มีคอมพิวเตอร์น้อย ไม่เพียงพอ ต้องไปขอใช้คอมพิวเตอร์ของ กศน. อื่น ทำให้ไม่ได้รับความสะดวก ควรที่จะของบประมาณเพื่อมาซื้อคอมพิวเตอร์เพิ่ม เพื่อประโยชน์ของผู้เทียบระดับรุ่นต่อไป

น่าจะเพิ่มจำนวนครูผู้สอนให้มีเพียงพอต่อผู้ที่สมัครเข้ามาเทียบระดับ เพราะจะทำให้ผู้มาเทียบระดับได้ความรู้มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น

ควรทำการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปที่จบการศึกษาระดับประถม เข้าสู่การเทียบระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้ไม่รู้หนังสือเข้าระบบ เพราะต่อไปประเทศไทย ต้องติดต่อกับผู้คนเยอะขึ้น เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558

เป็นหลักสูตรที่ดี ควรดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องเพื่อเติมเต็มโอกาสของอีกหลาย ๆ คน เพื่อบุคคลเหล่านี้จะได้อยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่าและสง่างาม โดยคงความเข้มข้นของหลักสูตรไว้เพื่อเป็นมาตรฐานทำให้ผู้ผ่านการเทียบระดับการศึกษา เป็นคนที่มีคุณภาพ มีความรู้ และได้รับการยอมรับจากสังคมปัจจุบันอย่างภาคภูมิใจ

อยากให้มีความมาตรฐานในการวัดความรู้ของผู้เทียบระดับ อย่าปล่อยให้จบง่ายจนเกินไป แต่ก็อย่าเข้มงวดจนเกินไปจนเด็กท้อ เพราะการศึกษาครั้งนี้คืออนาคต และความหวังของหลาย ๆ คน

ในการสอบทั้ง สทศ. และ กศน. ใช้ระยะเวลาในการสอบนาน เนื่องจากการกลางานใน 1 ปี มีจำนวนจำกัดและเสนอให้มีการเทียบระดับอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ของประชาชน ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา

Memo

เนื่องจากการศึกษาในลักษณะนี้ มีการเปิดเป็นปีแรก รุ่นแรกอาจมีข้อบกพร่องบ้าง ในบางเรื่อง เช่น การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง การนัดพบเจอกับอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดสอบและการจัดทำแฟ้มประเมินยังไม่ค่อยสมบูรณ์ แต่โดยรวมการดำเนินงาน ก็ออกมาได้ในระดับที่ดี ซึ่งปีต่อไปหรือรุ่นต่อ ๆ ไป อาจมีการพัฒนาที่ดีมากขึ้น หรือพร้อมสมบูรณ์ มีการประชาสัมพันธ์ที่ดีครอบคลุมให้ผู้ที่ยากศึกษาต่อ ได้ทราบข้อมูลมากขึ้นและในอนาคตหากมีการเปิดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป ก็จะเป็นดีสำหรับผู้ที่จะไปแล้วได้มีทางศึกษาต่อ

ช่องทางในการเทียบระดับการศึกษาในระดับสูงสุดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้พลาดโอกาสที่ยังไม่จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโอกาสที่จะได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ฯลฯ

ผู้สนับสนุนข้อมูลอย่างเป็นทางการ

- สำนักงาน กศน.กทม./จังหวัด ทุกแห่ง
- กศน.เขต/อำเภอ ทุกแห่ง

ที่ปรึกษา

นายประเสริฐ บุญเรือง
เลขาธิการ กศน.

นางศุทธิณี งามเขตต์
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน

คณะผู้จัดทำ และบรรณาธิการ

นางศุทธิณี งามเขตต์

นางพรทิพย์ พรรณนิตานนท์

นางสาวธัญญลักษณ์ ศรีจันทรวีโรดม

นางณัฐมน ไทยประสิทธิ์เจริญ

นางกมลทิพย์ ช่วยแก้ว

นางสาวนภาพร อมรเดชาวัฒน์

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

นักวิชาการศึกษาชำนาญการ

นักวิชาการศึกษา

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

79 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 0-2561-4567 โทรสาร 0-2579-5101

นายโชคดี ออสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2557

กลุ่มพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน
สำนักงาน กศน.

